2.K.a.
21

ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ

ΔΙΑΘΗΚΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΜΗΜΑ

Δηλονότι

Ἐπιστολὰς πάσας Ἀποστολικὰς

ΚΑΙ

Ἀποκάλυψις.

CMC
MVSEVM
BRITANNICVM

Παύλου τοῦ Ἀποστόλου

Η΄ ΠΡΟΣ

ῬΩΜΑΙΟΥΣ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ΄.

ΚΕΦ. ά. Ι.

1 ΠΑΥ̃ΛΟΣ δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς
ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον
2 Θεοῦ, (ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προ-
3 φητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις) περὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ, (τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ
4 σάρκα· τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει,
κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν)
5 Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (Δι' οὗ ἐλάβομεν
χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶ-
6 σι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐν οἷς
7 ἐστε καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ) πᾶσι τοῖς
οὖσιν ἐν Ῥώμῃ, ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἁγίοις,
Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν,
8 καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ
τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων
ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ
9 τῷ κόσμῳ. Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς, ᾧ
λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν
10 ποιοῦμαι, πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δέ-

μῆ, (εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ) ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς· τοῦτο δέ ἐστι, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, (καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο) ἵνα καρπόν τινα σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί. Οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι. Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν· καθὼς γέγραπται. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων· Διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσε. Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἥτε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους. Διότι γνόντες τὸν Θεὸν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν, ἢ ηὐχαρίστησαν· ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν· Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώ-

μασι

μαλι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ
11 24 τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν. Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν
12 εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐ-
25 τῶν ἐν ἑαυτοῖς· οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλή-
13 θειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν
καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς
26 ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. Διὰ τοῦ-
το παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμί-
14 ας· αἵτε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν
15 27 φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν· ὁμοίως
τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς
16 θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς
ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην
κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς
17 πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.
28 Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν
18 ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκι-
29 μον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα· Πεπληρω-
μένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πονηρίᾳ, πλεο-
19 νεξίᾳ, κακίᾳ· μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος,
30 δόλου, κακοηθείας· ψιθυριστάς, καταλάλους,
20 θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας,
31 ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, Ἀσυνέτους,
ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀνελεήμονας.
21 32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, (ὅτι
οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν)
οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι
τοῖς πράσσουσι.
22
23 R 7 ΚΕΦ.

ΚΕΦ. β'. II.

Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων. Οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ ἐστι κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ; Ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀνοχῆς, καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ, Ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· Τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν αἰώνιον· Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργή. Θλῖψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακὸν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνος. Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθὸν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι. Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται, (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

νόμον

15 νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος· οἵτινες
ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς
συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν
16 κατηγορούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων,) Ἐν ἡμέρᾳ
ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων,
κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
17 Ἴδε, σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ
18 τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ, Καὶ γινώσκεις
τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατη-
19 χούμενος ἐκ τοῦ νόμου· Πέποιθάς τε σεαυτὸν
20 ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, Παιδευ-
τὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν
μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νό-
21 μῳ. Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδά-
22 σκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις; Ὁ
λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμε-
23 νος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς; Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶ-
σαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν
24 ἀτιμάζεις; Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς
βλασφημεῖται ἐν ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.
25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν νόμον πράσσῃς·
ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ περιτομή σου
26 ἀκροβυστία γέγονεν. Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ
δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκρο-
27 βυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; Καὶ
κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τε-
λοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβά-
28 την νόμου; Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰουδαῖός
ἐστιν· οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκὶ, περιτομή·
29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ, Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ
καρδίας,

καρδίας, ἐν πνεύματι, ὐ γράμματι· ὗ ὁ ἔπαι-
νος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. γ'. III.

Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠ- 1
φέλεια τῆς περιτομῆς; Πολὺ, κατὰ πάντα 2
τρόπον. Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λό-
για τοῦ Θεοῦ. Τί γὰρ, εἰ ἠπίστησάν τινες; μὴ ἡ 3
ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει;
Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθὴς, πᾶς 4
δὲ ἄνθρωπος ψεύστης· καθὼς γέγραπται· Ὅ-
πως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νική-
σῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν 5
Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδι-
κος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; (κατὰ ἄν-
θρωπον λέγω,) Μὴ γένοιτο. ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ 6
Θεὸς τὸν κόσμον; Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν 7
τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν
αὐτοῦ, τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι;
Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθώς 8
φασί τινες ἡμᾶς λέγειν) ὅτι ποιήσωμεν τὰ κα-
κὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά; ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν
ἐστι. Τί οὖν; προεχόμεθα; Οὐ πάντως· προ- 9
ῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας
ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι· Καθὼς γέγραπται· Ὅτι 10
οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς· Οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ 11
ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν· Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα 12
ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ
ἔστιν ἕως ἑνός. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ 13
αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς
ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. Ὧν τὸ στόμα 14
πικρίας

15 ἀφῶς κὴ πικρίας γέμ. Ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν
16 ἐκχέαι αἷμα. Σύντριμμα Ϛ ταλαιπωρία ἐν
17 ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνω-
18 σαν. Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλ-
19 μῶν αὐτῶν. Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέ-
γει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ· ἵνα πᾶν στόμα
φραγῇ, κὴ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος
20 τῷ Θεῷ. Διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσε-
ται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπί-
21 γνωσις ἁμαρτίας. Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαι-
οσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ
22 νόμου κὴ τῶν προφητῶν. Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ
διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας Ϛ ἐπὶ
πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ γάρ ἐστι διαστολή.
23 Πάντες γὰρ ἥμαρτον, Ϛ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ
24 Θεοῦ· Δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι,
25 διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Ὃν
προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ
αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ,
διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημά-
26 των· Ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, πρὸς ἔνδειξιν τῆς
δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς τὸ εἶ-
ναι αὐτὸν δίκαιον, κὴ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως
27 Ἰησοῦ. Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη· Διὰ
ποίου νόμου; τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ νό-
28 μου πίστεως. Λογιζόμεθα οὖν πίστει δικαιοῦσθαι
29 ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου. Ἢ Ἰουδαίων ὁ
Θεὸς μόνον; οὐχὶ δὲ Ϛ ἐθνῶν; Ναὶ κὴ ἐθνῶν.
30 Ἐπείπερ εἷς ὁ Θεὸς, ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ
31 πίστεως, Ϛ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως. Νόμον
οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο· ἀλ-
λὰ νόμον ἱστῶμεν. ΚΕΦ.

ΚΕΦ. δ'. IV.

Τί οὖν ἐροῦμεν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν 1
εὑρηκέναι κατὰ σάρκα; Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ 2
ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς
τὸν Θεόν. Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ 3
Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δι-
καιοσύνην. Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λο- 4
γίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλη-
μα· Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ 5
τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ
εἰς δικαιοσύνην. Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν 6
μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζε-
ται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων· Μακάριοι ὧν 7
ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ
ἁμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίση- 8
ται Κύριος ἁμαρτίαν. Ὁ μακαρισμὸς οὖν 9
οὗτος, ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀ-
κροβυστίαν; Λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀ-
βραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. Πῶς οὖν ἐλο- 10
γίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ
ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ. Καὶ σημεῖον 11
ἔλαβε περιτομὴν, σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τῆς
πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐ-
τὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυ-
στίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιο-
σύνην· Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ 12
περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς
ἴχνεσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς
ἡμῶν Ἀβραάμ. Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγε- 13
λία

λία τῷ Ἀβραὰμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ
14 δικαιοσύνης πίστεως. Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγ-
15 γελία· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὗ
16 γάρ ἐστι νόμος, οὐδὲ παράβασις. Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βε-
βαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως
17 Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν, (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά
σε,) κατέναντι οὗ ἐπίστευσε, Θεοῦ, τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα
18 ὡς ὄντα· Ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν,
κατὰ τὸ εἰρημένον· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα
19 σου. Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νενεκρωμένον, ἑκατονταέ-
της που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας
20 Σάρρας. Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει,
21 δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ· Καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὃ
22 ἐπήγγελται, δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι. Διὸ καὶ
23 ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Οὐκ ἐγράφη
24 δὲ δι' αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ· Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύ-
σουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν
25 ἐκ νεκρῶν, Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ε'. V.

Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν· εἰδότες ὅτι ἡ θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται· ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν· ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα. ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. Ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν. Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον. Ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν

ἦν ἐν τῷ κόσμῳ ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ
14 ὄντος νόμου. Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος
ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁ-
μαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβά-
15 σεως Ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος. Ἀλλ'
οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα.
εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ
ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ
3 ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰη-
16 σοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε. Καὶ
οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δώρημα· τὸ
μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ
χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δι-
17 καίωμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ
θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνός, πολλῷ μᾶλ-
λον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρε-
ᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασι-
18 λεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν
ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀν-
θρώπους, εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δι-
καιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαί-
19 ωσιν ζωῆς. Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ
ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολ-
λοὶ, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι
20 κατασταθήσονται οἱ πολλοί. Νόμος δὲ παρεισῆλ-
θεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. οὗ δὲ ἐπλεο-
νασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις·
21 Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θα-
νάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιο-
σύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ϛ'. VI.

Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα 1
ἡ χάρις πλεονάσῃ; Μὴ γένοιτο. Οἵτινες 2
ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν
αὐτῇ; Ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς
Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθη- 3
μεν; Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσ- 4
ματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χρι-
στὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω
καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ 5
γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ
θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα.
Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρω- 6
πος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς
ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁ-
μαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς 7
ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύ- 8
ομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· Εἰδότες ὅτι Χριστὸς 9
ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνα-
τος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυριεύει. Ὃ γὰρ ἀπέθανε, 10
τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ
τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς 11
νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ
Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Μὴ οὖν 12
βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν
σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυ-
μίαις αὐτοῦ. Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑ- 13
μῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παρα-
στήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας,
καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.

Ἁμαρτία

14 Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ
15 νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. Τί οὖν; ἁμαρτήσω-
μεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν;
16 Μὴ γένοιτο. Οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυ-
τοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπα-
κούετε, ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς
17 εἰς δικαιοσύνην; Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε
δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδί-
18 ας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς. Ἐλευ-
θερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ
19 δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθέ-
νειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε
τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ
ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν· οὕτω νῦν παραστήσατε
τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγι-
20 ασμόν. Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύ-
21 θεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἴχε-
τε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος
22 ἐκείνων, θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε
τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος,
23 ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας,
θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώ-
νιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ΚΕΦ. ζ'. VII.

1 Ἢ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, (γινώσκουσι γὰρ νόμον
λαλῶ) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου
2 ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ; Ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ
τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ
ὁ ἀνὴρ,

ὁ ἀνὴρ, καταργῆται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.
Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρημα- 3
τίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ
ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου· τοῦ μὴ
εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ.
Ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ 4
νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸ γε-
νέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα
καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ. Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ 5
σαρκὶ, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ
τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς
τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ. Νυνὶ δὲ κατη- 6
γήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατ-
ειχόμεθα· ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύ-
ματος, καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος. Τί οὖν 7
ἐροῦμεν; Ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλ-
λὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νόμου.
τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἤδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος
ἔλεγεν, Οὐκ ἐπιθυμήσεις. Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦ- 8
σα ἡ ἁμαρτία, διὰ τῆς ἐντολῆς, κατειργάσατο
ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου
ἁμαρτία νεκρά. Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου 9
ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέ-
ζησεν. Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐν- 10
τολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον. Ἡ γὰρ ἁ- 11
μαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα, διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξ-
ηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. Ὥστε ὁ μὲν 12
νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία,
καὶ ἀγαθή. Τὸ οὖν ἀγαθὸν, ἐμοὶ γέγονε θάνα- 13
τος; Μὴ γένοιτο. ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φα-
νῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζο-
μένη

ρώνη θάναθον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁ-
14 μαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τ ἐντολῆς. Οἴδα-
μεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ
σαρκικός εἰμι, πεπραμμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρ-
15 τίαν. Ὃ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ
ὃ θέλω, τοῦτο πράσσω· ἀλλ' ὃ μισῶ, τοῦτο
16 ποιῶ. Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι
17 τῷ νόμῳ ὅτι καλός. Νυνὶ δὲ οὐκ ἔτ ἐγὼ κατ-
εργάζομαι αὐτὸ, ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρ-
18 τία. Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ (τοῦτέστιν
ἐν τῇ σαρκί μου) ἀγαθόν. τὸ γὰρ θέλειν παρά-
κειταί μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ
19 εὑρίσκω. Οὐ γὰρ, ὃ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλὰ ὃ
20 οὐ θέλω κακὸν, τοῦτο πράσσω. Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω
ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, οὐκ ἔτ ἐγὼ κατεργάζομαι αὐ-
21 τὸ, ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. Εὑρίσκω
ἄρα τ νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν,
22 ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται. Συνήδομαι
γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τ ἔσω ἄνθρωπον·
23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀν-
τιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχ-
μαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τ ἁμαρτίας τῷ ὄν-
24 τι ἐν τοῖς μέλεσί μου. Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄν-
25 θρωπος· τίς με ῥύσε ται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ
θανάτου τούτου; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ
τῷ μὲν νοὶ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ· τῇ δὲ σαρκὶ, νό-
μῳ ἁμαρτίας.

ΚΕΦ. η'. VIII.

1 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν,

ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύ- 2
ματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ
με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.
Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς 3
σαρκὸς, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁ-
μοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρ-
τίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί·
Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡ- 4
μῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ
κατὰ πνεῦμα. Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες, τὰ τῆς 5
σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ
πνεύματος. Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θά- 6
νατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ
καὶ εἰρήνη. Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἔχθρα 7
εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσε-
ται· οὐδὲ γὰρ δύναται. Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, 8
Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν 9
σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα Θεοῦ
οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ
ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑ- 10
μῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν· τὸ δὲ
πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα 11
τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν,
ὁ ἐγείρας Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσει καὶ
τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος
αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν. Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, 12
ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ, τοῦ κατὰ σάρκα
ζῆν. Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνή- 13
σκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώμα-
τος θανατοῦτε, ζήσεσθε. Ὅσοι γὰρ πνεύματι 14
Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἐλάβετε 15

πνεῦμα

πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββᾶ
16 ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ
17 πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχο-
18 μεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι
19 εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκ-
20 δέχεται. Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη,
21 οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα· Ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν
22 τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ
23 νῦν. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι,
24 τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν
25 ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει; Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς
26 ἀπεκδεχόμεθα. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ Πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ, οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡ-
27 μῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις. Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων. Οἴδα-

μεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τ̀ Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθὸν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τ̃ εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν. Τίς ὁ κατακρινῶν; Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς, ὃς καί ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τ̃ ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλῖψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ λιμὸς, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα; (Καθὼς γέγραπται· ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.) Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαὶ, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα, οὔτε ὕψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τ̃ ἀγάπης τ̃ Θεοῦ, τ̃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ΚΕΦ. θ'. IX.

Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, (συμμαρτυρούσης μοι τ̃ συνειδήσεώς μου ἐν

29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 1

2 τὸ Πνεύματι ἁγίῳ,) ὅτι λύπη μοί ἐστι μεγά-
3 λη, καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου. Ηὐ-
χόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ
Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν συγγενῶν μου
4 κατὰ σάρκα· Οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται, ὧν ἡ
υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομο-
5 θεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· Ὧν οἱ
πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς, τὸ κατὰ σάρκα,
ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰ-
6 ῶνας. ἀμήν. Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ
λόγος τοῦ Θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ,
7 οὗτοι Ἰσραήλ· Οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ,
πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι
8 σπέρμα· Τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, τού-
τοις τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελί-
9 ας, λογίζεται εἰς σπέρμα· Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ
λόγος οὗτος· Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσο-
10 μαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός. Οὐ μόνον δὲ, ἀλ-
λὰ καὶ Ῥεβέκκα, ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ
11 τοῦ πατρὸς ἡμῶν. Μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ
πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἵνα ἡ κατ'
ἐκλογὴν τοῦ Θεοῦ μένῃ πρόθεσις, οὐκ ἐξ ἔρ-
12 γων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, Ἐρρέθη αὐτῇ
13 Ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι. Καθὼς
γέγραπται· Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἡ-
14 σαῦ ἐμίσησα. Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία πα-
15 ρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο. Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει·
Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκ-
16 τίρω. Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέ-
17 χοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ. Λέγει γὰρ ἡ
γραφὴ τῷ Φαραώ· Ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξή-

γήρᾳ σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμιν
μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ
τῇ γῇ. Ἄρα οὖν ὃν θέλῃ, ἐλεεῖ· ὃν δὲ θέλῃ, 18
σκληρύνει. Ἐρεῖς ἔν μοι· Τί ἔτι μέμφεται; τῷ 19
γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε; Μενοῦνγε, ὦ 20
ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ
Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι· Τί
μοι ἐποίησας οὕτως; Ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κε- 21
ραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος
ποιῆσαι, ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς
ἀτιμίαν; Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι 22
τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ,
ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς
κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν; Καὶ ἵνα γνωρί- 23
σῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη
ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν; Οὓς καὶ 24
ἐκάλεσεν ἡμᾶς, οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλ-
λὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν. Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέ- 25
γει· Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου· καὶ
τὴν οὐκ ἠγαπημένην, ἠγαπημένην. Καὶ ἔσται, 26
ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐῤῥέθη αὐτοῖς· Οὐ λαός μου ὑ-
μεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.
Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ· Ἐὰν ᾖ 27
ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς
θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται. Λόγον γὰρ 28
συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον
συντετμημένον ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ 29
καθὼς προεῖρηκεν Ἡσαΐας· Εἰ μὴ Κύριος Σα-
βαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα
ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὡμοιώθημεν.
Τί οὖν ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δι- 30

καιο-

καιοσύνλω, κ) ἔλαβε δικαιοσύνλω, δικαιοσύνλω δὲ
31 τλὼ ἐκ πίστως· Ἰσρ) ηλ δὲ διώκων νόμον δι-
καιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασε.
32 Διαλί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων
νόμυ. προσέκοψαν γὰ τῷ λίθῳ τ προσκόμ-
33 ματ. Καθὼς γέγραπλαι· Ἰδὺ, τίθημι ἐν
Σιὼν λίθον προσκόμμαλος, κ) πέτραν σκαν-
δάλυ· κ) πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καται-
σχυνθήσεται.

ΚΕΦ. ι'. X.

1 Ἀδελφοί, ἡ μὲ εὐδοκία τ ἐμῆς καρδίας, κ)
ἡ δέησις ἡ προὸς τ Θεὸν, ὑπὲρ τοῦ Ἰσ-
2 ρ) ηλ ἐστιν εἰς σωτηρίαν. Μαρτυρῶ γὰ αὐτοῖς ὅτι
ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κλ' ἐπίγνωσιν·
3 Ἀγνοοῦντες γὰ τλὼ τ Θεὸ δικαιοσύνλω, κ τλὼ
ἰδίαν δικαιοσύνλω ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιο-
4 σύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. Τέλος γὰ νό-
μυ Χρις ὸς, εἰς δικαιοσύνλω παντὶ τῷ πιστεύον-
5 λι. Μωσῆς γὰ γράφι τλὼ δικαιοσύνλω τλὼ ἐκ
τοῦ νόμυ· Ὅλι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσε-
6) ἐν αὐτοῖς. Ἡ δὲ ἐκ πίστως δικαιοσύνη
ὅτω λέγι· Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ στυ· Τίς
ἀναβήσε) εἰς τ ὐρανόν; τοῦτ' ἔστι Χρις ὸν κλ-
7 αγαγεῖν. Ἢ· Τίς καταβήσεται εἰς τλὼ ἄβυσσον;
8 τοῦτ' ἔστι Χρις ὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Ἀλλὰ
τί λέγι; Ἐγγύς στυ τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ σόματί
στυ κ) ἐν τῇ καρδίᾳ στυ, τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τ
9 πίστως ὃ κηρύσσομεν· Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν
τῷ σόματί στυ Κύριον Ἰησοῦν, κ) πιστεύσῃς

ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται. Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται. Πῶς οὖν ἐπικαλέσωνται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσωσι χωρὶς κηρύσσοντος; Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται· Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά. Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ. Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ; Πρῶτος Μωσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς. Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

ΚΕΦ. ιά'. XI.

ΛΕγω οὖν· Μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο. καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμὶ,

εἰμὶ, ὁκ ἀπέρκηθ᾽ Ἀβραάμ, φυλῆς Βενια-
2 μίν. Οὐκ ἀπώσαθο ὁ Θεὸς τ̀ λαὸν αὐτ̃ ὃν
προέγνω. Ἢ οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγ ἡ
γραφή; ὡς ἐντυγχάν τῷ Θεῷ κατ̀ τ̃ Ἰσ-
3 ραὴλ, λέγων· Κύριε, τὸς προφήτας σου ἀπέκ-
τειναν, κ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· κἀ-
γὼ ὑπελείφθην μόν, κ ζητοῦσι τὴν ψυχήν
4 μου. Ἀλλὰ τί λέγ αὐτῷ ὁ χρηματισμός;
Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτι-
5 νες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ. Οὕτως ὖν
κ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ᾽ ἐκλογὴν χά-
6 ριτ γέγονεν. Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ ἔργων·
ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκ ἔτι γίνετ χάρις. εἰ δὲ ἐξ ἔρ-
γων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔτι
7 ἐστὶν ἔργον. Τί ὖν; Ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τ̀το
οὐκ ἐπέτυχεν· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ
8 λοιποὶ ἐπωρώθησαν (Καθὼς γέγραπτ· Ἔδω-
κεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλ-
μὸς τοῦ μὴ βλέπειν, κ ὦτα τοῦ μὴ ἀκύειν)
9 ἕως τ̃ σήμερον ἡμέρας. Καὶ Δαβὶδ λέγ· Γε-
νηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα, κ εἰς
θήραν, κ εἰς σκάνδαλον, κ εἰς ἀνταπόδομα αὐ-
10 τοῖς. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ
μὴ βλέπειν· κ τ̀ νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς
11 σύγκαμψον. Λέγω ὖν, μὴ ἔπταισαν, ἵνα πέ-
σωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώ-
ματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζη-
12 λῶσαι αὐτούς. Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν
πλοῦτος κόσμου, κ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦ-
τος ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐ-
13 τῶν; Ὑμῖν γὰ λέγω τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ᾽ ὅσον μέν

εἰμι ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω· Εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, 14
καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐ- 15
τῶν, καταλλαγὴ κόσμου· τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, 16
καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.
Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀ- 17
γριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγ-
κοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας ἐγέ-
νου, Μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατα- 18
καυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ ῥίζα
σέ. Ἐρεῖς οὖν· Ἐξεκλάσθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα 19
ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ. Καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλά- 20
σθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἕστηκας· μὴ ὑψηλοφρόνει,
ἀλλὰ φοβοῦ. Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλά- 21
δων οὐκ ἐφείσατο, μή πως οὐδὲ σοῦ φείσηται.
Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν 22
τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν· ἐπὶ δέ σε, χρηστότης,
ἐὰν ἐπιμείνῃς τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.
Καὶ ἐκεῖνοι δὲ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, 23
ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς
πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς 24
κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύ-
σιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλ-
λον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεντρισθήσονται τῇ
ἰδίᾳ ἐλαίᾳ; Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελ- 25
φοὶ, τὸ μυστήριον τοῦτο, (ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυ-
τοῖς φρόνιμοι) ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ
Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθ-
νῶν εἰσέλθῃ. Καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθή- 26
σεται· καθὼς γέγραπται· Ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ
ῥυόμενος,

γνόμενον, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.
27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν
28 ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Κατὰ μὲν τὸ
εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκ-
29 λογήν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας. Ἀμετα-
μέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ Θεοῦ.
30 Ὥσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ,
31 νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ· Οὕτω καὶ
οὗτοι νῦν ἠπείθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει, ἵνα καὶ
32 αὐτοὶ ἐλεηθῶσι. Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς
πάντας εἰς ἀπείθειαν, ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ.
33 Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ·
ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξι-
34 χνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου;
35 ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; Ἢ τίς προέ-
36 δωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; Ὅτι
ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα·
αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΚΕΦ. ιβ'. XII.

1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰ-
κτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα
ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ,
2 τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν. Καὶ μὴ συσχη-
ματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορφοῦ-
σθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δο-
κιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγα-
3 θὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. Λέγω γὰρ διὰ τῆς
χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑ-
μῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν,

ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἑκάστῳ ὡς ὁ
Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως. Καθάπερ γὰρ ἐν 4
ἑνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη
πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν· Οὕτως οἱ 5
πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ'
εἷς, ἀλλήλων μέλη. Ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ 6
τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε
προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·
Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδά- 7
σκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· Εἴτε ὁ παρακαλῶν, 8
ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδοὺς, ἐν ἁπλότητι· ὁ
προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἱλαρότητι.
Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονη- 9
ρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ. Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς 10
ἀλλήλους φιλόστοργοι. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγού- 11
μενοι. Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί. Τῷ πνεύματι ζέον-
τες. Τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες. Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. 12
Τῇ θλίψει ὑπομένοντες. Τῇ προσευχῇ προσκαρ-
τεροῦντες. Ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες. 13
Τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκον- 14
τας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε. Χαίρειν 15
μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων. Τὸ 16
αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ
φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι.
Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. Μηδενὶ 17
κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. Προνοούμενοι
καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. Εἰ δυνατὸν, 18
τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύον-
τες. Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί· ἀλλὰ 19
δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ
ἐκδίκησις ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Ἐὰν 20

ἄν

ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν. τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας
21 πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

ΚΕΦ. ιγ'. XIII.

1 Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω. οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέ-
2 ναι εἰσίν. Ὥστε ὁ ἀνθιστάμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθε-
3 στηκότες, ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται. Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει· καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς.
4 Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος
5 εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργήν, ἀλλὰ
6 καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο
7 προσκαρτεροῦντες. Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τι-
8 μήν, τὴν τιμήν. Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτε-
9 ρον, νόμον πεπλήρωκε. Τὸ γάρ· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ φονεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Οὐκ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴ τις ἑτέρα

ενζλη, εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται, εν
τω· Αγαπησεις του πλησιον συ ως εαυτον. Η 10
αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται.
πληρωμα ουν νομου η αγαπη. Και τουτο, ει- 11
δοτες τον καιρον, οτι ωρα ημας ηδη εξ υπνου εγ-
ερθηναι· νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η
οτε επιστευσαμεν. Η νυξ προεκοψεν, η δε ημε- 12
ρα ηγγικεν· αποθωμεθα ουν τα εργα του σκο-
τους, και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος. Ως 13
εν ημερα, ευσχημονως περιπατησωμεν μη κω-
μοις και μεθαις, μη κοιταις και ασελγειαις, μη
εριδι και ζηλω· Αλλ ενδυσασθε τον Κυριον Ιη- 14
σουν Χριστον, και της σαρκος προνοιαν μη ποι-
ειτε εις επιθυμιας.

ΚΕΦ. ιδ'. XIV.

Τον δε ασθενουντα τη πιστει, προσλαμβα- 1
νεσθε, μη εις διακρισεις διαλογισμων.
Ος μεν πιστευει φαγειν παντα, ο δε ασθενων 2
λαχανα εσθιει. Ο εσθιων, τον μη εσθιοντα μη 3
εξουθενειτω· και ο μη εσθιων, τον εσθιοντα μη
κρινετω· ο Θεος γαρ αυτον προσελαβετο. Συ 4
τις ει ο κρινων αλλοτριον οικετην; Τω ιδιω
κυριω στηκει η πιπτει· σταθησεται δε· δυνατος
γαρ εστιν ο Θεος στησαι αυτον. Ος μεν κρινει η- 5
μεραν παρ' ημεραν, ος δε κρινει πασαν ημε-
ραν· εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω.
Ο φρονων την ημεραν, Κυριω φρονει και ο μη 6
φρονων την ημεραν, Κυριω ου φρονει. ο εσθιων,
Κυριω εσθιει· ευχαριστει γαρ τω Θεω· και ο μη
εσθιων,

ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν· ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ. Γέγραπται γάρ· Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος· ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ. Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ Θεῷ. Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν, ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, ἢ σκάνδαλον. Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν. Εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε. Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. Οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. Μὴ ἕνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. πάντα μὲν καθαρά· ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ

ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ. Σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει. Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν. 21 22 23

ΚΕΦ. ιε'. XV.

Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἕκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλά, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ. Λέγω δέ, Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων· τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεόν· καθὼς γέγραπται· 1 2 3 4 5 6 7 8 9

γεγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν
10 ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Καὶ πάλιν
λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
12 ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Καὶ πάλιν
Ἡσαΐας λέγει· Ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ
ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλ-
13 πιοῦσιν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς
πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ
περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει
14 Πνεύματος ἁγίου. Πέπεισμαι δὲ, ἀδελφοί μου,
καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε
ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως,
15 δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν. Τολμηροτέρως
δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρους, ὡς
ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν
16 δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, Εἰς τὸ εἶναί με
λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦν-
τα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσ-
φορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν
17 Πνεύματι ἁγίῳ. Ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ
18 Ἰησοῦ τὰ πρὸς Θεόν. Οὐ γὰρ τολμήσω λα-
λεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ,
19 εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ, Ἐν δυνά-
μει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει Πνεύ-
ματος Θεοῦ· ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ
κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ
20 εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Οὕτω δὲ φιλοτιμούμενον
εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστὸς,
21 ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ· Ἀλ-
λὰ, καθὼς γέγραπται· Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ
αὐτοῦ,

αὐτῦ, ὄψονται· οἷς οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι.
Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς 22
ὑμᾶς. Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλί- 23
μασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν· Ὡς ἂν πορεύ- 24
ωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς·
ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς,
καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ· ἐὰν ὑμῶν
πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ. Νυνὶ δὲ πορεύ- 25
ομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, διακονῶν τοῖς ἁγίοις.
Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινω- 26
νίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων
τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. Εὐδόκησαν γάρ, καὶ ὀφειλέται 27
αὐτῶν εἰσίν. εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν
ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρ-
κικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. Τοῦτο οὖν ἐπιτελέ- 28
σας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦ-
τον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν.
Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πλη- 29
ρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύ-
σομαι. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ 30
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀ-
γάπης τοῦ Πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν
ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν. Ἵνα 31
ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ
ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσ-
δεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις· Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω 32
πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ 33
πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ιϛ'. XVI.

1 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡ-
μῶν, οὖσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν
2 Κεγχρεαῖς· Ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ
ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν
ὑμῶν χρήζῃ πράγματι· καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις
3 πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ. Ἀσπάσασθε
Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν
4 Χριστῷ Ἰησοῦ· (Οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν
ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μό-
νος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι
5 τῶν ἐθνῶν.) Καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλη-
σίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν
μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν.
6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν
7 εἰς ἡμᾶς. Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν
τοὺς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου· οἵ-
τινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἳ καὶ
8 πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε
Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ.
9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν
10 Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. Ἀσπάσα-
σθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσα-
11 σθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου. Ἀσπάσασθε Ἡ-
ρῳδίωνα τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ
12 τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπά-
σασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν
Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν,
13 ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε
Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα
αὐτοῦ

αὐτοῦ ϵ̓μοῦ. Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμῆν, Πατρόβαν, Ἑρμᾶ, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. Ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα, παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιοῦντας καὶ ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν. Θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψῃ τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου. Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου

Φανε-

26 Φανερωθέντος δὲ νῦν διά τε γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·
27 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας.

Παύλου τοῦ Ἀποστόλου

Η΄ ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΦ. α΄. Ι.

1 ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ
2 ἀδελφός· Τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν
3 παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
4 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ
5 ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε

ὥστε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει· Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη 6
ἐν ὑμῖν· Ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ 7
χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ὃς καὶ βε- 8
βαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πιστὸς 9
ὁ Θεὸς, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Πα- 10
ρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, διὰ τοῦ ὀνόμα-
τος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ
αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσ-
ματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοὶ καὶ
ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ 11
ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες
ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν 12
λέγει· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολ-
λῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρι- 13
σται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑ-
μῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐ- 14
χαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ
μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον· Ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι 15
εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ 16
τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλ-
λον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς 17
βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ
λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ 18
λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμέ-
νοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σῳζομένοις ἡμῖν δύ-
ναμις Θεοῦ ἐστι. Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν 19
σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν
ἀθετήσω.

20 ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεύς; Ποῦ
συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρα-
νεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου;
21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔγνω ὁ
κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ
Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι
22 τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον
23 αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· Ἡμεῖς
δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις
24 μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· Αὐτοῖς δὲ
τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι Χριστὸν
25 Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν
τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ· καὶ τὸ
ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί.
26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοὶ, ὅτι οὐ
πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοὶ,
27 οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσ-
μου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καται-
σχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ
28 Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· Καὶ τὰ ἀ-
γενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο
ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ.
29 Ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐ-
30 τοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε
31 καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις. Ἵνα, καθὼς γέ-
γραπται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

ΚΕΦ. β'. II.

1 Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ἦλθον οὐ
καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγ-
γέλλων

γέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ 2
ἔκρινά τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν
Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. Καὶ ἐγὼ ἐν 3
ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενό-
μην πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά 4
μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ'
ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· Ἵνα ἡ πίστις 5
ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυ-
νάμει Θεοῦ. Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελεί- 6
οις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων·
Ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, 7
τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς
πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· Ἣν οὐδεὶς τῶν 8
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ
ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρω-
σαν· Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Ἃ ὀφθαλμὸς 9
οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀν-
θρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτόν· Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε 10
διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα
πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. Τίς γὰρ 11
οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ
πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ
τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα
τοῦ Θεοῦ. Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου 12
ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ,
ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡ-
μῖν· Ἃ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρω- 13
πίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύ-
ματος· τοῖς πνευματικοῖς πνευματικὰ συγ-
κρίνοντες.

14 κείνοντες. Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται
τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐ-
τῷ ἐστι, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς
15 ἀνακρίνεται. Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν
16 πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. Τίς
γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡ-
μεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

ΚΕΦ. γ'. III.

1 ΚΑὶ ἐγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι
ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς,
2 ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα,
καὶ οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἠδύνασθε· ἀλλ' οὐδὲ
3 ἔτι νῦν δύνασθε. Ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε· ὅπου γὰρ
ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ
σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;
4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου·
ἕτερος δέ· Ἐγὼ Ἀπολλώ· οὐχὶ σαρκικοί ἐστε;
5 Τίς οὖν ἐστι Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλώς, ἀλλ' ἢ
διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ Κύ-
6 ριος ἔδωκεν; Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπό-
7 τισεν· ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν. Ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων
ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός.
8 Ὁ δὲ φυτεύων καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος
δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.
9 Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ
10 οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν
δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον
τέθηκα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ
11 βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ. Θεμέλιον γὰρ ἄλ-

λον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον,
ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ 12
ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσὸν, ἄργυρον, λί-
θους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην· Ἑκάστου 13
τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δη-
λώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἑκάστου
τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τι- 14
νος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐποῴκοδόμησε, μισθὸν λή-
ψεται· Εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθή- 15
σεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ
πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ 16
πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν 17
ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ
γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.
Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς 18
εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέ-
σθω, ἵνα γένηται σοφός. Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κό- 19
σμου τούτου, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστι. γέγραπ-
ται γάρ· Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ
πανουργίᾳ αὐτῶν. Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει 20
τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
Ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα 21
γὰρ ὑμῶν ἐστιν· Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλώς, 22
εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θά-
νατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑ-
μῶν ἐστιν· Ὑμεῖς δὲ, Χριστοῦ· Χριστὸς δὲ, Θεοῦ. 23

ΚΕΦ. δ'. IV.

Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς 1
ὑπηρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων
Θεοῦ

2 Θεοῦ. Ὃ δὲ λοιπὸν, ζητεῖτε ἐν τοῖς οἰκονόμοις,
3 ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ. Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν
ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης
4 ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω. Οὐδὲν
γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δε-
δικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύριός ἐστιν.
5 Ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ
Κύριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους,
καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε
6 ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ταῦ-
τα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν
καὶ Ἀπολλῶ, δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ
μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ
7 τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου. Τίς γάρ σε
διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ
8 ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; Ἤδη κε-
κορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν
ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε· ἵνα
9 καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. Δοκῶ γάρ ὅτι
ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν
ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσ-
10 μῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ
διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ·
ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι,
11 ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ
πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ
12 κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν· Καὶ κοπιῶμεν,
ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι,
13 εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· Βλασ-
φημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρ-
ματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περί-

ψημα ἕως ἀρθῇ. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω 14
ταῦτα· ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ.
Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χρι- 15
στῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ
Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέν-
νησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνε- 16
σθε. Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστι 17
τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃς
ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ,
καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω.
Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθη- 18
σάν τινες. Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, 19
ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον
τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν. Οὐ γὰρ 20
ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνά-
μει. Τί θέλετε; Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, 21
ἢ ἐν ἀγάπῃ, πνεύματί τε πραότητος;

ΚΕΦ. ε'. V.

ΟΛως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοι- 1
αύτη πορνεία, ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκα τινὰ τοῦ πατρὸς ἔ-
χειν. Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστὲ, καὶ οὐχὶ 2
μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑ-
μῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας; Ἐγὼ μὲν γὰρ 3
ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι,
ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτω τοῦτο κατερ-
γασάμενον, Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν 4
Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ
πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ

5 Ἰησοῦ Χριστοῦ, Παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σα-
τανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σω-
6 θῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Οὐ καλὸν τὸ
καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη
7 ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; Ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς
ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν
8 ἐτύθη, Χριστός. Ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ
παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας,
9 ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Ἔ-
γραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμίγνυ-
10 σθαι πόρνοις· καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ
κόσμου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἅρπαξιν,
ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὠφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ
11 κόσμου ἐξελθεῖν. Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ
συναναμίγνυσθαι, ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζό-
μενος, ᾖ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολά-
της, ἢ λοίδορος, ἢ μέθυσος, ἢ ἅρπαξ· τῷ
12 τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. Τί γάρ μοι καὶ τοὺς
ἔξω κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; Τοὺς
δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν
ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. ϛ'. VI.

1 Τολμᾷ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν
ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ
2 τῶν ἁγίων; Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον
κρινοῦσι; Καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος,
3 ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; Οὐκ οἴδατε
4 ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν; μήτι γε βιωτικά; Βιω-

ἢ καὶ μὲ ὃν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημέ-
νους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε. Πρὸς ἐν-
τροπὴν ὑμῖν λέγω. Οὕτως οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σο-
φὸς οὐδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ; Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ
ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; Ἤ-
δη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ἐν ὑμῖν ἐστιν, ὅτι κρί-
ματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Διατί οὐχὶ μᾶλλον
ἀδικεῖσθε; Διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε;
Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ
ταῦτα ἀδελφούς. Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι
βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ
πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε
μοιχοί, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρσενοκοῖται, Οὔτε
κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὐ λοί-
δοροι, οὐχ ἅρπαγες, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κλη-
ρονομήσουσι. Καί ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπε-
λούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλ' ἐδικαιώθητε ἐν
τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύ-
ματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ'
οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ
ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα
τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ
Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶ-
μα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύ-
ριος τῷ σώματι. Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον
ἤγειρε, καὶ ὑμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη
Χριστοῦ ἐστιν; Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ,
ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἢ οὐκ
οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἓν σῶμά
ἐστιν;

ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησιν, οἱ δύο εἰς σάρκα μί-
17 αν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἓν πνεῦμά
18 ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα
ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός
19 ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτά-
νει. Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν, ναὸς τοῦ
ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, ὃ ἔχετε ἀπὸ
20 Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς·
δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ
ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. ζ'. VII.

1 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώ-
2 πῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι. Διὰ δὲ τὰς
πορνείας ἕκας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω,
3 καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. Τῇ γυναικὶ ὁ
ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδότω· ὁ-
4 μοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου
σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνήρ· ὁμοίως
δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει,
5 ἀλλ' ἡ γυνή. Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν
ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάσητε τῇ
νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐ-
τὸ συνέρχησθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατα-
6 νᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. Τοῦτο δὲ λέγω
7 κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν. Θέλω γὰρ
πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ'
ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως,
8 ὃς δὲ οὕτως. Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χή-
ραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστιν ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀ-
9 γώ. Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν·

κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι. Τοῖς δὲ 10
γεγαμηκόσι παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύ-
ριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι.
Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ 11
ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφι-
έναι. Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· 12
Εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη
συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐ-
τήν· Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐ- 13
τὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω
αὐτόν. Ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ 14
γυναικὶ καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ
ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι,
νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν. Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, 15
χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελ-
φὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς
ὁ Θεός. Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; 16
Ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; Εἰ 17
μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεὸς, ἕκαστον ὡς κέ-
κληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπατείτω, καὶ οὕτως
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. Περι- 18
τετμημένῳ τις ἐκλήθη; Μὴ ἐπισπάσθω. ἐν
ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; Μὴ περιτεμνέσθω. Ἡ 19
περιτομὴ οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν,
ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. Ἕκαστος ἐν τῇ 20
κλήσει ᾗ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. Δοῦλος 21
ἐκλήθης; Μή σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι
ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. Ὁ γὰρ ἐν 22
Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος Κυρίου
ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς, δοῦλός
ἐστι Χριστοῦ. Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦ- 23
λοι

24 λοι ἀνθρώπων. Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελ-
25 φοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ. Περὶ δὲ
τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην
δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι.
26 Νομίζω οὖν, τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν
ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕ-
27 τως εἶναι. Δέδεσαι γυναικί; Μὴ ζήτει λύσιν.
28 Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; Μὴ ζήτει γυναῖκα. Ἐὰν
δὲ καὶ γήμῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρ-
θένος, οὐχ ἥμαρτε. Θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξου-
29 σιν οἱ τοιοῦτοι. ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. Τοῦτο δέ
φημι, ἀδελφοί, ὅτι ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ
λοιπόν ἐστιν· ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχον-
30 τες ὦσι· Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ
χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες,
31 ὡς μὴ κατέχοντες· Καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον
τοῦτον, ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆ-
32 μα τοῦ κόσμου τούτου. Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους
εἶναι. ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς
33 ἀρέσῃ τῷ Κυρίῳ· Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ
34 τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί. Με-
μέρισται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος. ἡ ἄγαμος
μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία καὶ σώ-
ματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ
35 τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί. Τοῦτο
δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐχ
ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐ-
σχήμον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερι-
36 σπάστως. Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον
αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως
ὀφείλει γίνεσθαι· ὃ θέλει ποιείτω, οὐχ ἁμαρτάνει·

γαμείτωσαν. Ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ. Ὥστε καὶ ὁ γαμίζων, καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ γαμίζων, κρεῖσσον ποιεῖ. Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλεύθερά ἐστιν ᾧ θέλει γαμηθῆναι· μόνον ἐν Κυρίῳ. Μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν. 37 38 39 40

ΚΕΦ. ηʹ. VIII.

Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. Εἴ δέ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὐδέπω ἔγνωκε καθὼς δεῖ γνῶναι. Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς. Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· (ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι πολλοί·) Ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι, ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται. Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· 1 2 3 4 5 6 7 8

ελαττούμθα· ὅτε ἐάν μὴ φάγωμθ, ὑστερούμεθα·
9 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσ-
10 κομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ
σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμθον,
ἐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενὴς ὄντος οἰκοδο-
11 μηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπο-
λεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι'
12 ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες
εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συν-
13 είδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διό-
περ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ
μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελ-
φόν μου σκανδαλίσω.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

1 Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος;
Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώ-
ρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ;
2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν
εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς
3 ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνα-
4 κρίνουσιν, αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φα-
5 γεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελ-
φὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστο-
6 λοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς; Ἢ
μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ
7 μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις
ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ
αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ
8 ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κα-

ζει ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νό-
μος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ 9
γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν
βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέ- 10
γει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφεί-
λει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν· καὶ ὁ ἀλοῶν, τῆς ἐλπί-
δος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν 11
τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑ-
μῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσί- 12
ας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ'
οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάν-
τα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐ-
αγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ 13
ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; Οἱ τῷ θυ-
σιαστηρίῳ παρεδρεύοντες, τῷ θυσιαστηρίῳ συμ-
μερίζονται; Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς 14
τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου
ζῆν. Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ κεχρημάτικα τούτων. Οὐκ 15
ἔγραψα δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί·
καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύ-
χημά μου ἵνα τις κενώσῃ. Ἐὰν γὰρ εὐαγγελί- 16
ζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι
ἐπίκειται. οὐαὶ δέ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζω-
μαι. Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· 17
εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. Τίς οὖν 18
μού ἐστιν ὁ μισθός; Ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀ-
δάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ
μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγ-
γελίῳ. Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶ- 19
σιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερ-
δήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰου- 20

δαῖος,

δαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· 21 τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ) ἵνα κερδήσω ἀνόμους. 22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. 23 Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. 24 Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ 25 βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν· ἡμεῖς 26 δὲ, ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. 27 Ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

ΚΕΦ. ι'. Χ.

1 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην 2 ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον· καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ 3 βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον· καὶ πάντες τὸ 4 αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐ- 5 τῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ 6 ἐρήμῳ. Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς

κάκεῖνοι ἐπθύμησαν. Μηδὲ εἰδωλολάτραι γί- 7.
νεσθε, καθώς τινες αὐτῶν, ὡς γέγραπται· Ἐκάθι-
σεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν, καὶ ἀνέστησαν
παίζειν. Μηδὲ πορνεύωμεν, καθώς τινες αὐτῶν 8
ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς
χιλιάδες. Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστὸν, καθώς 9
καί τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων
ἀπωλόντο. Μηδὲ γογγύζετε, καθώς καί τινες αὐ- 10
τῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.
Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐ- 11
γράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη
τῶν αἰώνων κατήντησεν. Ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι, 12
βλεπέτω μὴ πέσῃ. Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴλη- 13
φεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ
ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ
ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ
δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν. Διόπερ, ἀγαπητοί μου, 14
φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας. Ὡς φρονίμοις 15
λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι. Τὸ ποτήριον τῆς 16
εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος
τοῦ Χριστοῦ ἐστι; Τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία
τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν; Ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν 17
σῶμα, οἱ πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ
ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν. Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ 18
σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας, κοινωνοὶ
τοῦ θυσιαστηρίου εἰσι; Τί οὖν φημι; ὅτι εἰδωλόθυτόν 19
τί ἐστίν; ἢ ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστίν; Ἀλλ' ὅτι ἃ 20
θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ Θεῷ. οὐ θέ-
λω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. Οὐ 21
δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον
δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου
μετ-

μεῖ ἔχειν, καὶ τραπέζης δαιμονίων. Ἢ παραζη-
λοῦμεν τὸν Κύριον; Μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;
23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάν-
24 τα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς
τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος.
25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν
26 ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· Τοῦ γὰρ Κυρίου
27 ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ δέ τις καλεῖ
ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ
παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνον-
28 τες διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ·
Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον
τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν· Τοῦ γὰρ Κυρίου
29 ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Συνείδησιν δὲ
λέγω, οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου. Ἱνα-
τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης
30 συνειδήσεως; Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί
31 βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; Εἴτε οὖν
ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς
32 δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε. Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ
Ἰουδαίοις, καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ.
33 Καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν
τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα
σωθῶσι.

ΚΕΦ. ια'. XI.

1 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ.
2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου
μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς παρα-
3 δόσεις κατέχετε. Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παν-
τὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ δὲ
4 γυναικὸς ὁ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ Θεός. Πᾶς

ἀνὴρ

ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων καθ' κατὰ κε-
φαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα 5
ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν
κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἓν γάρ ἐστι καὶ τὸ αὐτὸ τῇ
ἐξυρημένῃ. Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ, καὶ 6
κειράσθω. εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι
ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω. Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ 7
ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ
δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν.
Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ 8
ἀνδρός. Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν 9
γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. Διὰ τοῦτο 10
ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς,
διὰ τοὺς ἀγγέλους. Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυ- 11
ναικὸς, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς, ἐν Κυρίῳ. Ὥσπερ 12
γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ
τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ἐν ὑ- 13
μῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκα-
τακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι; Ἢ οὐδὲ αὐ- 14
τὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κο-
μᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι; Γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, 15
δόξα αὐτῇ ἐστιν, ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου
δέδοται αὐτῇ. Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, 16
ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ
ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ 17
ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἧτ-
τον συνέρχεσθε. Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑ- 18
μῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν
ὑπάρχειν· καὶ μέρος τι πιστεύω. Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέ- 19
σεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γέ-

νωνται

20 νων) ἐν ὑμῖν. Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ
21 αὐτὸ οὐκ ἔστι Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν· Ἕκα-
στος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ
22 φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει. Μὴ γὰρ
οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; Ἢ τῆς
ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύ-
νετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἴπω; ἐπαινέσω
23 ὑμᾶς; Ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ. Ἐγὼ γὰρ παρέ-
λαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι
ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο, ἔ-
24 λαβεν ἄρτον· Καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ
εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν
25 ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον,
μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον
ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦ-
το ποιεῖτε ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀ-
26 νάμνησιν. Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦ-
τον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον
27 τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὥστε
ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον
τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώμα-
28 τος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ
ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω,
29 καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πί-
νων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ
30 διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν
ὑμῖν πολλοὶ ἄρρωστοι καὶ ἀσθενεῖς καὶ κοιμῶνται
31 ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν
32 ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ τοῦ Κυρίου παι-
δευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶ-

μεν

μεν. Ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπά, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι. 33 34

ΚΕΦ. ιβ'. XII.

ΠΕρὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι. Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς, ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος· Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς ἐστι Θεὸς, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. ὯΙ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· Ἑτέρῳ δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· Ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν. Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται. Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἕν ἐστι, καὶ μέλη ἔχει πολλὰ, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς, πολλὰ ὄντα, ἕν ἐστι σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός. Καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ πνεύματι ἡμεῖς 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

ἡμεῖς

μεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε
Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύ-
θεροι· καὶ πάντες εἰς ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν.
14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος, ἀλλὰ
15 πολλά. Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεὶρ,
οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν
16 ἐκ τοῦ σώματος; Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· Ὅτι
οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμὸς, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος·
17 οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; Εἰ
ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμὸς, ποῦ ἡ ἀκοή; Εἰ ὅλον
18 ἀκοὴ, ποῦ ἡ ὄσφρησις; Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο
τὰ μέλη, ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς
19 ἠθέλησεν. Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος, ποῦ
20 τὸ σῶμα; Νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἓν δὲ σῶ-
21 μα. Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρί·
Χρείαν σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς
22 ποσί· Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. Ἀλλὰ πολλῷ
μᾶλλον, τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθε-
23 νέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστι. Καὶ ἃ δοκοῦ-
μεν ἀτιμοτέρα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τι-
μὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα
24 ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει. Τὰ δὲ
εὐσχήμονα ἡμῶν, οὐ χρείαν ἔχει· ἀλλ' ὁ Θεὸς συν-
εκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστερουμένῳ περισσοτέραν δοὺς
25 τιμήν· Ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ
τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη.
26 Καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα
τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρει
27 πάντα τὰ μέλη. Ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα Χριστοῦ,
28 καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον
προφήτας,

προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις,
εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερ-
νήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; 29
μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκα-
λοι; μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσ- 30
ματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις
λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ 31
τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι καθ' ὑπερ-
βολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

ΚΕΦ. ιγ'. XIII.

Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ 1
καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγο-
να χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ 2
ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάν-
τα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν
πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίζω πάντα τὰ ὑπάρ- 3
χοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα
καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦ-
μαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀ- 4
γάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυ-
σιοῦται, Οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ 5
παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, Οὐ χαίρει 6
ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· Πάν- 7
τα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα
ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. εἴτε 8
δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι,
παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. Ἐκ 9
μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύ-
ομεν·

10 ομῳ. Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ
11 μέρους καταργηθήσε. Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς
νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπι-
ος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργη-
12 κα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου
ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσω-
πον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώ-
13 σομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. Νυνὶ δὲ μένει
πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων
δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

ΚΕΦ. ιδ'. XIV.

1 Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευ-
2 ματικὰ· μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. Ὁ γὰρ
λαλῶν γλώσσῃ οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ
Θεῷ. οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστή-
3 ρια. Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰ-
4 κοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. Ὁ
λαλῶν γλώσσῃ, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προ-
5 φητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. Θέλω δὲ πάν-
τας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα
προφητεύητε· μείζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λα-
λῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα
6 ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ. Νυνὶ δὲ, ἀδελ-
φοὶ, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί
ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀπο-
καλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν δι-
7 δαχῇ; Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε
αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγ-
γοις μὴ δῷ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ

τὸ

τὸ κιθαριζόμενον; Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν 8
σάλπιγξ δῶ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλε-
μον; Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ 9
εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσε(ται) τὸ λα-
λούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. Τοσ- 10
αῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐστιν ἐν κόσμῳ, καὶ
οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον. Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύ- 11
ναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβα-
ρος· καὶ ὁ λαλῶν, ἐμοὶ βάρβαρος. Οὕτω 12
καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων, πρὸς
τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισ-
σεύητε. Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσσῃ, προσευχέ- 13
σθω ἵνα διερμηνεύῃ. Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι 14
γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου προσεύχε(ται)· ὁ δὲ νοῦς
μου ἄκαρπός ἐστι. Τί οὖν ἐστι; προσεύξομαι τῷ 15
πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ· ψαλῶ
τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ. Ἐπεὶ ἐὰν 16
εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τό-
πον τοῦ ἰδιώτου, πῶς ἐρεῖ τὸ Ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ
εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε. Σὺ μὲν γὰρ 17
καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖ(ται).
Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον 18
γλώσσαις λαλῶν. Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε 19
λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους
κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ. Ἀδελφοί, 20
μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κα-
κίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε.
Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· Ὅτι ἐν ἑτερογλώσ- 21
σοις, καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις, λαλήσω τῷ λαῷ
τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονταί μου, λέγει
Κύριος. Ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ 22

τοῖς

τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ προφη-
23 τεία οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. Ἐὰν
οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ
πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶ-
24 ται, ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; Ἐὰν
δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπι-
στος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνα-
25 κρίνεται ὑπὸ πάντων· καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς
καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται· καὶ οὕτω πεσὼν
ἐπὶ πρόσωπον, προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγ-
26 γέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι. Τί οὖν
ἐστιν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑ-
μῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει,
ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς
27 οἰκοδομὴν γινέσθω. Εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ,
κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος·
28 καὶ εἷς διερμηνευέτω. Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευ-
τὴς, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλείτω
29 καὶ τῷ Θεῷ. Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεί-
30 τωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν. Ἐὰν δὲ
ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σι-
31 γάτω. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφη-
τεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι, καὶ πάντες παρα-
32 καλῶνται· καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις
33 ὑποτάσσεται· οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεὸς,
ἀλλ' εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν
34 ἁγίων. Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν,
35 ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. Εἰ
δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας
ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν ἐν

ἐκκλησίᾳ

ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. Ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ 36
Θεοῦ ἐξῆλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν;
Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐ- 37
πιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν
ἐντολαί. Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοείτω. Ὥστε, ἀ- 38
δελφοί, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν 39
γλώσσαις μὴ κωλύετε. Πάντα εὐσχημόνως καὶ 40
κατὰ τάξιν γινέσθω.

ΚΕΦ. ιε'. XV.

ΓΝωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ 1
εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ
καὶ ἑστήκατε· Δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγ- 2
γελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ
ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις 3
ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς γραφάς· Καὶ ὅτι 4
ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κα-
τὰ τὰς γραφάς· Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα 5
τοῖς δώδεκα. Ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακο- 6
σίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μέ-
νουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. Ἔ- 7
πειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶ-
σιν. Ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώ- 8
ματι, ὤφθη κἀμοί. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχι- 9
στος τῶν ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖ-
σθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
Θεοῦ. Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις 10
αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισ-
σότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ,
ἀλλ'

11 ἀλλ' ἤ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ,
εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύ-
12 σατε. Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν
ἐγήγερται, πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀ-
13 νάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν; Εἰ δὲ ἀνάστασις νε-
14 κρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται. Εἰ δὲ
Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυ-
15 γμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν. Εὑ-
ρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ ὅτι
ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἤγειρεν τὸν
Χριστόν· ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ
16 ἐγείρονται. Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ
17 Χριστὸς ἐγήγερται. Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται,
ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρ-
18 τίαις ὑμῶν· Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χρι-
19 στῷ, ἀπώλοντο. Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες
ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων
20 ἀνθρώπων ἐσμέν. Νυνὶ δὲ, Χριστὸς ἐγήγερται
ἐκ νεκρῶν· ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.
21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀν-
22 θρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ
Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χρι-
23 στῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἕκαστος δὲ ἐν τῷ
ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ
24 Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸ τέ-
λος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ
πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶ-
25 σαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασι-
λεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ
26 τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται
27 ὁ θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πό-

δας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ 28
πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ
πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτι- 29
ζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;
Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; Καθ' 30
ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, 31
ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Εἰ 32
κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί
μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. Μὴ 33
πλανᾶσθε. Φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί.
Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνω- 34
σίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν
λέγω. Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; 35
ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται; Ἄφρον, σὺ ὃ σπείρεις, 36
οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. Καὶ ὃ σπεί- 37
ρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἢ τινος τῶν
λοιπῶν. Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς 38
ἠθέλησε, καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον
σῶμα. Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σὰρξ· ἀλλὰ 39
ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτη-
νῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν. Καὶ σώ- 40
ματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα
μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων.
Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ 41
ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέ-

ρει γὰρ

42 ρϛ ἐν δόξῃ. Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τ̃ νεκρ̃ν·
σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·
43 Σπείρε) ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρε) ἐν δόξῃ· σπείρε)
44 ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρε) ἐν δυνάμ· Σπείρε) σῶ-
μα ψυχικὸν, ἐγείρε) σῶμα πνευματικόν. ἔστι
45 σῶμα ψυχικὸν, κ) ἔστι σῶμα πνευματικόν. Οὕ-
τω καὶ γέγραπται· Ἐγένε) ὁ πρῶτ⊙ ἄνθρω-
π⊙ Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχα⊙ Ἀ-
46 δὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. Ἀλλ' οὐ πρῶτον
τὸ πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ ψυχικὸν, ἔπ⊙α τὸ
47 πνευματικόν. Ὁ πρῶτ⊙ ἄνθρωπ⊙ ἐκ γῆς,
χοϊκός· ὁ δεύτερ⊙ ἄνθρωπ⊙, ὁ Κύρι⊙ ἐξ
48 οὐρανοῦ. Οἷ⊙ ὁ χοϊκὸς, τοιοῦτοι κ) οἱ χοϊκοί· καὶ
οἷ⊙ ὁ ἐπουράνι⊙, τοιοῦτι κ) οἱ ἐπουράνιοι.
49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκ̃,
50 φορέσωμεν ⋐ τὴν εἰκόνα τ̃ ἐπουρανίου. Τοῦτο δέ
φημι, ἀδελφοὶ, ὅτι σὰρξ ⋐ αἷμα βασιλείαν
Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύναν), οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν
51 ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν
λέγω· Πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ
52 ἀλλαγησόμεθα· Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλ-
μοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι, (σαλπίσει γὰρ,)
⋐ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς
53 ἀλλαγησόμεθα. Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο
ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, ⋐ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐν-
54 δύσασθαι ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦ-
το ἐνδύσ) ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο
ἐνδύσ) ἀθανασίαν, τότε γενήσε) ὁ λόγ⊙ ὁ
γεγραμμέν⊙· Κατεπόθη ὁ θάνα⊙ εἰς νῖ-
55 κ⊙. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, ᾅ-
56 δη, τὸ νῖκ⊙; Τὸ δὲ κέντρον τ̃ θανάτου, ἡ ἁ-

μαρτία· ἡ δὲ δύναμις τ̃ ἁμαρτίας, ὁ νόμ⊖. Τ̃ῳ δὲ Θεῷ χάρις τ̃ῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκ⊖ 57
διὰ τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃. Ὥστε, ἀδελ- 58
φοί μου ἀγαπητοί, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμεταχίνητοι, περισσεύοντες ἐν τ̃ῷ ἔργῳ τ̃ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπ⊖ ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

ΚΕΦ. ιϛ'. XVI.

Περὶ δὲ τ̃ λογίας τ̃ εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ 1
διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τ̃ Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. Κατὰ μίαν σαββάτων 2
ἕκαστ⊖ ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὅ, τι ἂν εὐοδῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνων⊖. Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς 3
ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἐὰν δὲ ᾖ ἄξιον τοῦ κἀμὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ 4
πορεύσονται. Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν 5
Μακεδονίαν διέλθω· (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι.) Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἢ καὶ 6
παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε ὅ ἐὰν πορεύωμαι. Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν 7
παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύρι⊖ ἐπιτρέπῃ. Ἐπι- 8
μενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τ̃ πεντηκοστ̃ς. Θύρα 9
γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη ☪ ἐνεργὴς, ☪ ἀντικείμενοι πολλοί. Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθε⊖, βλέπε- 10
τε ἵνα ἀφόβως γένητ⊖ πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζετ⊖ ὡς ☪ ἐγώ. Μή τις οὖν αὐτὸν 11
ἐξου-

ἐξυθενήσῃ· ϖεθϖέμψαπε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ
ἵνα ἔλθῃ ϖεθς με· ἐκδέχομαι γὰϱ αὐτὸν μ
12 τ ἀδελφῶν. Πεϱὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ,
ϖολλὰ ϖαϱεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ ϖεθς ὑ-
μᾶς μ τ ἀδελφῶν· ϗ ϖάντως οὐκ ἦν θέ-
λημα ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιϱήσ-
13 ῃ. Γϱηγοϱεῖτε, στήκετε ἐν τῇ ϖίστ, ἀνδϱίζεσθε,
14 κϱαταιοῦσθε. Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάϖῃ γινέσθω.
15 Παϱακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰ-
κίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀϖαϱχὴ τ Ἀχαΐας, ϗ
16 εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· Ἵνα
καὶ ὑμεῖς ὑϖοτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ ϖαντὶ
17 τῷ συνεϱγοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίϱω δὲ ἐϖὶ τῇ
ϖαϱουσίᾳ Στεφανᾶ ϗ Φοϱτουνάτου ϗ Ἀχαϊκοῦ,
18 ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέϱημα οὗτοι ἀνεϖλήϱωσαν· Ἀνέ-
ϖαυσαν γὰϱ τὸ ἐμὸν ϖνεῦμα ϗ τὸ ὑμῶν· ἐϖιγινώ-
19 σκετε οὖν τοὺς τοιούτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκ-
κλησίαι τ Ἀσίας· Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυϱίῳ
ϖολλὰ Ἀκύλας καὶ Πϱίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον
20 αὐτῶν ἐκκλησίᾳ· Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ
ϖάντες. Ἀσϖάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁ-
21 γίῳ. Ὁ ἀϖασμὸς τῇ ἐμῇ χειϱὶ Παύλου. Εἴ
22 τις οὐ φιλεῖ τ Κύϱιον Ἰησοῦν Χϱιστὸν, ἤτω ἀνά-
23 θεμα, μαϱὰν ἀθά. Ἡ χάϱις τοῦ Κυϱίου Ἰησοῦ
24 Χϱιστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάϖη μου μετὰ ϖάν-
των ὑμῶν ἐν Χϱιστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Πϱὸς Κοϱινθίους ϖϱώτη ἐγϱάφη ἀϖὸ Φι-
λίϖϖων διὰ Στεφανᾶ, καὶ Φοϱτουνάτου, καὶ
Ἀχαϊκοῦ, ϗ Τιμοθέου.

Παύλου τοῦ Ἀποστόλου

Η΄ ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ΄

ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΕΦ. α΄.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως· Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν

1 2 3 4 5 6

7 ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· εἰδότες ὅτι ὥσπερ
κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρα-
8 κλήσεως. Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελ-
φοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν
ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν
ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ
9 ζῆν. Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ
θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ'
ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νε-
10 κρούς· Ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς,
καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται
11 συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δε-
ήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς
χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.
12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστί, τὸ μαρτύριον
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ εἰλι-
κρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν
χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισ-
13 σοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. Οὐ γὰρ ἄλλα γράφο-
μεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε, ἢ καὶ ἐπιγι-
νώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώ-
14 σεσθε. Καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους,
ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς
15 ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ταύ-
τῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν
16 πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε· Καὶ δι'
ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ
Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν
17 προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Τοῦτο οὖν βου-
λευόμενος, μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην;
ἢ ἃ βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύ-

ομαι, ἵνα μὴ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὒ οὔ; Πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς 18
ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ. Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ 19
υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὒ ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν, (Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναί, 20
καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμήν·) τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χρι- 21
στὸν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, Θεός· Ὁ καὶ σφραγισά- 22
μενος ἡμᾶς, καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυ- 23
ρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν, οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον· Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλ- 24
λὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε.

ΚΕΦ. β'. II.

Ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν 1
ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. Εἰ γὰρ ἐγὼ 2
λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; Καὶ ἔγραψα ὑμῖν 3
τοῦτο αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν· πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστιν. Ἐκ γὰρ πολλῆς 4
θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λε- 5
λύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ, πάν-

τας

6 ὑμᾶς. Ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη
7 ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων. Ὥστε τοὐναντίον μᾶλλον ὑ-
μᾶς χαρίσασθαι, καὶ παρακαλέσαι, μήπως τῇ
8 περισσοτέρᾳ λύπῃ καταπονῆται ὁ τοιοῦτος. Διὸ
παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.
9 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν
10 ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. ὯΙ δέ τι χαρί-
ζεσθε, καὶ ἐγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι,
ᾧ κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς, ἐν προσώπῳ Χρι-
στοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ·
11 οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. Ἐλθὼν
12 δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χρι-
13 στοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν Κυρίῳ, Οὐκ ἔσχη-
κα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὑρεῖν με
Τίτον τὸν ἀδελφόν μου. Ἀλλὰ ἀποταξάμενος
14 αὐτοῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. Τῷ δὲ Θεῷ
χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ
Χριστῷ, καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φα-
15 νεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ. Ὅτι Χριστοῦ
εὐωδία ἐσμὲν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σῳζομένοις καὶ
16 ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· Οἷς μέν, ὀσμὴ θανάτου
εἰς θάνατον· οἷς δὲ, ὀσμὴ ζωῆς εἰς ζωήν. Καὶ πρὸς
17 ταῦτα τίς ἱκανός; Οὐ γάρ ἐσμεν, ὡς οἱ πολ-
λοί, καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ
εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ
Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

ΚΕΦ. γ'. III.

1 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; Εἰ
μὴ χρῄζομεν, ὥς τινες, συστατικῶν ἐπι-

λῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; Ἡ 2
ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκο-
μένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· Φανερούμενοι ὅτι 3
ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγ-
γεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι Θεοῦ
ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλὰ ἐν πλαξὶ
καρδίας σαρκίναις. Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην 4
ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν· Οὐχ ὅτι 5
ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι, ὡς
ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ·
Ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθή- 6
κης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ
γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμ- 7
μασιν, ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ,
ὥστε μὴ δύασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς
τὸ πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ
προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην· Πῶς οὐχὶ 8
μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν
δόξῃ; Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως, δόξα, 9
πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαι-
οσύνης ἐν δόξῃ. Καὶ γὰρ οὐ δεδόξασται τὸ δε- 10
δοξασμένον, ἐν τούτῳ τῷ μέρει, ἕνεκεν τῆς ὑπερ-
βαλλούσης δόξης. Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον, διὰ 11
δόξης· πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξῃ. Ἔχον- 12
τες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παῤῥησίᾳ
χρώμεθα· Καὶ οὐ καθάπερ Μωσῆς ἐτίθει κά- 13
λυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ
ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ
καταργουμένου. Ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐ- 14
τῶν·

πῶν· ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ
τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ
ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται.
15 Ἀλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μω-
σῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.
16 Ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαι-
17 ρεῖται τὸ κάλυμμα. Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦ-
μά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθε-
18 ρία. Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσ-
ώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν
αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς
δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου πνεύματος.

ΚΕΦ. δ'. IV.

1 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην,
2 καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλὰ
ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περι-
πατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνι-
στῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων,
3 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ
4 εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκα-
λυμμένον· Ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου
ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ
αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς
5 δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. Οὐ
γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύ-
6 ριον· ἑαυτοὺς δὲ, δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. Ὅτι
ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλα-
μψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισ-

μὸν τ γνώσεως τ δόξης τ Θεοῦ ἐν προσ-
ώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν 7
τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ
τ δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. Ἐν 8
παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπο-
ρούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι· Διωκόμενοι, 9
ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι,
ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι· Πάντοτε τὴν νέκρωσιν 10
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες,
ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν
φανερωθῇ. Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνα- 11
τον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ
τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.
Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ 12
ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τ πίστεως, 13
κατὰ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλη-
σα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν. Εἰ- 14
δότες ὅτι ὁ ἐγείρας τ Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς
διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ 15
γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσα-
σα, διὰ τ πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισ-
σεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ οὐκ ἐκκα- 16
κοῦμεν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφ-
θείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ
ἡμέρᾳ. Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τ θλίψε- 17
ως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν, αἰ-
ώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν. Μὴ 18
σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ
μὴ βλεπόμενα. τὰ γὰρ βλεπόμενα, πρόσκαι-
ρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ε'. V.

1 Οἴδαμεν γὰρ, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίγ(ε)ι(ος) ἡμῶν οἰ-
κία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ
Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν
2 τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ
οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπι-
3 ποθοῦντες. Εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ γυμνοὶ εὑ-
4 ρεθησόμεθα. Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στε-
νάζομεν, βαρούμενοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσα-
σθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνη-
5 τὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡ-
μᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, Θεὸς, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν
6 ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. Θαρροῦντες οὖν πάν-
τοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι,
7 ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου· (Διὰ πίστεως γὰρ
8 περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους·) Θαρροῦμεν δὲ,
καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώ-
9 ματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον. Διὸ καὶ
φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦν-
10 τες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς
φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ,
ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς
11 ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν, εἴτε κακόν. Εἰδότες
οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπους πείθομεν,
Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς
12 συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. Οὐ γὰρ πάλιν
ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν δι-
δόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔ-
χητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους, καὶ οὐ
13 καρδίᾳ. Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρο-

νᾶμεν, ὑμῖν. Η᾽ γὰ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχ 14
ἡμᾶς· Κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἷς ὑπὲρ πάν- 15
των ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ
ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι
ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι
& ἐγερθέντι. Ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδα- 16
μεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ
σάρκα Χριστὸν, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι γινώσκομεν.
Ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρ- 17
χαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα.
Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος 18
ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, & δόντος ἡ-
μῖν τὴν διακονίαν τ καταλλαγῆς· Ὡς ὅτι 19
Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυ-
τῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα
αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τ λόγον τῆς
καταλλαγῆς. Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, 20
ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι᾽ ἡμῶν· δεόμε-
θα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ. Τὸν 21
γὰ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν
ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ
ἐν αὐτῷ.

ΚΕΦ. ϛ'. VI.

Συνεργοῦντες δὲ & παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κε- 1
νὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς.
Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, & ἐν 2
ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. ἰδοὺ νῦν καιρὸς
εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας. Μη- 3
δεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ
μωμηθῇ

4 μωμηθῇ ἡ διακονία· ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶν-
τες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι· ἐν ὑπομονῇ
πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχω-
5 ρίαις· ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστα-
6 σίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις· ἐν
ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστό-
τητι, ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρί-
7 τῳ· ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ
τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν·
8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφη-
9 μίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς· ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ
ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν·
10 ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι· ὡς λυπού-
μενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολλοὺς δὲ
πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.
11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι,
12 ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται. Οὐ στενοχωρεῖσθε
ἐν ἡμῖν· στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις
13 ὑμῶν. Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν (ὡς τέκνοις
14 λέγω) πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς. Μὴ γίνεσθε ἑτερο-
ζυγοῦντες ἀπίστοις. Τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνῃ
καὶ ἀνομίᾳ; Τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;
15 Τίς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελίαλ; Ἢ
16 τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου; Τίς δὲ συγκατάθε-
σις ναῷ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ
ἐστε ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω
ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐ-
17 τῶν Θεὸς, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός. Διὸ ἐξ-
έλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει
Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ
18 εἰσδέξομαι ὑμᾶς· Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέ-
ρα,

ρα, καὶ ὑμεῖς ἔστε δέ μοι εἰς υἱὸς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

ΚΕΦ. ζ. VII.

Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινούς, παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου. Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμὸν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι. Ὅτι καὶ εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην. Βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς. Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεὸν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον

μετα-

μεζαμέλησεν κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύ-
11 πη θανατον κατεργάζεται. Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο,
τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσην κατ-
εργάσατο ὑμῖν σπουδήν; ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλ-
λὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν,
ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδίκησιν. Ἐν παντὶ συνε-
στήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγματι.
12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαν-
τος, οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος· ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ
φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν
13 πρὸς ὑμᾶς, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο παρακε-
κλήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσοτέ-
ρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου,
ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων
14 ὑμῶν. Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι,
οὐ κατῃσχύνθην· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλα-
λήσαμεν ὑμῖν, οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ
15 Τίτου, ἀλήθεια ἐγενήθη· Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐ-
τοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν, ἀναμιμνησκο-
μένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν· ὡς μετὰ φόβου
16 καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ
θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

ΚΕΦ. η'. VIII.

1 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν
τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
2 τῆς Μακεδονίας· Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψε-
ως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βά-
θους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦ-
3 τον τῆς ἁπλότητος αὐτῶν· Ὅτι κατὰ δύνα-
μιν (μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι·

Μετὰ

Μεθ' πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν 4
χάριν κ τὴν κοινωνίαν τ διακονίας τ εἰς
τοὺς ἁγίους, δέξασθ ἡμᾶς. Καὶ ὐ καθὼς ἠλ- 5
πίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ Κυ-
ρίῳ κ ἡμῖν, διὰ θελήματος Θεοῦ· Εἰς τὸ 6
παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρ-
ξατο, οὕτω κ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς κ τὴν χάριν
ταύτην. Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, 7
πίστει, κ λόγῳ, κ γνώσει, κ πάσῃ σπουδῇ, καὶ
τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα κ ἐν ταύτῃ τῇ
χάριτι περισσεύητε. Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, 8
ἀλλὰ διὰ τ ἑτέρων σπουδῆς, κ τὸ τ ὑμετέ-
ρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων. Γινώσκετε γὰρ 9
τὴν χάριν τ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι
δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν· ἵνα ὑμεῖς
τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε. Καὶ γνώμην 10
ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτι-
νες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ κὴ τὸ θέλειν
προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι. Νυνὶ δὲ κ τὸ ποι- 11
ῆσαι ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τ
θέλειν, οὕτω κ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν. Εἰ γὰρ 12
ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ἐάν ἔχῃ τις, εὐ-
προσδέκτως, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει. Οὐ γὰρ ἵνα ἄλ- 13
λοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλῖψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότη-
τος, ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς
τὸ ἐκείνων ὑστέρημα· Ἵνα κ τὸ ἐκείνων περισ- 14
σευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γέ-
νηται ἰσότης· Καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολύ, 15
οὐκ ἐπλεόνασε· κὴ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττόνησε. Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν 16
σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου· Ὅτι 17

τὴν

τὴν μὲ παρέκλησιν ἐδέξαθ· σπουδαιότερος δὲ
18 ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς. Συν-
επέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν, οὗ ὁ
ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκ-
19 κλησιῶν. (Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χειροτονητὶς
ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν, σὺν τῇ
χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς
τὴν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ὑμῶν·)
20 Στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσηται
ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡ-
21 μῶν· Προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον
22 Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων. Συνεπέμ-
ψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκι-
μάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα,
νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ
23 τῇ εἰς ὑμᾶς· Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς
καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν,
24 ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. Τὴν οὖν ἔν-
δειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως
ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς πρόσ-
ωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

1 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους
2 περισσόν μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν· Οἶδα
γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυ-
χῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται
ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς
3 πλείονας. Ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφοὺς, ἵνα μὴ
τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν
τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα (καθὼς ἔλεγον) παρεσκευ-
ασμένοι

ασμβοι ἦτε· Μή πως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ 4
Μακεδόνες, & ἕυρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους,
καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς)
ἐν τῇ ὑποστάσῃ ταύτῃ τ καυχήσεως. Ἀναγ- 5
καῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελ-
φοὺς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκατα-
ρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν,
ταύτην ἑτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν, & μὴ
ὥσπερ πλεονεξίαν. Τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φει- 6
δομένως, φειδομένως & θερίσει· & ὁ σπείρων ἐπ'
εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις & θερίσει. Ἕκας & 7
καθὼς προῄρηται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης, ἢ
ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.
Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦ- 8
σαι εἰς ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν
αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀ-
γαθόν· (Καθὼς γέγραπται)· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε 9
τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείρον- 10
τι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι, καὶ πληθύ-
ναι τ σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ γενήμα-
τα τ δικαιοσύνης ὑμῶν·) Ἐν παντὶ πλου- 11
τιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα, ἥτις κατεργάζε-
ται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ· Ὅτι ἡ δια- 12
κονία τ λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ περισ-
σεύουσα τὰ ὑστερήματα τ ἁγίων, ἀλλὰ
καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ
Θεῷ, (Διὰ τ δοκιμῆς τ διακονίας ταύτης 13
δοξάζοντες τ Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τ ὁμολο-
γίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ
ἁπλότητι τ κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας)

Καὶ

14 Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούντων
4 ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ
15 ἐφ' ὑμῖν. Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιη-
γήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

ΚΕΦ. ι'. Χ.

1 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς
διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χρι-
στοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν,
6 2 ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς. Δέομαι δὲ τὸ μὴ
παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ λογίζομαι
7 τολμῆσαι ἐπί τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς
3 κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. Ἐν σαρκὶ γὰρ περι-
4 πατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα· (Τὰ
8 γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ, ἀλλὰ
δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμά-
5 των·) Λογισμοὺς καθαιροῦντες, καὶ πᾶν ὕψω-
9 μα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ
αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν
10 6 τοῦ Χριστοῦ· Καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι
7 πᾶσαν παρακοὴν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπα-
11 κοή. Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέ-
ποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω
πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ,
12 8 οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ. Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσότε-
ρόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς
ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ
9 εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι· Ἵνα
13 μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστο-
10 λῶν. Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ, φησὶ, βαρεῖαι καὶ
ἰσχυραί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς, καὶ
ὁ λόγος

ὁ λόγος ἐξουθενημένος. Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ὄντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιοῦσιν. Ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις· ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν· Εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἕτοιμα καυχήσασθαι. Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν.

11 12 13 14 15 16 17 18

ΚΕΦ. ια'. XI.

Ὄφελον ἠνείχεσθέ μου μικρόν τι τῆς ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ· ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι, τῷ Χριστῷ. Φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν. Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει

1 2 3 4

11 ρύσῃ ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον
λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον
12 ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε. Λογίζομαι
γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων.
6 Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει·
ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.
13 7 Ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα, ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα
ὑμεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγ-
14 8 γέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; Ἄλλας ἐκκλησίας
ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνιον, πρὸς τὴν ὑμῶν
9 διακονίαν· καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθείς,
οὐ κατενάρκησα οὐδενός. Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου
προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ
15 Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν
10 ἐτήρησα, καὶ τηρήσω. Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν
16 ἐμοὶ, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς
11 ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας. Διατί; ὅτι
17 12 οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν. Ὃ δὲ ποιῶ,
18 καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόν-
των ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὑρεθῶσι
13 καθὼς καὶ ἡμεῖς. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστο-
λοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς
1 14 ἀποστόλους Χριστοῦ. Καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐτὸς γὰρ
2 ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φω-
15 τός. Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετα-
σχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὧν τὸ
3 16 τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Πάλιν λέγω,
μή τις με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε,
κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα μικρόν τι
4 17 κἀγὼ καυχήσωμαι. Ὃ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ
Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ
ὑποστάσει

ὑποστάσῃ τ καυχήσεως. Ἐπὶ πολλοὶ καυχῶν- 18
ται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχήσομαι. Ἡ- 19
δέως γὰρ ἀνέχεσθε τ ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄν-
τες. Ἀνέχεσθε γάρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ 20
τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρε-
ται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει. Κατὰ ἀτιμίαν 21
λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήκαμεν· ἐν ᾧ δ' ἂν τις
τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω) τολμῶ κἀγώ.
Ἑβραῖοί εἰσι; κἀγώ· Ἰσραηλῖταί εἰσι; κἀγώ· 22
σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; κἀγώ· Διάκονοι Χρι- 23
στοῦ εἰσι; (παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν
κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόν-
τως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις
πολλάκις. Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκον- 24
τα παρὰ μίαν ἔλαβον. Τρὶς ἐρραβδίσθην, 25
ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον
ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· Ὁδοιπορίαις πολλάκις, 26
κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις
ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πό-
λει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσ-
σῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις· Ἐν κόπῳ καὶ 27
μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ
διψῇ, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνό-
τητι. Χωρὶς τ παρεκτὸς, ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ 28
καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τ ἐκκλησι-
ῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκαν- 29
δαλίζε, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσ- 30
θαι δεῖ, τὰ τ ἀσθενείας μου καυχήσομαι. Ὁ Θεὸς 31
καὶ πατὴρ τ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν,
ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδο-
μαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ 32
βασιλέως

βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιά-
33 σαι με θέλων· Καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαρ-
γάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον
τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιβ'. XII.

1 Καυχᾶσθαι δὴ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ
2 εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶ-
δα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ
σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν·) ἁρπαγέντα
3 τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοι-
οῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ
4 σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν) ὅτι ἡρπάσθη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἀῤῥητα ῥήμα-
5 τα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ
τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυ-
6 χήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν
γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλή-
θειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λο-
γίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.
7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ
ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγ-
γελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπερ-
8 αίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρε-
9 κάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἴρηκέ μοι·
Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν
ἀσθενείᾳ τελεῖται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχή-
σομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ
10 ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. Διὸ εὐδοκῶ ἐν
ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διω-

γμῶς, ἐν πενοχωρείαις ὑπὲρ Χριςοῦ· ὅταν
γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι. Γέγονα 11
ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε·
ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ
ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδέν εἰ-
μι. Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν 12
ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ τέρασι
καὶ δυνάμεσι. Τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς 13
λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ
κατενάρκησα ὑμῶν; Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδι-
κίαν ταύτην. Ἰδοὺ, τρίτον ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν 14
πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν· οὐ γὰρ
ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ
τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς
τοῖς τέκνοις. Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκ- 15
δαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ
περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἧττον ἀγαπῶμαι.
Ἔστω δὲ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρ- 16
χων πανοῦργος, δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον. Μή τινα 17
ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονε-
κτησα ὑμᾶς; Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπ- 18
έστειλα τὸν ἀδελφόν· μή τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς
Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσα-
μεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι; Πάλιν δοκεῖτε ὅτι 19
ὑμῖν ἀπολογούμεθα; κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν
Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοὶ, ὑπὲρ
τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. Φοβοῦμαι γὰρ, μή πως ἐλ- 20
θὼν οὐχ οἵους θέλω εὕρω ὑμᾶς, κἀγὼ εὑρεθῶ
ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μή πως ἔρις, ζῆλοι, θυμοὶ,
ἐριθεῖαι, καταλαλιαὶ, ψιθυρισμοὶ, φυσιώσεις, 10
ἀκαταστασίαι· Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώ- 21
σῃ

σῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσελγείᾳ ᾗ ἔπραξαν.

ΚΕΦ. ιγ'. XIII.

1 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται
2 πᾶν ῥῆμα. Προείρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω
3 εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι· Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς
4 οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν. Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως
Θεοῦ· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς
5 ὑμᾶς. Ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτούς,
ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν; εἰ μή τι ἀδό-
6 κιμοί ἐστε. Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς
7 οὐκ ἐσμεν ἀδόκιμοι. Εὐχόμαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς
δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν
8 ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν. Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς
9 ἀληθείας. Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε. τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα,
10 τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι,
κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς

οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁγίῳ φιλήματι· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν. 11 12 13

Πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας, διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

Παύλου τοῦ Ἀποστόλου

Η΄ ΠΡΟΣ

ΓΑΛΑΤΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ΄.

ΚΕΦ. α΄. I.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος (οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν) Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοὶ, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος 1 2 3 4

ἐσῶτ@ αἰῶν@ πονηρ@, κατὰ τὸ θέλημα τ@
Θε@ κ@ πατρὸς ἡμῶν· 5 Ὧ ἡ δόξα εἰς τ@ αἰ-
ῶνας τ@ αἰώνων. ἀμήν. 6 Θαυμάζω ὅτι οὕτω
ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τ@ καλέσαντ@ ὑμᾶς
ἐν χάριτι Χριστ@, εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον· 7 ὃ οὐκ
ἔστιν ἄλλο· εἰ μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑ-
μᾶς, κ@ θέλοντες μετατρέψαι τὸ εὐαγγέλιον
8 τ@ Χριστ@. Ἀλλὰ κ@ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελ@ ἐξ
οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα
9 ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. Ὡς προείρηκαμεν, κ@ ἄρτι
πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ'
10 ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. Ἄρτι γὰρ ἀνθρώ-
που πείθω ἢ τ@ Θεόν; Ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρ-
έσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ
11 δοῦλ@ οὐκ ἂν ἤμην. Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελ-
φοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ,
12 ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον. Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ πα-
ρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην·
13 ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκού-
σατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰου-
δαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκ-
14 κλησίαν τ@ Θεοῦ, κ@ ἐπόρθουν αὐτήν. Καὶ
προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς
συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζη-
λωτὴς ὑπάρχων τ@ πατρικῶν μου παραδόσεων.
15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ
κοιλίας μητρός μου, κ@ καλέσας διὰ τ@ χάρι-
16 τ@ αὐτοῦ, Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐ-
μοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ κ@ αἵματι·
17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ

ἐμοῦ ἀπεστάλης· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ
πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἔπειτα μετὰ 18
ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέ-
τρον· καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέν-
τε. Ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ 19
Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου. Ἃ δὲ γράφω 20
ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδομαι.
Ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς 21
Κιλικίας. Ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώ-22
πῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χρι-
στῷ· Μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν· Ὅτι ὁ διώκων ἡ-23
μᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε
ἐπόρθει. Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν. 24

ΚΕΦ. β'. II.

Ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέ- 1
βην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συμ-
παραλαβὼν καὶ Τίτον. Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀπο- 2
κάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ
κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δο-
κοῦσι, μή πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον. Ἀλλ' 3
οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοὶ, Ἕλλην ὤν, ἠναγκάσθη
περιτμηθῆναι. Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδ- 4
αδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν
ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωσιν· Οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν 5
εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγ-
γελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς. Ἀπὸ δὲ τῶν δοκού- 6
των εἶναί τι, ὁποῖοί ποτε ἦσαν, οὐδέν μοι διαφέρει· πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμ-
βάνει.

ἐλήλ. ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες, οὐδέν μοι προσανέθεντο.
7 Ἀλλὰ τοὐναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ
18 εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς
8 περιτομῆς· (ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ
19 ἔθνη·) Καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν
20 μοι Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας· ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ
21 δὲ εἰς τὴν περιτομήν. Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα
22 μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο
23 ποιῆσαι. Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν,
24 κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ
12 Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβού-
13 μενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ Βαρνάβας
14 συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῇς, καὶ οὐκ
3 Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν;
4 15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρ-
5 16 τωλοί· Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν,
6 ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων
17 νόμου πᾶσα σάρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ, εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί,

ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.
Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, 18
παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ 19
νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ 20
συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ, οὐκέτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν
ἐμοὶ Χριστός. ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίστει
ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με,
καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Οὐκ 21
ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου
δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

ΚΕΦ. γ'. III.

Ὦ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ 1
ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς
Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐσταυρω-
μένος. Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, 2
ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς
πίστεως; Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύ- 3
ματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; Τοσαῦτα ἐπάθετε
εἰκῇ; εἴγε καὶ εἰκῇ. Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ 5
πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔρ-
γων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; Καθὼς Ἀβρα- 6
ὰμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην. Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ 7
πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ. Προϊδοῦσα 8
δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη
ὁ Θεὸς, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι
εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. Ὥστε 9
οἱ ἐκ πίστεως, εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβρα-
ὰμ. Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κα- 10
τάραν εἰσί. γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς

ὃς

ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν
18 τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά. Ὅτι
19 δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ,
20 δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. Ὁ δὲ
νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐ-
13 τὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Χριστὸς ἡμᾶς
ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμε-
νος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· Ἐπι-
14 κατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· Ἵνα
εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύ-
15 ματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. Ἀδελφοί,
κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κεκυρω-
μένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται.
16 Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ. οὐ λέγει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς
ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· Καὶ τῷ σπέρματί
17 σου, ὅς ἐστι Χριστός. Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκε-
κυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστόν, ὁ μετὰ ἔτη
τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονὼς νόμος οὐκ
ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.
18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἐξ
ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κε-
19 χάρισται ὁ Θεός. Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παρα-
βάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ
σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται, διαταγεὶς δι' ἀγγέλων,
20 ἐν χειρὶ μεσίτου. Ὁ δὲ μεσίτης, ἑνὸς οὐκ ἔστιν·
21 ὁ δὲ Θεὸς, εἷς ἐστιν. Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν
ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἐδόθη
νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἂν
22 ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη. Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ

γεγραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγ-
γελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύ-
ουσι. Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον 23
ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλου-
σαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδα- 24
γωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πί-
στεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ 25
ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ 26
Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι 27
γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.
Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, 28
οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες
γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς 29
Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, κατ'
ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

ΚΕΦ. δ'. IV.

Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος 1
νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος
πάντων ὤν· Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰ- 2
κονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕ- 3
τω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα
τοῦ κόσμου ἤμεθα δεδουλωμένοι· Ὅτε δὲ ἦλθε 4
τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς
τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον
ὑπὸ νόμον· Ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, 5
ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δέ ἐστε 6
υἱοὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐ-
τοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον, Ἀββᾶ, Ὁ
πατήρ. Ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ 7
δὲ υἱὸς, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ. Ἀλλὰ 8

τότε

τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεὸν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ
9 φύσει οὖσι θεοῖς· Νῦν δὲ, γνόντες Θεὸν, μᾶλλον
δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν
ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν
10 ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε; Ἡμέρας παρατηρεῖ-
11 σθε, καὶ μῆνας, καὶ καιροὺς, καὶ ἐνιαυτούς. Φοβοῦ-
μαι ὑμᾶς, μή πως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.
12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί,
13 δέομαι ὑμῶν· οὐδέν με ἠδικήσατε. Οἴδατε δὲ
ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν
14 τὸ πρότερον· Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ
σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε, οὐδὲ ἐξεπτύσατε,
ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν
15 Ἰησοῦν. Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρ-
τυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς
16 ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι. Ὥστε ἐχθρὸς
17 ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; Ζηλοῦσιν ὑμᾶς
οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ἡμᾶς θέλουσιν, ἵνα
18 αὐτοὺς ζηλοῦτε. Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ
πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς
19 ὑμᾶς. Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ
20 μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν. Ἤθελον δὲ παρεῖναι
πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου·
21 ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν. Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νό-
22 μον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε; Γέ-
γραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἕνα
23 ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ' ὁ
μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ
24 δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἅτινά
ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσιν αἱ δύο
διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν

γλυνῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ 25
ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν
Ἱερουσαλὴμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.
Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐλευθέρα ἐστὶν, ἥτις ἐστὶ 26
μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· Εὐ- 27
φράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον ἡ
οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου
μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. Ἡμεῖς δὲ, ἀδελ- 28
φοὶ, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν.
Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς, ἐδί- 29
ωκε τὸν κατὰ πνεῦμα· οὕτω καὶ νῦν. Ἀλλὰ τί 30
λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν
υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς
παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. Ἄρα, ἀ- 31
δελφοὶ, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς
ἐλευθέρας.

ΚΕΦ. ε'. V.

Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ᾗ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευ- 1
θέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν 2
ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ 3
περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον
ποιῆσαι. Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἵτινες 4
ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε.
Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαι- 5
οσύνης ἀπεκδεχόμεθα. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ 6
οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ
πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. Ἐτρέχετε καλῶς· 7

τίς

τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;
8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. Μι-
9 κρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐγὼ πέ-
10 ποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρο-
νήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρί-
11 μα, ὅστις ἂν ᾖ. Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν
ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήρ-
12 γηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. Ὄφελον καὶ
13 ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. Ὑμεῖς γὰρ
ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ
τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ
14 διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις· Ὁ γὰρ πᾶς
νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις
15 τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἰ δὲ ἀλλήλους
δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων
16 ἀναλωθῆτε. Λέγω δέ· πνεύματι περιπατεῖτε,
17 καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. Ἡ γὰρ
σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ
πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλ-
18 λήλοις, ἵνα μὴ ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε. Εἰ
19 δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅτινά ἐστι μοι-
20 χεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, Εἰδωλο-
λατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔριδες, ζῆλοι, θυ-
21 μοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις, Φθόνοι, φόνοι,
μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω
ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα
πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσου-
22 σιν. Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος, ἐστὶν ἀγάπη
χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθω-
23 σύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια. Κατὰ τῶν

ἑαυτῶν οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν 24
σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς
ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ 25
στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους 26
προσκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

ΚΕΦ. ϛ'. VI.

Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν 1
τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ
καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος·
σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων 2
τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν
νόμον τοῦ Χριστοῦ. Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μη- 3
δὲν ὤν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ. Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ 4
δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον
τὸ καύχημα ἕξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον. Ἕκα- 5
στος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. Κοινωνείτω 6
δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι, ἐν
πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ μυ- 7
κτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο
καὶ θερίσει. Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυ- 8
τοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων
εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει
ζωὴν αἰώνιον. Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐγ- 9
κακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυό-
μενοι. Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα 10
τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς
οἰκείους τῆς πίστεως. Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμ- 11
μασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν 12
εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑ-

μᾶς

μᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ
13 τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμε-
νοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν· ἀλλὰ θέλουσιν ὑ-
μᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ
14 καυχήσωνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ
μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσ-
15 μῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει,
16 οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ
κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ
17 ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ
λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ
τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί
18 μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης.

Παύλου τοῦ Ἀποστόλου
Η΄ ΠΡΟΣ
ΕΦΕΣΙΟΥΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ΄.

ΚΕΦ. α΄. Ι.

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ
θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν
Ἐφέ-

Ἐφέσῳ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Χάρις 2
ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πα- 3
τὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλο-
γήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ· Καθὼς ἐξελέξατο 4
ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡ-
μᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ
ἐν ἀγάπῃ· Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ 5
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ
θελήματος αὐτοῦ, Εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος 6
αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπη-
μένῳ· Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ 7
αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ· Ἧς 8
ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρο-
νήσει· Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελή- 9
ματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν
προέθετο ἐν αὐτῷ· Εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώ- 10
ματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάν-
τα ἐν τῷ Χριστῷ, τά τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ
ἐπὶ τῆς γῆς· Ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν, 11
προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα
ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος
αὐτοῦ· Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης 12
αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· Ἐν 13
ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας,
τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πι-
στεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγ-
γελίας τῷ ἁγίῳ· Ὅς ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονο- 14
μίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως,

εἰς

15 εἰς ἔπαινον τ δόξης αὐτοῦ. Διὰ τοῦθ κἀγώ,
ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ
Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς
16 ἁγίους, Οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν,
μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τ προσευχῶν
17 μου· Ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ὁ πατὴρ τ δόξης, δῴη ὑμῖν Πνεῦμα σο-
φίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ·
18 Πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τ καρδίας ὑ-
μῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τ
κλήσεως αὐτοῦ, & τίς ὁ πλοῦτος τ δόξης τ
19 κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις· Καὶ τί τὸ
ὑπερβάλλον μέγεθος τ δυνάμεως αὐτοῦ εἰς
ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ
20 κράτους τ ἰσχύος αὐτοῦ, Ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ
Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ τ νεκρῶν· καὶ ἐκάθισεν
21 ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Ὑπεράνω
πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυρι-
ότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ
μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλ-
22 λοντι. Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας
αὐτοῦ· & αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα
23 τῇ ἐκκλησίᾳ, Ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ
πλήρωμα τοῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

ΚΕΦ. β'. Π.

1 ΚΑὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι
2 καὶ ταῖς ἁμαρτίαις· Ἐν αἷς ποτε περιε-
πατήσατε κατὰ τ αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου,
κατὰ τ ἄρχοντα τ ἐξουσίας & ἀέρος, & πνεύ-
ματος

μαζε τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπει-
θείας· Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν 3
ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποι-
οῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ
ἤμεθα τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί· Ὁ δὲ 4
Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν
ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, Καὶ ὄντας 5
ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποί-
ησε τῷ Χριστῷ (χάριτί ἐστε σεσωσμένοι·) Καὶ 6
συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ· Ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς 7
ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς χάρι-
τος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ· Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς 8
πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον·
Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται· Αὐτοῦ 9
γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰη- 10
σοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ
Θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν. Διὸ μνη- 11
μονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ
λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περι-
τομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου· Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ 12
ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς
πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς
ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ
κόσμῳ. Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἱ 13
ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵ-
ματι τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡ- 14
μῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἕν, καὶ τὸ με-
σότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας· Τὴν ἔχθραν ἐν 15
τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν
δόγμασι

δόγμασι καταργήσας· ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν
3 ἑαυτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην,
16 καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώ-
ματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν
4 17 ἔχθραν ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρή-
18 νην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς· Ὅτι δι'
5 αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι
19 ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέ-
6 τι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν
20 ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ· Ἐποικοδομηθέντες
7 ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄν-
21 τος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ἐν ᾧ
8 πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς
22 ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικο-
9 δομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

ΚΕΦ. γ'. III.

10
1 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ
11 2 Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν· Εἴγε
ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ
12 3 τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς· Ὅτι κατὰ ἀποκάλυ-
ψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προ-
4 ἔγραψα ἐν ὀλίγῳ· Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσ-
13 κοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ
5 τοῦ Χριστοῦ· Ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρί-
σθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύ-
14 φθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις
6 ἐν Πνεύματι· Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ
σύσσωμα, καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ
7 ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου· Οὗ ἐγενόμην
διάκονος

ἀλάκητον καὶ τὴν δωρεὰν τ χάριτ τοῦ
Θεοῦ τὴν δοθῆσάν μοι καὶ τὴν ἐνέργειαν τ
δυνάμεως αὐτ. Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάν- 8
των τ ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς
ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθ τ ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον
τ Χριστοῦ, Καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ κοινωνία 9
τοῦ μυστηρίου τ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τ αἰώνων
ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ· Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς 10
ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τ ἐκκλησίας,
ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ· Κατὰ πρό- 11
θεσιν τ αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παῤῥησίαν 12
καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τ πί-
στεως αὐτοῦ. Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς 13
θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.
Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τ 14
πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἐξ 15
οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνο-
μάζεται· Ἵνα δῴη ὑμῖν κατὰ τ πλοῦτον τ 16
δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ
πνεύματος αὐτοῦ εἰς τ ἔσω ἄνθρωπον· Κατοι- 17
κῆσαι τ Χριστὸν διὰ τ πίστεως ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν· Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι καὶ τε- 18
μελιωμένοι· ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν
πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος, καὶ μῆκος, καὶ
βάθος, καὶ ὕψος· Γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλου- 19
σαν τ γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ· ἵνα πλη-
ρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. Τῷ δὲ 20
δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ περισ-
σοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν
τὴν

21 τῷ ἐνεργουμένῳ ἐν ἡμῖν, Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς
γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. ἀμήν.

ΚΕΦ. δ'. IV.

1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυ-
ρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς
2 ἐκλήθητε, Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ
πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλ-
3 λήλων ἐν ἀγάπῃ· Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνό-
τητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρή-
4 νης. Ἓν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλή-
5 θητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν. Εἷς
6 Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα· Εἷς Θεὸς
καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάν-
7 των, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν. Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν
ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ
8 Χριστοῦ. Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμα-
λώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς
9 ἀνθρώποις. Τὸ δέ, ἀνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ
κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς
10 γῆς; Ὁ καταβὰς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς
ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώ-
11 σῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τοὺς μὲν,
ἀποστόλους· τοὺς δὲ, προφήτας· τοὺς δὲ, εὐαγ-
12 γελιστάς· τοὺς δὲ, ποιμένας καὶ διδασκάλους, Πρὸς
τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας,
13 εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· Μέ-
χρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς
πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς

ἄνδρα

ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώ-
ματος τοῦ Χριστοῦ· Ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, 14
κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ
τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν
πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης·
Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐ- 15
τὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλή, ὁ Χριστός· Ἐξ 16
οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβι-
βαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας,
κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν
αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν
ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. Τοῦτο οὖν λέγω, καὶ μαρτύ- 17
ρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν,
καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν μαται-
ότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, Ἐσκοτισμένοι τῇ διά- 18
νοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ,
διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν
πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· Οἵτινες ἀπηλγη- 19
κότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐρ-
γασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. Ὑμεῖς 20
δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν· Εἴ γε αὐτὸν 21
ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθώς ἐστιν
ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ· Ἀποθέσθαι ὑμᾶς, κατὰ 22
τὴν προτέραν ἀναστροφὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρω-
πον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπά-
της· Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, 23
Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν 24
κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. Διὸ 25
ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, ἕκαστος
μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.
Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπι- 26

δυέτω

27 δύετω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· Μήτε δίδο-
28 τε τόπον τῷ διαβόλῳ. Ὁ κλέπτων μηκέτι
κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω, ἐργαζόμενος
τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ
29 χρείαν ἔχοντι. Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στό-
ματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀ-
γαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν
30 τοῖς ἀκούσι. Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν
31 ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀρ-
γὴ, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία, ἀρθήτω ἀφ'
32 ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ. Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλ-
λήλους χρηστοὶ, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς,
καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

ΚΕΦ. ε'. V.

1 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγα-
2 πητὰ· Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς
καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν
ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ
3 Θεῷ, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα
ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν
4 ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις· Καὶ αἰσχρότης,
καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα,
5 ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. Τοῦτο γάρ ἐστε γινώ-
σκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεο-
νέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κλῆρο-
6 νομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. Μη-
δεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ
ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπει-

θείας.

θείας. Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν. Ἦτε 7
γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς 8
τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· (ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ 9
πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαι-
οσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ) δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐ- 10
άρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συκοινωνεῖτε τοῖς 11
ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ
ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, 12
αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, 13
ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερού-
μενον, φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· Ἔγειρε ὁ καθεύδων, 14
καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ
Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· 15
μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί· Ἐξαγοραζόμενοι 16
τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι. Διὰ 17
τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί
τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε 18
οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν
πνεύματι· Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμ- 19
νοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾄδοντες καὶ ψάλ-
λοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ· Εὐχα- 20
ριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρί·
Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. Αἱ 21
γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς 22
τῷ Κυρίῳ· Ὅτι ὁ ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναι- 23
κός, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐ-
τός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος. Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκ- 24
κλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυ-
ναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες 25
ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ

Χριστὸς

Χελσὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν
26 παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· Ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ,
27 καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· Ἵνα
παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον, τὴν ἐκκλησίαν
μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τοιοῦτον, ἀλλ'
28 ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄν-
δρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυ-
τῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα,
29 ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ
σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτὴν,
30 καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν· Ὅτι μέλη
ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,
31 καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Ἀντὶ τούτου καταλείψει
ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ
προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
32 ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον
τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς
33 τὴν ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα,
ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω
ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

ΚΕΦ. ϛ'. VI.

1 ΤΑ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν
2 Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον. Τίμα τὸν
πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· (ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ
3 πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ·) Ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ
4 ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ οἱ πατέ-
ρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκ-
5 τρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου. Οἱ
δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μὴ

φόβῳ καὶ τρόμῳ, ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ· Μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, Μετ' εὐνοίας δουλεύοντες τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις· Εἰδότες ὅτι ὃ ἐάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος. Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωπολημψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τοῦ ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ Διαβόλου· Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφῦν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, Καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ· Διὰ πάσης προσευχῆς

6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

χῆς ϵ̓ δεήσεως προσδυχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ
ϵ̓ν πνεύματι, ϵ̓ ϵἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ϵ̓ν
πάσῃ προσκαρτερήσει ϵ̓ δεήσει περὶ πάντων τ̃ῶν
19 ἁγίων, Καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθείη λόγος
ϵ̓ν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ϵ̓ν παῤῥησίᾳ, γνω-
20 ρίσαι τὸ μυστήριον τ̃οῦ εὐαγγελίου, ὑπὲρ οὗ πρεσ-
βεύω ϵ̓ν ἁλύσει, ἵνα ϵ̓ν αὐτῷ παῤῥησιάσωμαι,
21 ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἵνα δὲ εἰδῆτε ϵ̓ ὑμεῖς τὰ
κατ' ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει
Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς κ̀ πιστὸς διάκο-
22 νος ϵ̓ν Κυρίῳ· Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς ϵἰς
αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, κ̀ παρα-
23 καλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. Εἰρήνη τοῖς ἀδελ-
φοῖς ϵ̓ ἀγάπη μ̀ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς κ̀
24 Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ χάρις μ̀ πάντων
τ̃ῶν ἀγαπώντων τ̀ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ
Τυχικοῦ.

Παύλου τ̃οῦ Ἀποστόλου

Ἡ ΠΡΟΣ

ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. α'. I.

1 ΠΑΥ̃ΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Ἰησοῦ
Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰη-

στῦ, τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ
διακόνοις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πα- 2
τρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαρι- 3
στῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν,
Πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑ- 4
μῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, Ἐπὶ 5
τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώ-
της ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν· Πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, 6
ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν, ἐπι-
τελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ· Καθώς ἐστι 7
δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν,
διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς
δεσμοῖς μου, καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσει
καὶ εὐαγγελίου, συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας
ὑμᾶς ὄντας. Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς, ὡς 8
ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ
Χριστοῦ· Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη 9
ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπι-
γνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει· Εἰς τὸ δοκιμάζειν 10
ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ
ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ· Πεπληρωμέ- 11
νοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ. Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς 12
βούλομαι, ἀδελφοὶ, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς
προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν· Ὥστε τοὺς 13
δεσμούς μου φανερούς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ
τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι· Καὶ τοὺς 14
πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς
δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν
λόγον λαλεῖν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν· 15
τινες δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν.

Οἱ

16 Οἱ μὲ ἐξ ἐριθείας τ̀ Χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ
ἁγνῶς, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς
17 μου· Οἱ δὲ, ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολο-
18 γίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι. Τί γάρ; πλὴν
παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χρι-
στὸς καταγγέλλε· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ
19 χαρήσομαι· Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται
εἰς σωτηρίαν διὰ τ̀ ὑμῶν δεήσεως, & ἐπιχορη-
20 γίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· Κατὰ τὴν
ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ
αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παῤῥησίᾳ, ὡς
πάντοτε, & νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ
σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου.
21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστὸς & τὸ ἀποθανεῖν, κέρ-
22 δος. Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ, τοῦτό μοι καρπὸς
23 ἔργου, & τί αἱρήσομαι, οὐ γνωρίζω. Συνέχομαι
γὰρ ἐκ τ̀ δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀνα-
λῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· πολλῷ γὰρ μᾶλλον
24 κρεῖσσον· Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ, ἀναγ-
25 καιότερον δι' ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα,
μενῶ καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, εἰς τὴν ὑ-
26 μῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τ̀ πίστεως, Ἵνα τὸ
καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν
ἐμοὶ, διὰ τ̀ ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑ-
27 μᾶς. Μόνον ἀξίως τ̀ εὐαγγελίου τ̀ Χριστοῦ πο-
λιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε
ἀπὼν, ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν
ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει
28 τοῦ εὐαγγελίου· Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ
ὑπὸ τ̀ ἀντικειμένων· ἥτις αὐτοῖς μέν ἐστιν ἔν-
δειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας· καὶ τοῦτο

ἀπὸ Θεοῦ. Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ 29
μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ
αὐτοῦ πάσχειν. Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον 30
εἴδετε ἐν ἐμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

ΚΕΦ. δ'. ΙΙ.

Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι πα- 1
ραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύ-
ματος, εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, Πλη- 2
ρώσατέ μου τὴν χαράν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε,
τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἓν
φρονοῦντες· Μηδὲν κατ' ἐριθείαν, ἢ κενοδοξίαν, 3
ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι
ὑπερέχοντας ἑαυτῶν. Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος 4
σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστος. Τοῦτο 5
γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν 6
ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκέ- 7
νωσε, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀν-
θρώπων γενόμενος, Καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς 8
ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπή-
κοος, μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ 9
καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐ-
τῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· Ἵνα ἐν τῷ ὀνό- 10
ματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ
ἐπιγείων καὶ καταχθονίων· Καὶ πᾶσα γλῶσσα 11
ἐξομολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς
δόξαν Θεοῦ πατρός. Ὥστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς 12
πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου
μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ
μου,

μου, μὴ φόβῳ δὲ τοῦ θανάτου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν
13 κατεργάζεσθε. Ὁ θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν
ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς εὐδο-
14 κίας. Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ δια-
15 λογισμῶν· Ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέ-
ραιοι, τέκνα θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς
σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς
16 φωστῆρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες· εἰς
καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς
17 κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα, Ἀλλ'
εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς
πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν.
18 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε, καὶ συγχαίρετέ
19 μοι. Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον
ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ,
20 γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν. Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυ-
χον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσῃ.
21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ τοῦ
22 Χριστοῦ Ἰησοῦ. Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε,
ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν
23 εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμ-
24 ψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς. Πέ-
ποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως
25 ἐλεύσομαι. Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπα-
φρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώ-
την μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς
26 χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς· Ἐπειδὴ ἐπι-
ποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι
27 ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε. Καὶ γὰρ ἠσθένησε παρα-
πλήσιον θανάτῳ· ἀλλὰ ὁ θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν·
οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύ-

πω ἐπὶ λύπην ἔχῃ. Σπουδαιοτέρως ἔγραψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, κἀγὼ ἀλυπότερος ὦ. Προσδέχομαι δὲ ἐν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μὴ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε· Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισε, παραβολευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

ΚΕΦ. γ'. III.

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν. Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομὴ, οἱ πνεύματι Θεοῦ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες· Καίτοι ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ, ἐγὼ μᾶλλον· Περιτομὴ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὶν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, Κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. Ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἡγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. Ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω, Καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει

Τῷ

10 Τοῦ γνῶναι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων
11 αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ· εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν νεκρῶν.
12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ
13 τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ
14 λογίζομαι κατειληφέναι· Ἓν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον
15 τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἑτέρως
16 φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει. Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν. Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περι-
17 πατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. Πολλοὶ γὰρ
18 περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ·
19 Ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια
20 φρονοῦντες. Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύ-
21 ριον Ἰησοῦν Χριστόν· Ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

ΚΕΦ. δ'. IV.

1 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιποθητοί, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στήκετε ἐν

Κυρίῳ, ἀγαπητοί. Εὐοδίαν παρακαλῶ, & Συν- 2
τύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.
Καὶ ἐρωτῶ καί σε σύζυγε γνήσιε, συλλαμβάνου 3
αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν
μοι, μετὰ & Κλήμεντος & τῶν λοιπῶν συνεργῶν
μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. Χαίρετε 4
ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ 5
ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ
Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν 6
παντὶ τῇ προσευχῇ & τῇ δεήσει μετ' εὐχαρι-
στίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν
Θεόν· Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάν- 7
τα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοή-
ματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀ- 8
δελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δί-
καια, ὅσα ἁγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα,
εἴ τις ἀρετὴ & εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε·
Ἃ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, & ἠκούσατε, καὶ 9
εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε, & ὁ Θεὸς τῆς
εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. Ἐχάρην δὲ ἐν Κυ- 10
ρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ
ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ & ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε
δέ. Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμα- 11
θον, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι. Οἶδα δὲ τα- 12
πεινοῦσθαι, οἶδα & περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν
πᾶσι μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι, & πεινᾶν, καὶ
περισσεύειν & ὑστερεῖσθαι. Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐν- 13
δυναμοῦντί με Χριστῷ. Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε, 14
συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. Οἴδατε δὲ καὶ 15
ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγε-
λίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι
ἐκκλησία

ἐκκλησίαν ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ
16 λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι. Ὅτι καὶ ἐν Θεσσα-
λονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμ-
17 ψατε. Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζη-
τῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.
18 Ἀπέχω δὲ πάντα, καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι,
δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑ-
μῶν, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον
19 τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ Θεός μου πληρώσῃ πᾶσαν
χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ, ἐν δόξῃ,
20 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ
21 δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Ἀσ-
πάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπά-
22 ζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. Ἀσπάζον-
ται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς
23 Καίσαρος οἰκίας. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ
Ἐπαφροδίτου.

Παύλου τοῦ Ἀποστόλου
Η΄ ΠΡΟΣ
ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ΄.

ΚΕΦ. α΄. I.

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ
θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελ-

φὸς, Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελ- 2
φοῖς ἐν Χριστῷ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, & Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν 3
Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμε-
νοι· Ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 4
& τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, Διὰ 5
τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας
τοῦ εὐαγγελίου, Τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς & 6
ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἔστι καρποφορούμενον,
καθὼς & ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ
ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· Καθὼς 7
& ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδού-
λου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος
τοῦ Χριστοῦ· Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν 8
ἀγάπην ἐν πνεύματι. Διὰ τοῦτο & ἡμεῖς ἀφ' 9
ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν
προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε
τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ
σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ· Περιπατῆσαι ὑ- 10
μᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν
παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες & αὐξανό-
μενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, Ἐν πάσῃ 11
δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς
δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυ-
μίαν μετὰ χαρᾶς· Εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ 12
ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου
τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί· Ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς 13
ἐξουσίας τοῦ σκότους, & μετέστησεν εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· Ἐν ᾧ ἔχο- 14
μεν

μεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ,
15 τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ
16 τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως· Ὅτι
ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε
θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαὶ, εἴτε ἐξου-
σίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται·
17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐ-
18 τῷ συνέστηκε· Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώ-
ματος τῆς ἐκκλησίας, ὅς ἐστιν ἀρχὴ, πρωτότο-
κος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς
19 πρωτεύων· Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τὸ
20 πλήρωμα κατοικῆσαι· Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκα-
ταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, εἰρηνοποιήσας
διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐ-
τοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρα-
21 νοῖς. Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ
ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονη-
22 ροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν, Ἐν τῷ σώματι
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου, παρα-
στῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους
23 κατενώπιον αὐτοῦ· Εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει
τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμε-
νοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου ὃ ἠκούσατε,
τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν
οὐρανόν· οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.
24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν,
καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ
Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐ-
25 τοῦ, ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία· Ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διά-
κονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν

δηλῶσαι μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ· Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ 26
τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ ἐφανερώθη
τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνω- 27
ρίσαι, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τού-
του ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ
ἐλπὶς τῆς δόξης· Ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νου- 28
τεθοῦντες πάντα ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες πάν-
τα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσω-
μεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέρ- 29
γειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνά-
μει.

ΚΕΦ. β'. II.

Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω 1
περὶ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι
οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί· Ἵνα 2
παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβα-
σθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς
πληροφορίας τῆς συνέσεως εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστη-
ρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ· Ἐν ᾧ εἰσι πάν- 3
τες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπό-
κρυφοι. Τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μή τις ὑμᾶς πα- 4
ραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ. Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ
ἀπὼμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαί- 5
ρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα
τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν. Ὡς οὖν παρελά- 6
βετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ πε-
ριπατεῖτε· Ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν 7
αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἐδι-
δάχθητε

διδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.
8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ
τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν
παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ
9 κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν. Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοι-
κεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματι-
10 κῶς· Καί ἐστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ
11 κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· Ἐν ᾧ καὶ
περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ
ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρ-
12 κός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ· Συνταφέντες
αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε
διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραν-
13 τος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν. Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς
ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ
τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησε σὺν αὐτῷ,
χαρισάμενος ὑμῖν πάντα τὰ παραπτώματα,
14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς
δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρ-
κεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ στα-
15 υρῷ· Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξου-
σίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, θριαμβεύσας
16 αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν
βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νουμηνί-
17 ας, ἢ σαββάτων· Ἅ ἐστι σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ
18 δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ
τῶν ἀγγέλων, ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ φυ-
19 σιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, Καὶ
οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα
διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ

συ-

συμβιβαζόμενον, αὔξει τὸν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ.
Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων 20
τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε; Μὴ ἅψῃ, μηδὲ γεύσῃ, μηδὲ θίγῃς· Ἅ 21
ἐστι πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ 22
ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων· Ἅτινά 23
ἐστι λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκείᾳ καὶ
ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν
τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.

ΚΕΦ. γ'. III.

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζη- 1
τεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ
καθήμενος. Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς 2
γῆς. Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται 3
σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ. Ὅταν ὁ Χριστὸς 4
φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν
αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν 5
τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν,
ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ
τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία· Δι' 6
ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς
ἀπειθείας· Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, 7
ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς. Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς 8
τὰ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν, ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Μὴ 9
ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ· Καὶ 10
ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπί-
γνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· Ὅπου 11
οὐκ

ὧδε ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος· περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία· βάρβαρος, Σκύθης· δοῦλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός. 12 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν· 13 ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς. 14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. 15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι, καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. 16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτούς, ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. 17 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἂν ποιῆτε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ. 18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. 19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ 20 μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. 21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν. 22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν. 23 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις· 24 εἰδότες

ὅτι

ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε. Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησε· καὶ οὐκ ἔστι προσωπολημψία.

ΚΕΦ. δ'. IV.

Οἱ κύριοι τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς. Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ· Προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι· Ἵνα φανερώσω αὐτό, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ· Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν· Σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, (περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν·) Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς· οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ, πάν-

πάντοτε ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς
προσευχαῖς, ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι
13 ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ. Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ
ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λα-
14 οδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. Ἀσπάζεται ὑμᾶς
Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δημᾶς.
15 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς, καὶ
Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν.
16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ,
ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ
ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς
17 ἀναγνῶτε. Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν
διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν
18 πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.
Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ'
ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Κολοσσαεῖς ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ
Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

Παύλου τοῦ Ἀποστόλου

Η΄ ΠΡΟ΄Σ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙ΄Σ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ΄

ΠΡΩ΄ΤΗ.

ΚΕΦ. α΄. Ι.

1 ΠΑΥ΄ΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος
τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ
πατρὶ

πατρὶ, & Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, & Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάν- 2
των ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν
προσευχῶν ἡμῶν· Ἀδιαλείπτως μνημονεύον- 3
τες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς
ἀγάπης, & τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ
πατρὸς ἡμῶν· Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι 4
ὑπὸ Θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν· Ὅτι τὸ εὐαγ- 5
γέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ
μόνον, ἀλλὰ & ἐν δυνάμει, καὶ ἐν Πνεύματι ἁ-
γίῳ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε
οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς. Καὶ ὑμεῖς 6
μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου, δεξά-
μενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ, μετὰ χαρᾶς
Πνεύματος ἁγίου· Ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους 7
πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ & τῇ
Ἀχαΐᾳ. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ 8
Κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ,
ἀλλὰ & ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς
τὸν Θεὸν ἐξελήλυθεν, ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν
λαλεῖν τι· Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν 9
ὁποίαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, & πῶς ἐπε-
στρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δου-
λεύειν Θεῷ ζῶντι & ἀληθινῷ· Καὶ ἀναμένειν 10
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νε-
κρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς
ἐρχομένης.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. Β'. II.

1 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοὶ, τὴν εἴσοδον ἡ-
μῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν·
2 Ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς
οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ
Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον
3 τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. Ἡ γὰρ παράκλησις
ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε
4 ἐν δόλῳ· Ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λα-
λοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ
5 Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. Οὔτε γάρ
ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴ-
δατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας· Θεὸς μάρ-
6 τυς· Οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε
ἀφ' ὑμῶν, οὔτε ἀπ' ἄλλων· δυνάμενοι ἐν βάρει
7 εἶναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι· Ἀλλ' ἐγενήθημεν ἤ-
πιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς θάλπῃ τὰ
8 ἑαυτῆς τέκνα· Οὕτως ἱμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδο-
κοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, διότι
9 ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγόνατε. Μνημονεύετε γάρ,
ἀδελφοὶ, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς
γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβα-
ρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐ-
10 αγγέλιον τοῦ Θεοῦ. Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς,
ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς
11 πιστεύουσιν ἐγενήθημεν. Καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα
ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, παρα-
12 καλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι, Καὶ μαρ-
τυρόμενοι,

τυρόμενοι, εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ
Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασι-
λείαν καὶ δόξαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαρι- 13
στοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόν-
τες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν, τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε
οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ (καθώς ἐστιν ἀληθῶς)
λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύ-
ουσιν. Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, 14
τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ,
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς
ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ
τῶν Ἰουδαίων· Τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποκτεινάντων 15
Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκ-
διωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν
ἀνθρώποις ἐναντίων· Κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθ- 16
νεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶ-
σαι αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας πάντοτε· ἔφθασε δὲ
ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος. Ἡμεῖς δὲ, 17
ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς και-
ρὸν ὥρας, προσώπῳ, οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως
ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολ-
λῇ ἐπιθυμίᾳ. Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑ- 18
μᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦλος) καὶ ἅπαξ καὶ δίς, καὶ ἐνέ-
κοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς, 19
ἢ χαρὰ, ἢ στέφανος καυχήσεως; ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς
ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν
τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα 20
ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

ΚΕΦ. γ'. ΠΙ.

Διὸ μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν καταλει- 1
φθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, Καὶ ἐπέμψα- 2
μεν

μεν Τιμόθεον τ̃ ἀδελφὸν ἡμῶν κ̀ Δι᾽κονον τ̃
Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς ⸂καὶ παρακαλέσαι
3 ὑμᾶς⸃ περὶ τ̃ πίστεως ὑμῶν· Τ̃ μηδένα σαίνε-
σθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· αὐτοὶ γ̀ οἴδατε
4 ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. Καὶ γ̀ ὅτε πρὸς ὑμᾶς
ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβε-
5 σθαι, καθὼς ⸂καὶ⸃ ἐγένετο, κ̀ οἴδατε. Διὰ τοῦτο
κἀγὼ μηκέτι στέγων, ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν
πίστιν ὑμῶν· μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων,
6 κ̀ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. Ἄρτι δὲ
ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ᾽ ὑμῶν, καὶ
εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν κ̀ τὴν ἀγάπην
ὑμῶν, ⸂καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάν-
τοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ⸃ καὶ ἡμεῖς
7 ὑμᾶς· Διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ᾽
ὑμῖν, ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει κ̀ ἀνάγκῃ ἡμῶν,
8 διὰ τ̃ ὑμῶν πίστεως· Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑ-
9 μεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ. Τίνα γ̀ εὐχαριστίαν
δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν,
ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ᾗ χαίρομεν δι᾽ ὑμᾶς ἔμ-
10 προσθεν τ̃ Θεοῦ ἡμῶν, Νυκτὸς κ̀ ἡμέρας ὑ-
περεκπερισσ̃ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ
πρόσωπον, κ̀ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τ̃ πί-
11 στεως ὑμῶν; Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς ⸂καὶ πατὴρ ἡμῶν,
καὶ ὁ Κύριος⸃ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύναι
12 τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς. Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος
πλεονάσαι κ̀ περισσεύσαι τ̃ ἀγάπῃ εἰς ἀλ-
λήλους κ̀ εἰς πάντας, καθάπερ κ̀ ἡμεῖς εἰς ὑ-
13 μᾶς· Εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμ-
πτους ἐν ἁγιωσύνῃ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ

πατρὸς

ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. δ'. IV.

Τὸ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοὶ, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. Οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας· Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ· Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν. Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἔκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν, οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς. Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ· παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον· Καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν· Ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς

13 πρὸς τὰς ἔξω, καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε. Οὐ
θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, περὶ τῶν κε-
κοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοι-
14 ποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι
Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς
κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ.
15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡ-
μεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρου-
σίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμη-
16 θέντας. Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι,
ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ· καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χρι-
17 στῷ, ἀναστήσονται πρῶτον· Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶν-
τες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπα-
γησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου
εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.
18 Ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τού-
τοις.

ΚΕΦ. ε'. V.

1 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοὶ,
2 οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι· Αὐτοὶ γὰρ
ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης
3 ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται. Ὅταν γὰρ λέγωσιν· Εἰ-
ρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφί-
στησιν ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχού-
4 σῃ· καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ,
οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπ-
5 της καταλάβῃ. Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε,
καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς, οὐδὲ σκότους.
6 Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ

γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. Οἱ γὰρ καθεύδοντες 7
νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς
μεθύουσιν. Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν 8
ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ
περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας. Ὅτι οὐκ 9
ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς περιποίη-
σιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα εἴτε γρηγο- 10
ρῶμεν, εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσω-
μεν. Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε 11
εἷς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. Ἐρωτῶμεν δὲ 12
ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν,
καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας
ὑμᾶς· Καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν 13
ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν
ἑαυτοῖς. Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, 14
νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλι-
γοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε
πρὸς πάντας. Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ 15
τινὶ ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε
καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε. 16
Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε. Ἐν παντὶ εὐχαρι- 17
στεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ 18
εἰς ὑμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε. Προφητείας 19
μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν 20
κατέχετε. Ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. 21
Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλο- 22
τελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ
ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρου- 23
σίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη.
Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει. Ἀδελφοὶ, 24
προσεύ- 25

26 προσευχεσθε περὶ ἡμῶν. Ἀσπάσασθε τὰς ἀδελ-
27 φὰς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ὁρκίζω ὑμᾶς
τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι
28 τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Παύλου τοῦ Ἀποστόλου

Η΄ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΕΦ. α΄. Ι.

1 ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος
τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ
2 πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ. Χάρις
ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
3 Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν
τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς
ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ
πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν
4 εἰς ἀλλήλους· Ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυ-
χᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς
ὑπομονῆς ὑμῶν, καὶ πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς διω-

διωγμοῖς ὑμῶν, & τοῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε·
Ἔνδειγμα τ δικαίας κρίσεως τ Θεοῦ, εἰς τὸ 5
καταξιωθῆναι ὑμᾶς τ βασιλείας τ Θεοῦ,
ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε· Εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ 6
ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν· Καὶ 7
ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ
ἀποκαλύψει τ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ'
ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ, Ἐν πυρὶ φλογὸς, 8
διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεὸν, καὶ τοῖς
μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐαγγελίῳ τ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ· Οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὄλεθρον 9
αἰώνιον, ἀπὸ προσώπου τ Κυρίου, & ἀπὸ τ
δόξης τ ἰσχύος αὐτοῦ· Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆ- 10
ναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ θαυμασθῆναι ἐν
πᾶσι τοῖς πιστεύσασιν, (ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον
ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Εἰς ὃ 11
καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑ-
μᾶς ἀξιώσῃ τ κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν, & πλη-
ρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον
πίστεως ἐν δυνάμει· Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα 12
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ
ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τ Θεοῦ ἡμῶν,
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦ. β'. II.

Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ὑπὲρ τῆς 1
παρουσίας τ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
& ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτὸν, Εἰς τὸ μὴ 2
ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς, μήτε
θροεῖσθαι μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου,
μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ
ἡμέρα

3 ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ. Μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ
κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀπο-
στασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς
4 ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, Ὁ ἀντικείμενος
καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν
ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς
Θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός.
5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα
6 ἔλεγον ὑμῖν; Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς
τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ.
7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μό-
8 νον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται. Καὶ
τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος
ἀνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ
καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ·
9 Οὗ ἐστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατα-
νᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρασι
10 ψεύδους, Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν
τοῖς ἀπολλυμένοις· ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς
ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς.
11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν
12 πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει· Ἵνα
κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ,
13 ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ. Ἡμεῖς δὲ
ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑ-
μῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἵλε-
το ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁ-
γιασμῷ πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας· Εἰς ὃ
14 ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς
περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
15 στοῦ. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε

τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος 16
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δοὺς παράκλησιν
αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, Παρα- 17
καλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς
ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

ΚΕΦ. γ'. III.

Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοὶ, περὶ ἡ- 1
μῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ, καὶ
δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς· Καὶ ἵνα ῥυ- 2
σθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων·
οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς 3
στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Πεποίθα- 4
μεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλομεν
ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ Κύριος κατεύ- 5
θύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ
Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ. Παραγγέλ- 6
λομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς
ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ
τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβε παρ' ἡμῶν. Αὐ- 7
τοὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ
ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν· Οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφά- 8
γομεν παρά τινος· ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ,
νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ
ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν. Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν 9
ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν
εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς 10
ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ
θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω. Ἀκούομεν γάρ 11
τινας

πνας τσεπαιῶνλας ὐ ὑμῖν ἀτάκλως, μηδὲν ἐρ-
12 γαζομένυς, ἀλλὰ τσεριεργαζομένυς. Τοῖς δὲ
τοιέτοις πιεραγγέλλομεν, ϗ παρακαλῦμεν ἐν
τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, ἵνα μετὰ ἡσυ-
χίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν.
13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, μὴ ἐγκακήσητε καλοποι-
14 ῦντες. Εἰ δέ τις ὐχ ὑπακέι τῷ λόγῳ ἡμῶν
διὰ τῆς ἐπισολῆς, τῦτον σημειῦσθε· ϗ μὴ συν-
15 αναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ· Καὶ μὴ ὡς
16 ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νυθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. Αὐ-
τὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δώη ὑμῖν τὴν εἰ-
ρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύρι-
17 ος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ
Παύλυ, ὅ ἐστι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπισολῇ· ὕτω
18 γράφω. Ἡ χάρις τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χρι-
ςῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Παύλυ τῦ Ἀποςόλυ
Η΄ ΠΡΟ΄Σ
ΤΙΜΟ΄ΘΕΟΝ
ἘΠΙΣΤΟΛΗ΄
ΠΡΩ΄ΤΗ.

ΚΕΦ. α΄. Ι.

1 ΠΑΥ̃ΛΟΣ ἀπόσολος Ἰησῦ Χριςῦ κατ᾽
ἐπιταγὴν Θεῦ σωτῆρος ἡμῶν, ϗ Κυρίυ
Ἰησῦ

Ἰησοῦ Χριστοῦ, τ̃ ἐλπίδος ἡμῶν, Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστ[illegible] χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ 2
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι 3
ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν· Μηδὲ 4
προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει. Τὸ δὲ τέλος τ̃ παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ 5
συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου· Ὧν τινες ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ματαιο- 6
λογίαν· Θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ 7
νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται. Οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, 8
ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται· Εἰδὼς τοῦτο, 9
ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολῴαις καὶ μητρολῴαις, ἀνδροφόνοις, Πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, 10
ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται· Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον 11
τ̃ δόξης τ̃ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. Καὶ 12
χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν· Τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην, 13
ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ· Ὑπερεπλεόνασε 14
δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τ̃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης 15
ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον

κόσμιον ἐν παντὶ κοσμοῦντας τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ· 11 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ἐπεφάνη ἡ σωτήριος χάρις τοῦ θεοῦ, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, 13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 14 τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. 15 Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περιφρονείτω.

3 Ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι, 2 μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραΰτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. 3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους· 4 ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, 5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, 6 οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, 7 ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. 8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· 9 μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριδας καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. 10 Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, 11 εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. 13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. 14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τίτον ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

ΚΕΦ. β'. II.

1 Παρακάλει τοὺς νεωτέρους σωφρονεῖν· 2 τοὺς πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνούς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· 3 τὰς πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς εἶναι, μὴ διαβόλους μηδὲ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, 4 ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, 5 σώφρονας, ἁγνάς, οἰκουργούς, ἀγαθάς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται. 6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν· 7 περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, 8 λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν λέγειν φαῦλον. 9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν, εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, 10 μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.

Z 5 11 Ἐπε-

δομαι) διδάσκαλον ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας 8
ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. Ὡσαύτως καὶ τὰς 9
γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίᾳ, μετ' αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν,
ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτε-
λεῖ· Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις 10
θεοσέβειαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν. Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ 11
μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· Γυναικὶ δὲ 12
διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς,
ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος 13
ἐπλάσθη, εἶτα Εὔα. Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατή- 14
θη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, ἐν παραβάσει γέ-
γονε· Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν 15
μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ
σωφροσύνης.

ΚΕΦ. γ'. III.

Πιστὸς ὁ λόγος· Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, 1
καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον 2
ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νη-
φάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτι-
κόν· Μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερ- 3
δῆ· ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον· Τοῦ 4
ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν
ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος· (Εἰ δέ τις τοῦ 5
ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας
Θεοῦ ἐπιμελήσεται;) Μὴ νεόφυτον· ἵνα μὴ τυ- 6
φωθεὶς, εἰς κρῖμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. Δεῖ 7
δὲ

δὲ αὐτὸν ⸀ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν
ἔξωθεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ ⸀ παγίδα
8 τοῦ Διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως σεμνούς,
μὴ διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ
9 αἰσχροκερδεῖς· Ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως
10 ἐν καθαρᾷ συνειδήσει· Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέ-
σθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλη-
11 τοι ὄντες. Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διά-
12 βολους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσι. Διάκονοι
ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς
13 προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων· Οἱ γὰρ καλῶς
διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποι-
οῦνται, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χρι-
14 στῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν
15 πρός σε τάχιον· Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς
πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν
ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς
16 ἀληθείας. Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς
εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί,
ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκη-
ρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελή-
φθη ἐν δόξῃ.

ΚΕΦ. δ'. IV.

1 Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις
καιροῖς ἀποστήσονταί τινες τῆς πίστεως, προσέ-
χοντες πνεύμασι πλάνοις, καὶ διδασκαλίαις
2 δαιμονίων, Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυ-
3 τηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, Κωλυόν-
των γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς
ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετ' εὐχαριστίας τοῖς πι-

στῖς καὶ ἐπιγνώσει τοῦ ἀληθείας. Οὐ πᾶν 4
κτίσμα Θεοῦ καλὸν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, μετὰ
εὐχαριστίας λαμβανόμενον· Ἁγιάζεται γὰρ διὰ 5
λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως. Ταῦτα ὑποτιθέμε- 6
νος τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πί-
στεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ᾗ παρηκολούθη-
κας. Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους πα- 7
ραιτοῦ· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.
Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠ- 8
φέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός
ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελ-
λούσης. Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς 9
ἄξιος. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζό- 10
μεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι
σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Πάρ- 11
αγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδείς σου τῆς νεότη- 12
τος καταφρονείτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν
ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι
ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ. Ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ 13
ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.
Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι 14
διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ
πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι 15
ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν. Ἔπεχε 16
σεαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς.
τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκού-
οντάς σου.

ΚΕΦ. ε'. V.

Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει 1
ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς· Πρεσ- 2
βυτέρας,

βυτέρας, ὡς μητέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφὰς,
3 ἐν πάσῃ ἁγνείᾳ. Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας.
4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτω-
σαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς
ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο γάρ ἐστι καλὸν,
5 καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἡ δὲ ὄντως
χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ τὸν Θεὸν, καὶ
προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκ-
6 τὸς καὶ ἡμέρας· Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθ-
7 νηκε. Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίλη-
8 πτοι ὦσιν. Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν
οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνηται, καὶ ἔστιν
9 ἀπίστου χείρων. Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον
10 ἐτῶν ἑξήκοντα, γεγονυῖα ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή· Ἐν
ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν,
εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἁγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλι-
βομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ
11 ἐπηκολούθησε. Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ·
ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέ-
12 λουσιν· Ἔχουσαι κρῖμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν
13 ἠθέτησαν. Ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι
περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ,
ἀλλὰ καὶ φλύαροι, καὶ περίεργοι, λαλοῦσα τὰ
14 μὴ δέοντα. Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκ-
νογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν
15 διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν. Ἤδη
16 γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ. Εἴ
τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς,
καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως
17 χήραις ἐπαρκέσῃ. Οἱ καλῶς προεστῶτες πρε-
σβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν· μάλιστα οἱ

κωπιῶντες ἐν λόγῳ Θ διδασκαλίᾳ. Λέγει γὰρ 18
ἡ γραφή· Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις. Καί· Ἄξι-
ος ὁ ἐργάτης Τ μισθοῦ αὐτοῦ. Κατὰ πρεσβυ- 19
τέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ
ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων. Τοὺς ἁμαρτάνοντας 20
ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα Θ οἱ λοιποὶ φόβον
ἔχωσι. Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον Τ Θεοῦ, καὶ 21
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων,
ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, μηδὲν
ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. Χεῖρας ταχέως μηδενὶ 22
ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις.
σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει. Μηκέτι ὑδροποτεῖ, ἀλλ' 23
οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου, καὶ τὰς
πυκνάς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώπων αἱ 24
ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρί-
σιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· Ὡσαύτως καὶ 25
τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι· καὶ τὰ ἄλλως
ἔχοντα, κρυβῆναι οὐ δύνανται.

ΚΕΦ. ϛ'. VI.

Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους 1
δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν·
ἵνα μὴ τὸ ὄνομα Τ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία
βλασφημῆται. Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας, 2
μὴ καταφρονείτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ
μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσι καὶ ἀγα-
πητοί, οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα
δίδασκε, καὶ παρακάλει. Εἴ τις ἑτεροδιδασκα- 3
λεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς Τ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσε-
βείαν διδασκαλίᾳ, Τετύφωται, μηδὲν ἐπιστά- 4
μενος,

μῆ, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι,
5 ὑπόνοιαι πονηραὶ, Παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν·
6 ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων. Ἔστι δὲ πορισμὸς
7 μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας. Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξ-
8 ενεγκεῖν τι δυνάμεθα. Ἔχοντες δὲ διατροφὰς
9 καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀν-
10 θρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν. Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία· ἧς τινες ὀρεχθέντες ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ
11 ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς. Σὺ δὲ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομο-
12 νὴν, πραότητα. Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολο-
13 γίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν·
14 Τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον,
15 μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
16 στοῦ· Ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, Ὁ μόνος ἔχων ἀθανα-

ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. ἀμήν. Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ 17
νῦν αἰῶνι, παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν· Ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις 18
καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς· Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ 19
μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ὦ 20
Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως· Ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν. Ἡ χάρις 21
μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἥτις ἐστὶ μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς.

Παύλου τοῦ Ἀποστόλου
Η΄ ΠΡΟΣ
ΤΙΜΟΘΕΟΝ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΔΕΥΤΕΡΑ

ΚΕΦ. α΄. I.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ 1
θελήματος Θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς
ἐν

2 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ,
χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ
3 Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Χάριν ἔχω τῷ
Θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συ-
νειδήσει, ὡς ἀδιαλείπτως ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνεί-
4 αν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας· Ἐπι-
ποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σοῦ τῶν δακρύ-
5 ων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ· Ὑπόμνησιν λαμβά-
νων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνῴκησε
πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι, καὶ τῇ μητρί
6 σου Εὐνίκῃ· πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. Δι' ἣν αἰ-
τίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισ-
μα τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
7 χειρῶν μου. Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦ-
μα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ
8 σωφρονισμοῦ. Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύ-
ριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον
αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ
9 κατὰ δύναμιν Θεοῦ· Τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ
καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ· οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡ-
μῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν
δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰ-
10 ωνίων· Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος
μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρ-
11 σίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου· Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ
12 κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι'
ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαι-
σχύνομαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι
ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι
13 εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγι-

αινόντων

αυνόντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὴν καλὴν 14
παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, 15
ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης. Δῴη ἔλεος ὁ 16
Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἅλυσίν μου οὐκ ἐπῃσχύνθη· Ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιοτέρως 17
ἐζήτησέ με, καὶ εὗρε. Δῴη αὐτῷ ὁ Κύριος εὑ- 18
ρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

ΚΕΦ. β'. II.

Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι 1
τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' 2
ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρα- 3
τιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμ- 4
πλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, 5
οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν 6
κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῴη γάρ σοι ὁ Κύ- 7
ριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χρι- 8
στὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· Ἐν ᾧ κακοπαθῶ 9
μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομέ- 10
νω

ναι μετὰ τῆς σωτηρίας τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.
11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζή-
12 σομεν· Εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ
13 ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· Εἰ ἀπι-
στοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν
14 οὐ δύναται. Ταῦτα ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμε-
νος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν, εἰς
οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.
15 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ
Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν
16 λόγον τῆς ἀληθείας. Τὰς δὲ βεβήλους κενοφω-
νίας περιΐστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν
17 ἀσεβείας· Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα
18 νομὴν ἕξει· ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός· Οἵ-
τινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες
τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγενῆσθαι· καὶ ἀνατρέπουσι τὴν
19 τινων πίστιν. Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ
Θεοῦ ἕστηκεν, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην· Ἔγνω
Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καί· Ἀποστήτω
ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ.
20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη
χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκι-
21 να· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμήν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Ἐὰν
οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦ-
ος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον καὶ εὔχρηστον τῷ δεσ-
πότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.
22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ
δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν
ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρ-
23 δίας. Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις
παραιτοῦ,

παραιτῆ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας. Δοῦλον δὲ 24
Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς
πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον· Ἐν πραΰτητι 25
παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους· μή ποτε δῷ
αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀλη-
θείας· Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου 26
παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου
θέλημα.

ΚΕΦ. γ'. III.

Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις 1
ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί· Ἔσονται γὰρ οἱ 2
ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες,
ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,
ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, Ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, 3
ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, Προδόται, προ- 4
πετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι, μᾶλλον ἢ φιλό-
θεοι· Ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύ- 5
ναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπου.
Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκί- 6
ας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια σεσω-
ρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποι-
κίλαις· Πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς 7
ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. Ὃν τρό- 8
πον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ,
οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι
κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.
Ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια 9
αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἐκείνων ἐγέ-
νετο. Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκα- 10
λίᾳ,

λία, τῇ ἀγωγῇ, τῇ πίστει, τῇ
11 μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· Τοῖς
διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν
Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἵους διω-
γμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο
12 ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς
13 ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται. Πονηροὶ
δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖ-
14 ρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε
ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος
15 ἔμαθες· Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμ-
ματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σω-
16 τηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Πᾶσα
γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς δι-
δασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν,
17 πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ· Ἵνα ἄρτιος
ᾖ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγα-
θὸν ἐξηρτισμένος.

ΚΕΦ. δ'. IV.

1 Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρί-
νειν ζῶντας καὶ νεκροὺς καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐ-
2 τοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· Κήρυξον τὸν λόγον,
ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως· ἔλεγξον, ἐπιτίμη-
σον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ
3 διδαχῇ. Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης δι-
δασκαλίας οὐκ ἀνέξονται· ἀλλὰ καθ' τὰς ἐπι-
θυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδα-
4 σκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν· Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς

ἀλη-

ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς
μύθους ἐκτραπήσονται. Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κα- 5
κοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακο-
νίαν σοῦ πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδο- 6
μαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε.
Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τε- 7
τέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα. Λοιπὸν, ἀπόκει- 8
ταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει
μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κρι-
τὴς· οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς
ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Σπούδασον 9
ἐλθεῖν πρός με ταχέως· Δημᾶς γάρ με ἐγκατέ- 10
λιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς
Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος
εἰς Δαλματίαν· Λουκᾶς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ. 11
Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ
μοι εὔχρηστος εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ ἀπέ- 12
στειλα εἰς Ἔφεσον. Τὸν φελόνην ὃν ἀπέλιπον 13
ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ
τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξαν- 14
δρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο.
ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·
Ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς 15
ἡμετέροις λόγοις. Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολο- 16
γίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες
με ἐγκατέλιπον· (μὴ αὐτοῖς λογισθείη·) Ὁ δὲ 17
Κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα
δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκού-
σῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόμα-
τος λέοντος. Καὶ ῥύσεταί με ὁ Κύριος ἀπὸ παν- 18
τὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ

αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
19 τῶν αἰώνων. ἀμήν. Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ
20 Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. Ἔραστος
ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ. Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον
21 ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. Σπούδασον πρὸ χειμῶνος
ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταί σε Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ
Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.
22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός
σου. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι.

Παύλου τοῦ Ἀποστόλου

Η΄ ΠΡΟΣ

ΤΙΤΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ΄.

ΚΕΦ. α΄. Ι.

1 ΠΑΥΛΟΣ δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ,
καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς καθ' εὐσέβειαν·
2 Ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ
3 ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων, Ἐφανέρω-
σε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν κηρύγματι

ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ· Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν 4
πίστιν· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ 5 1
λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην· Εἴ 6 2
τις ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα. Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶ- 7 3 4
ναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχρο- 8 5
κερδῆ· Ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, 8 6
δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ· Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ 9 7
τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, 8
καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ 10
καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς· Οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵ- 11 9
τινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν. Εἶπέ τις ἐξ 12 10
αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. Ἡ μαρ- 13 11
τυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει 12
Μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς 14
ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν. Πάντα 15
μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμέ- 13
νοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. Θεὸν ὁμολο- 16 14
γοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ

ὄντες

ὄντις ἐ ἀπίθεις, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
ἀδόκιμοι.

ΚΕΦ. Γ'. ΙΙ.

1 Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασ-
2 καλίᾳ. Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς,
σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ,
3 τῇ ὑπομονῇ. Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν κατα-
στήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἴνῳ
4 πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, Ἵνα
σωφρονίζωσι τὰς νέας, φιλάνδρους εἶναι, φιλο-
5 τέκνους, Σώφρονας, ἁγνὰς, οἰκουρὰς, ἀγαθὰς,
ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ
6 λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῆται. Τοὺς νεωτέρους
ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν, Περὶ πάντα
σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν
8 τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, Λόγον
ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντρα-
πῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον.
9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν
10 εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας· Μὴ νοσφιζο-
μένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγα-
θὴν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
11 Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις·
12 Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβει-
14 αν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ
15 δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι·
13 Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ
16 ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σω-
14 τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν

ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσι-
ον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ταῦτα λάλει, καὶ 15
παρακάλει, καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς.
μηδείς σε περιφρονείτω.

ΚΕΦ. γ'. III.

Ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις 1
ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον
ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι· Μηδένα βλασφημεῖν, 2
ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμέ-
νους πραΰτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. Ἦμεν 3
γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώ-
μενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποι-
κίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγη-
τοί, μισοῦντες ἀλλήλους· Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ 4
ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
Θεοῦ, Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποι- 5
ήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσω-
σεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ
ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἁγίου· Οὗ ἐξέχεεν 6
ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν· Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κλη- 7
ρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. 8
Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβε-
βαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προ-
ίστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐστι τὰ
καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Μωρὰς δὲ 9
ζητήσεις, καὶ γενεαλογίας, καὶ ἔριδας, καὶ μάχας
νομικὰς παραίτησαι· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μά-

ταιοι

10 τωσι. Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν
11 νουθεσίαν παραιτοῦ· Εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοι-
12 οῦτος, καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν
πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε ἢ Τυχικόν, σπούδα-
σον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ
13 κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ
Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν
14 αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι
καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας,
15 ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ'
ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν
πίστει. ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Τίτον τῶν Κρητῶν ἐκκλησίας πρώτου
ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπό-
λεως τῆς Μακεδονίας.

Παύλου τοῦ Ἀποστόλου

Η΄ ΠΡΟΣ

ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ΄.

ΚΕΦ. α΄. I.

1 ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ
Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, Φιλήμονι τῷ ἀγα-
2 πητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, Καὶ Ἀπφίᾳ
τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡ-
3 μῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· Χάρις

ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν & Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου, 4
πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευ-
χῶν μου, Ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πί- 5
στιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάν-
τας τοὺς ἁγίους· Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου 6
ἐνεργὴς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ
τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. Χαρὰν γὰρ ἔσχο- 7
μεν πολλὴν & παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου,
ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ
σοῦ, ἀδελφέ. Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν 8
ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον· Διὰ τὴν ἀγά- 9
πην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦ-
λος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ & δέσμιος Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν 10
ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον· Τὸν 11
ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δέ σοι καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον,
ὃν ἀνέπεμψα· Σὺ δὲ αὐτόν, τοῦτ' ἔστι, τὰ ἐμὰ
σπλάγχνα, προσλαβοῦ· Ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην 13
πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ
ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· Χωρὶς δὲ 14
τῆς σῆς γνώμης ἐθέλησα οὐδὲν ποιῆσαι· ἵνα μὴ
ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾖ, ἀλλὰ κατὰ
ἑκούσιον. Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς 15
ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς· Οὐκέτι ὡς 16
δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν,
μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλόν σοι & σαρκὶ
& ἐν Κυρίῳ; Εἰ οὖν ἐμὲ ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ 17
αὐτὸν ὡς ἐμέ. Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε, ἢ ὀφείλει, τοῦτο 18
ἐμοὶ ἐλλόγα. Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί,
ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν
μοι

20 μοι ὀφειλεις. Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγώ σε ὀναί-
μην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα
21 ἐν Κυρίῳ. Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά
22 σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις. Ἅμα δὲ
καὶ ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν
23 προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. Ἀσπάζον-
ταί σε, Ἐπαφρᾶς, (ὁ συναιχμάλωτός μου
24 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,) Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δη-
25 μᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου. Ἡ χάρις τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος
ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ
Ὀνησίμου οἰκέτου.

Ἡ ΠΡΟΣ
ΕΒΡΑΙΟΥΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. ά. I.

1 ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ πολυτρόπως πάλαι
ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς
προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τού-
2 των ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκε κλη-
ρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίη-
3 σεν· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρα-
κτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα
τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθα-
ρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν,

ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς·
Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ 4
διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.
Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου 5
εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν·
Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται
μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν 6
πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ
προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.
Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς 7
ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρό- 8
νος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· 9
διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον
ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί· 10
Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπο- 11
λοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον πα-
λαιωθήσονται· Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐ- 12
τοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη
σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων 13
εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ 14
πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν
ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν
σωτηρίαν;

ΚΕΦ. β'. II.

Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν 1
τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραῤῥυῶμεν. Εἰ 2
γὰρ

ηδ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγ@ ἐγένετ@ βέβαι@, ⁊ πᾶσα παράβασις ⁊ παρακοὴ ἔλα-
3 βεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν· Πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τ@ Κυρίου,
4 ὑπὸ τ῀ ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη· Συνεπιμαρτυροῦντ@ τ@ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, ⁊ Πνεύματ@
5 ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὰ αὐτοῦ θελήσιν. Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. Διεμαρτύρατό δέ που
6 τις, λέγων· Τί ἐστιν ἄνθρωπ@, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;
7 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, ⁊ κατέστησας
8 αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τ῀ χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τ῀ ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάν-
9 τα ὑποτεταγμένα. Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξῃ ⁊ τιμῇ ἐστεφανωμένον· ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσῃ
10 θανάτου. Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ δι' ὃν τὰ πάντα ⁊ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τ῀ σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι. Ὅ, τε γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ
11 ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν
12 οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, Λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου,
13 ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν·

Ἐγὼ ἔσομαι σπουδὴν ἐν αὐτῷ. Καὶ πάλιν·
Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.
Ἐπὶ ἓν τὸ παιδίον κεκινδύνευκε σπέρμα Θεοῦ, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν 14
αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸ
κράτος τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον.
Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ 15
παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δή- 16
που ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος
Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ 17
πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων
γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, 18
εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν
ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται
τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΚΕΦ. γ'. III.

Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου 1
μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρ-
χιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν· πιστὸν 2
ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος πα- 3
ρὰ Μωσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν
ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν. Πᾶς γὰρ 4
οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος· ὁ δὲ τὰ πάν-
τα κατασκευάσας, Θεός. Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς 5
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θεράπων, εἰς μαρ-
τύριον τῶν λαληθησομένων· Χριστὸς δὲ, ὡς υἱὸς 6
ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐάν-
περ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος
μέχρι

μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· λεγούσης
8 τοῦ Πνεύματος τὸ ἅγιον· Σήμερον, ἐὰν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρ-
9 δίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ
τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· Οὗ
ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν
με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη.
10 Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ταύτῃ, καὶ εἶπον·
Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔ-
11 γνωσαν τὰς ὁδούς μου. Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀρ-
γῇ μου· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν
12 μου. Βλέπετε, ἀδελφοί, μή ποτε ἔσται ἐν τινι ὑ-
μῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι
13 ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος· Ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυ-
τοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμε-
ρον καλεῖται· ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν
14 ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας· Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν
τοῦ Χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέ-
15 χρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· Ἐν τῷ λέγε-
σθαι· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ
16 παραπικρασμῷ. Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρε-
πίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰ-
17 γύπτου διὰ Μωσέως. Τίσι δὲ προσώχθισε
τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν
18 τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; Τίσι δὲ ὤμοσε
μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ
19 μὴ τοῖς ἀπειθήσασι; Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ
ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

Ἐγὼ ἔσομαι σπουδάσω ἐν αὐτῷ. Καὶ πάλιν·
Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.
Ἐπὶ δὲ τῷ παιδίῳ μικροψυχήσει συφορὸς καὶ 14
ἀμαρτίαν, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν
αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸ
κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον·
καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ 15
παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου 16
ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος
Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ 17
πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων
γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, 18
εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν
ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς
πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΚΕΦ. γ'. III.

Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου 1
μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρ-
χιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν· πιστὸν 2
ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ 3
Μωσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν
ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν. Πᾶς γὰρ 4
οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα
κατασκευάσας, Θεός. Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς 5
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θεράπων, εἰς μαρ-
τύριον τῶν λαληθησομένων· Χριστὸς δὲ, ὡς υἱὸς 6
ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐάν-
περ τὴν παῤῥησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος
μέχρι

μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· διὸ καθὼς
λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον, ἐὰν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ
τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὗ
ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν
με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη.
διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον·
Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔ-
γνωσαν τὰς ὁδούς μου. Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀρ-
γῇ μου· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν
μου. Βλέπετε, ἀδελφοὶ, μή ποτε ἔσται ἔν τινι ὑ-
μῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι
ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος· Ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυ-
τοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμε-
ρον καλεῖται· ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν
ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας· Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν
Χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέ-
χρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· Ἐν τῷ λέγε-
σθαι· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ. Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρε-
πίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰ-
γύπτου διὰ Μωσέως. Τίσι δὲ προσώχθισε
τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν
τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; Τίσι δὲ ὤμοσε
μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ
μὴ τοῖς ἀπειθήσασι; Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ
ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

ΚΕΦ. δ'. IV.

Φοβηθῶμεν οὖν μή ποτε καταλειπομένης ἐπαγ- 1
γελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι. Καὶ γάρ ἐσμεν 2
εὐηγγελισμένοι, καθάπερ κἀκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τὴν ἀκοὴν ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. Εἰσερχόμεθα 3
γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων. Εἴρηκε 4
γάρ που περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· 5
Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Ἐπεὶ 6
οὖν ἀπολείπεται τινας εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν· Πάλιν τινὰ ὁρίζει ἡμέραν, σήμερον, ἐν 7
Δαβὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον· (καθὼς εἴρηται·) Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν. Εἰ γὰρ αὐ- 8
τοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. Ἄρα ἀπολείπεται 9
σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ. Ὁ γὰρ εἰσελθὼν 10
εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός. Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην 11
τὴν κατάπαυσιν· ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας. Ζῶν γὰρ ὁ λόγος 12
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνεργὴς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν

σιν μαχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνουμένην ἄχρι
μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε
καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐν-
13 νοιῶν καρδίας· Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐν-
ώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισ-
μένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λό-
14 γος. Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα
τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν
15 τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυ-
νάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν,
πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα,
16 χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρ-
ρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔ-
λεον, καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

ΚΕΦ. ε'. V.

1 ΠΑΣ γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανό-
μενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς
τὸν Θεὸν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας
2 ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· Μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς
ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περί-
3 κειται ἀσθένειαν· Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει,
καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσ-
4 φέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις
λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ
5 τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών· Οὕτω καὶ ὁ
Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα,
ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ
6 σήμερον γεγέννηκά σε. Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέ-
γει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν

Μελχισεδέκ. Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς 7
αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸ δυνά-
μενον σῶζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς
ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας, καὶ εἰσακου-
σθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, Καίπερ ὢν υἱὸς, ἔμαθεν ἀφ' 8
ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν· Καὶ τελειωθεὶς ἐγένε- 9
το τοῖς ὑπακούσιν αὐτῷ πᾶσιν αἰτίοις σωτη-
ρίας αἰωνίου· Προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιε- 10
ρεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Περὶ οὗ πολὺς 11
ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν,
ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς. Καὶ γὰρ ὀφεί- 12
λοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν
χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινα τὰ στοιχεῖα
τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ γεγόνατε χρεί-
αν ἔχοντες γάλακτος, καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς. Πᾶς 13
γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος, ἄπειρος λόγου δικαιο-
σύνης· (νήπιος γάρ ἐστι.) Τελείων δέ ἐστιν ἡ στε- 14
ρεὰ τροφὴ, τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γε-
γυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ
τε καὶ κακοῦ.

ΚΕΦ. ϛ'. VI.

Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, 1
ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα· μὴ πάλιν
θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν
ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεὸν, Βαπτισμῶν διδα- 2
χῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν,
καὶ κρίματος αἰωνίου. Καὶ τοῦτο ποιήσομεν, 3
ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός. Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅ- 4
παξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς
ἐπουρανίου,

ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γενηθέντας Πνεύματος
5 ἁγίου, καὶ καλὸν γευσαμένους Θεοῦ ῥῆμα, δυ-
6 νάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, καὶ παραπεσόν-
τας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνα-
σταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ παρα-
7 δειγματίζοντας. Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς
πολλάκις ἐρχόμενον ὑετὸν, καὶ τίκτουσα βοτάνην
εὔθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμ-
8 βάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ ἀ-
κάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγ-
9 γύς, ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν. Πεπείσμεθα δὲ
περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοὶ, τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα
10 σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν. Οὐ γὰρ ἄδικος
ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τῆς κόπου
τῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
11 διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. Ἐπι-
θυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκ-
νυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς
12 ἐλπίδος ἄχρι τέλους· Ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε,
μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας
13 κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. Τῷ γὰρ Ἀ-
βραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς, ἐπεὶ κατ'
οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμόσαι, ὤμοσε καθ'
14 ἑαυτοῦ, λέγων· Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε,
15 καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. Καὶ οὕτω μακροθυ-
16 μήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν
γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσι, καὶ πάσης αὐ-
τοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος.
17 Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖ-
ξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετά-
18 θετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ· Ἵνα

ἀφ' δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεὸν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· Ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος· Ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. ζ'. VII.

Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδὲκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας αὐτόν· Ὦ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ· πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· ὅ ἐστι βασιλεὺς εἰρήνης· Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος· μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων· ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατεῦσαι τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ. Ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε. Χωρὶς δὲ παντὸς

παύσης ἀνθιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείτ-
8 τονος εὐλογεῖται. Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνή-
σκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρ-
9 τυρούμενος ὅτι ζῇ. Καὶ (ὡς ἔπος εἰπεῖν) Διὰ
Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδε-
10 κάτωται. Ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν,
11 ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν
τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· (ὁ
λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτηται) τίς ἔτι χρεία,
κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι
ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι;
12 Μεταθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ
13 νόμου μετάθεσις γίνεται. Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται τα-
ῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς
14 προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. Πρόδηλον γὰρ ὅτι
ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς
ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε.
15 Καὶ περισσότερον ἔτι καταδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ
τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτε-
16 ρος, Ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγο-
νεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.
17 Μαρτυρεῖ γάρ· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ
18 τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνε-
ται προαγούσης ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς
19 καὶ ἀνωφελές· Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισα-
γωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν
20 τῷ Θεῷ. Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας,
21 (Οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γε-
γονότες· ὁ δὲ μετ' ὁρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγον-
τος πρὸς αὐτόν· Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μετα-
μεληθήσεται· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν
τάξιν

τῶν μελχισεδέκ.) Καὶ διὰ τοσοῦτον κρείττονος 22
διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς. Καὶ οἱ μὲν 23
πλείονες εἰσὶ γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ
κωλύεσθαι παραμένειν· Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν 24
αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαραβάτον ἔχει τὴν ἱε-
ρωσύνην· Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύνα- 25
ται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ,
πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.
Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄ- 26
κακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν
ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν
γενόμενος· Ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, 27
ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων
ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τοῦ λαοῦ
τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας.
Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, 28
ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας
τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

ΚΕΦ. η'. VIII.

Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον 1
ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ
θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Τῶν 2
ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν
ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Πᾶς γὰρ 3
ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας
καθίστατο· ὅθεν ἀναγκαῖον ἦν τοῦτον καὶ
προσενέγκῃ. Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν 4
ἱερεὺς, ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων
κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα· Οἵτινες ὑποδείγματι καὶ
σκιᾷ

ἐ σκιᾷ λατρεύουσι τ̃ ἐπουρανίων, καθὼς κε-
χρημάτισται Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκη-
νήν· Ὅρα γάρ, φησὶ, ποιήσῃς πάντα κατὰ τὸν
6 τύπον τ̃ δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει. Νυνὶ δὲ
διαφορωτέρας τέτυχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ
κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρεί-
7 τοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. Εἰ γὰρ ἡ πρώτη
ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζη-
8 τεῖτο τόπος. Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει·
Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ συ-
τελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
9 Ἰούδα διαθήκην καινήν· Οὐ κατὰ τὴν διαθή-
κην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡ-
μέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τ̃ χειρὸς αὐτῶν, ἐξ-
αγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ
ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἠμέλη-
10 σα αὐτῶν, λέγει Κύριος. Ὅτι αὕτη ἡ διαθή-
κη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς
ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους
μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, ἐ ἐπὶ καρδίας
αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· κἀ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς
11 Θεὸν, ἐ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. Καὶ οὐ
μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τ̃ πολίτην αὐτοῦ, καὶ
ἕκαστος τ̃ ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γνῶθι τὸν
Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μικροῦ
12 αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν· Ὅτι ἵλεως ἔσο-
μαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, κἀ τ̃ ἁμαρτιῶν αὐ-
τῶν κἀ τ̃ ἀνομιῶν αὐτῶν ἐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
13 Ἐν τῷ λέγειν καινὴν, πεπαλαίωκε τὴν πρώ-
την· τὸ δὲ παλαιούμενον κἀ γηράσκον ἐγγὺς
ἀφανισμοῦ.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. θ'. IX.

Εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ, ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων· Χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης πανταχόθεν κεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν· Ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελεῖῶσαι τὸν λατρεύοντα, Μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι, καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκὸς, μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα· Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τοῦ μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποίητου, τουτέστιν, οὐ ταύτης

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

12 τούτης τ κλίσεως, Οὐδὲ δι' αἵματος τράγων
καὶ μόσχων, διὰ δὲ τ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν
ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑρά-
13 μενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ
σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμέ-
νους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τ σαρκὸς καθαρότητα·
14 Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ
Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμω-
μον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν
ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;
15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστὶν,
ὅπως θανάτου γενομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν
ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγ-
γελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τ αἰωνίου κλη-
16 ρονομίας. Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη
17 φέρεσθαι τ διαθεμένου. Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νε-
κροῖς βεβαία· ἐπεὶ μή ποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ
18 διαθέμενος. Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵ-
19 ματος ἐγκεκαίνισται· Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐν-
τολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ,
λαβὼν τὸ αἷμα τ μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδα-
τος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ
20 βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισε, Λέγων· Τῦ-
το τὸ αἷμα τ διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς
21 ὑμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ
σκεύη τ λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράν-
22 τισε. Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζε-
ται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχύσεως οὐ γί-
23 νεται ἄφεσις· Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ
δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύ-

τας.

ἔις. Οὐ γὰρ ἔις χερσοίν ἅγια εἰσῆλθεν ὁ 24
Χριστὸς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' ἔις αὐ-
τὸν τὸν οὐρανὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ
τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· Οὐδ' ἵνα πολλάκις προ- 25
φέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς
τὰ ἅγια καθ' ἑνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ·
(Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ κατα- 26
βολῆς κόσμου) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν
αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ τῆς θυσί-
ας αὐτοῦ πεφανέρωται. Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκει- 27
ται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦ-
το κρίσις· Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχ- 28
θεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ
δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν
ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

ΚΕΦ. ι'. Χ.

Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγα- 1
θῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων,
κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς αὐτοῖς θυσίαις ἃς προσφέ-
ρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς, οὐδέποτε δύναται τοὺς
προσερχομένους τελεῶσαι. Ἐπεὶ οὐκ ἐπαύσαντο 2
προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι
συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ
κεκαθαρμένους. Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις 3
ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν. Ἀδύνατον γὰρ αἷμα 4
ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. Διὸ 5
εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν
καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρ-
τίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας 6
οὐκ

7 οὐκ εὐδόκησας. Τότε εἶπον· Ἰδοὺ ἥκω (ἐν κε-
φαλίδι βιβλίου γέγραπταί μοι) τοῦ ποιῆ-
8 σαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου· Ἀναιρεῖ τὸν πρῶτον λέ-
γων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώ-
ματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ
εὐδόκησας· (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρον-
9 ται·) Τότε εἴρηκεν· Ἰδοὺ ἥκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός,
τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ
10 δεύτερον στήσῃ. Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι
ἐσμὲν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰη-
11 σοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκε
καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις
προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται
12 περιελεῖν ἁμαρτίας. Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁ-
μαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς
13 ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ· Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμε-
νος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον
14 τῶν ποδῶν αὐτοῦ· Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείω-
15 κεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους. Μαρ-
τυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ
16 τὸ προειρηκέναι· Αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσο-
μαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας,
λέγει Κύριος, δίδους νόμους μου ἐπὶ καρδίας
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διανοίας αὐτῶν ἐπιγράψω
17 αὐτούς· Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνο-
18 μιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. Ὅπου δὲ ἄφε-
σις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.
19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσο-
20 δον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, Ἣν ἐνεκαί-
νισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ
21 καταπετάσματος, τοῦτέστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· Καὶ

ἱερέα

ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· Προσερ- 22
χώμεθα μετ' ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφο-
ρίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συ-
νειδήσεως πονηρᾶς· Καὶ λελυμένοι τὸ σῶμα 23
ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς
ἐλπίδος ἀκλινῆ· (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος)
Καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀ- 24
γάπης καὶ καλῶν ἔργων· Μὴ ἐγκαταλείποντες 25
τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν,
ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ
βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν. Ἑκουσίως γὰρ 26
ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνω-
σιν τῆς ἀληθείας, οὐκ ἔτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολεί-
πεται θυσία· Φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, 27
καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεν-
αντίους. Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς 28
οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνή-
σκει· Πόσῳ (δοκεῖτε) χείρονος ἀξιωθήσεται 29
τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ
τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ
ἡγιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας;
Οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ 30
ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν· Κύριος
κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς 31
χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς 32
πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν
ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων· Τοῦτο μέν, ὀνει- 33
δισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι· τοῦτο δὲ, κοι-
νωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες· Καὶ 34
γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἁρπα-
γὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξα-
σθε,

22 θε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑ-
35 πάρξιν ἐξανοῖς & μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν
τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν
23 36 μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν· ἵνα τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν
37 ἐπαγγελίαν. Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχό-
24 38 μενος ἥξει, καὶ οὐ χρονιεῖ. Ὁ δὲ δίκαιός μου ἐκ
25 πίστεως ζήσεται· & ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ
39 ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ. Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περι-
26 ποίησιν ψυχῆς.

ΚΕΦ. ιά'. XI.

27 1 Ἔστι δὲ πίστις, ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πρα-
28 2 γμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. Ἐν ταύ-
29 3 τῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. Πίστει,
νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς
τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι.
4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάϊν προσή-
νεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαι-
ος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ
Θεοῦ· καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται.
5 Πίστει Ἐνὼχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ
οὐχ ηὑρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός·
πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐ-
6 αρεστηκέναι τῷ Θεῷ. Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον
εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον
τῷ Θεῷ, ὅτι ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μι-
7 σθαποδότης γίνεται. Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε
περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατ-
εσκεύασε

εσκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος. Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. Πίστει παῴκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον. Διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος. Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες, καὶ πεισθέντες, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι. Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· Νυνὶ δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τουτέστιν, ἐπουρανίου· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν. Πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος· Πρὸς ὃν ἐλαλήθη· Ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί

8 19 κ
9 20 σ
10 21 λ
11 22 τ
12 23 π
13 24 ε
14 25 ι
15 26 ν
16 27 ο
17 28 ν
18 29
30
31
32

19 κλη θήσεταί σοι σπέρμα· λογισάμενος ὅτι καὶ
ἐκ νεκρῶν ἐγεῖραι δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν
20 καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο. Πίστει περὶ μελ-
λόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἠ-
21 σαῦ. Πίστει Ἰακὼβ ἀποθνήσκων ἑκάστου τῶν υἱῶν
Ἰωσὴφ εὐλόγησε καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον
22 τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. Πίστει Ἰωσὴφ, τελευτῶν περὶ
τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ
23 περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. Πίστει Μωσῆς
γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον· καὶ οὐκ
24 ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. Πίστει
Μωσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι
25 υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ· μᾶλλον ἐλόμενος συ-
κακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον
26 ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον
ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ὀνει-
δισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισ-
27 θαποδοσίαν. Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ
φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον
28 ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησε. Πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα
καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλο-
29 θρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν. Πίστει,
διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξη-
ρᾶς· ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπό-
30 θησαν. Πίστει τὰ τείχη Ἰεριχὼ ἔπεσε, κυκλω-
31 θέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη
οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς
32 κατασκόπους μετ' εἰρήνης. Καὶ τί ἔτι λέγω;
Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ
Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψών, καὶ Ἰεφθάε,

Δαβὶδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν· οἱ 33
διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο
δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν
στόματα λεόντων, Ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔ- 34
φυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ
ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, πα-
ρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· Ἔλαβον γυναῖ- 35
κες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι
δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν
ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχω-
σιν· Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν 36
ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· Ἐλιθά- 37
σθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ
μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς,
ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι,
κακουχούμενοι· (Ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος) 38
ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις
καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρ- 39
τυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν
ἐπαγγελίαν· Τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι 40
προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειω-
θῶσι.

ΚΕΦ. ιβ'. XII.

Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικεί- 1
μενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀπο-
θέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν,
δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν
ἀγῶνα· Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ 2
τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ
χαρᾶς,

χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, τε δεξιᾶ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κάθισεν.
3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.
4 Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν
5 ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· Καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ
6 ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν
37 ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς ὃν
8 οὐ παιδεύει πατήρ; Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ
9 οὐχ υἱοί. Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν
10 πνευμάτων καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιό-
11 τητος αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης. ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης. Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα
13 ἀνορθώσατε· Καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ
14 δὲ μᾶλλον. Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμὸν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον·
15 Ἐπισκοποῦντες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος

τοῦ Θεοῦ· μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ διʼ αὐτῆς μιανθῶσι πολλοί. Μή τις πόρνος, ἢ βέβηλος, ὡς Ἠσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ. Ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὗρε, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν. Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει, καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ, Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον. (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον· Κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται. Καὶ οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς εἶπεν· Ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος·) Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιὼν ὄρει, καὶ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, Πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ Θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, Καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ, κρεῖττονα λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ. Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐφυγον, τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπʼ οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι, Οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε· νῦν δὲ ἐπήγγελται, λέγων· Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. Τὸ δὲ, ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ

16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27

28 μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα. Διὸ βασιλείαν ἀ-
σάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν,
δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετ' αἰ-
29 δοῦς & εὐλαβείας. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ
καταναλίσκον.

ΚΕΦ. ιγ'. XIII.

1 Ἡ Φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ
2 ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν
3 τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δε-
σμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχουμένων, ὡς
4 καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος
ἐν πᾶσι, & ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ
5 μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρό-
πος· ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ
εἴρηκεν· Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μή σε ἐγκατα-
6 λίπω· Ὥστε θαῤῥοῦντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος
ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαί τί ποιήσῃ
7 μοι ἄνθρωπος. Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑ-
μῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·
ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς,
8 μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ
9 σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδα-
χαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν
γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμα-
σιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες.
10 Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν
11 ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες. Ὧν γὰρ εἰσ-
φέρεται ζώων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ
ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα

καθαιρεται ἔξω τ παρεμβολῆς. Διὸ κ᾽ Ἰη- 12
στῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν
λαὸν, ἔξω τ πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἐξερχώμε- 13
θα πρὸς αὐτὸν ἔξω τ παρεμβολῆς, τὸν ὀνει-
δισμὸν αὐτοῦ φέροντες. Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε 14
μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦ-
μεν. Δι᾽ αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως 15
διαπαντὸς τῷ Θεῷ, τουτέστι καρπὸν χειλέων ὁ-
μολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποι- 16
ΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις
γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός. Πείθεσθε τοῖς 17
ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ
ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον
ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ
μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσ- 18
εύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν
συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες
ἀναστρέφεσθαι· περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦ- 19
το ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ 20
δὲ Θεὸς τ εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τ
ποιμένα τ προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι
διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,
καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς 21
τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν
τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τ αἰώνων. ἀ-
μήν. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε 22
τοῦ λόγου τ παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βρα-
χέων ἐπέστειλα ὑμῖν. Γινώσκετε τ ἀδελφὸν 23
Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ᾽ οὗ (ἐὰν τάχιον
ἔρχηται) ὄψομαι ὑμᾶς. Ἀσπάσασθε πάντας 24

τοὺς

τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ἁγίους.
25 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τ᾽ Ἰταλίας. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τ᾽ Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.

ΙΑΚΩΒΟΥ
Τοῦ Ἀποστόλου
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

ΚΕΦ. α'. I.

1 ΙΑΚΩΒΟΣ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν
2 τῇ Διασπορᾷ, χαίρειν. Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περι-
3 πέσητε ποικίλοις· Γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον
4 ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ἦτε τέλειοι
5 καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος,
6 καὶ δοθήσεται αὐτῷ. Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε
κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ.
7 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λή-

ψεῖαί τι παρὰ τοῦ Κυρίου. Ἀνὴρ δίψυχος, 8
ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυ- 9
χάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει
αὐτοῦ· Ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐ- 10
τοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. Ἀνέ- 11
τειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν
χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐ-
πρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ
ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσε-
ται. Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· 12
ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς
ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτόν. Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω, Ὅτι ἀπὸ 13
τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστός
ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. Ἕκαστος 14
δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκό-
μενος καὶ δελεαζόμενος. Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλ- 15
λαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀπο-
τελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον. Μὴ πλανᾶσθε, 16
ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ 17
πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον
ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι πα-
ραλλαγὴ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. Βουληθεὶς 18
ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι
ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.
Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρω- 19
πος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λα-
λῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν· Ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς, δι- 20
καιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται. Διὸ ἀποθέμε- 21
νοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας, ἐν
πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνά-
μενον

22 μῶν σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Γίνεσθε δὲ
ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλο-
23 γιζόμενοι ἑαυτούς. Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου
ἐστὶ καὶ οὐ ποιητής, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι
τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ·
24 Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως
25 ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νό-
μον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας,
οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος,
ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ
26 ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι
ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ,
ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος
27 ἡ θρησκεία. Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος
παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρί, αὕτη ἐστὶν, ἐπισκέπ-
τεσθαι ὀρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν,
ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

ΚΕΦ. Β'. II.

1 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωπολημψίαις ἔχε-
τε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
2 στοῦ τῆς δόξης. Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγω-
γὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι
λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ
3 ἐσθῆτι, Καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν
ἐσθῆτα τὴν λαμπράν, καὶ εἴπητε αὐτῷ. Σὺ κάθου
ὧδε καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε· Σὺ στῆθι ἐκεῖ,
4 ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου· Καὶ οὐ
διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλο-
5 γισμῶν πονηρῶν; Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου

ἀγαπᾷ, οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ τούτῳ, πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἕλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν, κατὰ τὴν γραφήν· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε· Εἰ δὲ προσωπολημπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίσῃ δὲ ἐν ἑνὶ, γέγονε πάντων ἔνοχος· Ὁ γὰρ εἰπὼν· Μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καί· Μὴ φονεύσῃς· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ, γέγονας παραβάτης νόμου. Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι· Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως. Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ λειπόμενοι ὦσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς, Εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε· μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος; Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστι καθ' ἑαυτήν. Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, κἀγὼ δείξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν

19 πίστιν μου. Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ἐστι· καλῶς
ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίσσουσι.
20 Θέλεις δὲ γνῶναι, ὦ ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ πίστις
21 χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστιν; Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ
ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ
22 τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; Βλέπεις
ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔρ-
23 γων ἡ πίστις ἐτελειώθη; Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ
λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ
ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ
24 ἐκλήθη. Ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται
25 ἄνθρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον; Ὁμοίως
δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη,
ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκ-
26 βαλοῦσα; Ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύμα-
τος νεκρόν ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔρ-
γων νεκρά ἐστι.

ΚΕΦ. γ'. III.

1 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί
μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρῖμα λημψόμεθα.
2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ
οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνήρ, δυνατὸς χαλι-
3 ναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Ἰδοὺ τῶν ἵππων
τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ
πειθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐ-
4 τῶν μετάγομεν. Ἰδοὺ, καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα
ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα,
μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου, ὅπου ἂν ἡ
5 ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούληται. Οὕτω καὶ ἡ γλῶσ-

σα μικρὸν μέλος ἐστὶ, καὶ μεγαλαυχεῖ. ἰδοὺ, ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει. Καὶ ἡ γλῶσ- 6
σα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἑρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ. Τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται 8
ἀνθρώπων δαμάσαι, ἀκατάσχετον κακόν· μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν 9
καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ 10
κατάρα. Οὐ χρή, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι. Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει 11
τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὔτως ἁλμυρία πηγὴ γλυκὺ καὶ ποιῆσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; 13
δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας. Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν 14
ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. Οὐκ 15
ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. Ὅπου γὰρ ζῆ- 16
λος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν 17
ἁγνή ἐστιν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ

ἀνυ-

18 ἀνυποκρίτῳ. Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

ΚΕΦ. δ'. IV.

1 Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων
2 ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε διὰ τὸ
3 μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς. Αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν
4 δαπανήσητε. Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστιν; ὃς ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου,
5 ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. Ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦ-
6 μα ὃ κατῴκισεν ἐν ἡμῖν; Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν, διὸ λέγει· Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντι-
7 τάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ, ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξε-
8 ται ἀφ' ὑμῶν. Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἁγνίσατε καρδίας, δίψυχοι.
9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μετασταφήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.
10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει
11 ὑμᾶς. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κρι-

τῆς. Εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ 12
ἀπολέσαι· σὺ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον; Ἄγε νῦν 13
οἱ λέγοντες· Σήμερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα
εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυ-
τὸν ἕνα, καὶ ἐμπορευσόμεθα, καὶ κερδήσομεν·
Οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ 14
ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον
φαινομένη, ἔπειτα δὲ ἀφανιζομένη. Ἀντὶ τοῦ 15
λέγειν ὑμᾶς, Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσω-
μεν, καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. Νῦν δὲ καυ- 16
χᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύ-
χησις τοιαύτη πονηρά ἐστιν. Εἰδότι οὖν καλὸν 17
ποιεῖν, καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν.

ΚΕΦ. ε'. V.

Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζον- 1
τες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς
ἐπερχομέναις. Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε, καὶ 2
τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν· Ὁ χρυ- 3
σὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐ-
τῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς
σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχά-
ταις ἡμέραις. Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν 4
ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος
ἀφ' ὑμῶν, κράζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων
εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν. Ἐ- 5
τρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε· ἐθρέ-
ψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφα-
γῆς· Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ 6
ἀντιτάσσεται ὑμῖν. Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελ- 7
φοὶ,

φοί, ἕως τ παρεσίας τ Κυρίε. ἰδὲ, ὁ γεωργὸς
ἐκδέχεται τ τίμιον καρπὸν τ γῆς, μακροθυ-
μῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρώϊμον
8 καὶ ὄψιμον. Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρί-
ξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρεσία τοῦ
9 Κυρίε ἤγγικε. Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀ-
δελφοί, ἵνα μὴ καταικριθῆτε· ἰδὲ, κριτὴς πρὸ
10 τ θυρῶν ἕστηκεν. Ὑπόδειγμα λάβετε τ κακο-
παθείας, ἀδελφοί με, & τ μακροθυμίας, τοὺς
11 προφήτας οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίε. Ἰδὲ,
μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας. τὴν ὑπομο-
νὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίε εἴδετε, ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος & οἰκτίρ-
12 μων. Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ
ὀμνύετε μήτε τ οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε
ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ,
13 & τὸ οὒ, οὔ· ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε. Κα-
κοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ
14 τις; ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσ-
καλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τ ἐκκλησίας, &
προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐ-
15 τὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ
εὐχὴ τ πίστεως σώσει τ κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐ-
τὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς,
16 ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ
παραπτώματα, & εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως
ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.
17 Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ
προσευχῇ προσηύξατο τ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ
ἔβρεξεν ἐπὶ τ γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ.
18 Καὶ πάλιν προσηύξατο, & ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδω-

κε,

κε, ⸀καὶ γῆ ⸀ἐβλάστησε τ̀ καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελ- 19
φοὶ, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τ̃ ἀληθείας,
⸀καὶ ⸀ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν, Γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπι- 20
στρέψας ἁμαρτωλὸν ⸀ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ,
σώσει ψυχὴν ⸀ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος
ἁμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ
Τ̃ Ἀποστόλ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΦ. α'. I.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολ Ἰησοῦ Χριστοῦ, 1
⸀ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις Διασπορᾶς Πόν-
του, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας,
καὶ Βιθυνίας· Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρὸς ⸀ἐν 2
ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαν-
τισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν ⸀καὶ
εἰρήνη πληθυνθείη. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ⸀καὶ πατὴρ 3
τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ
αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶ-
σαν δι' ἀναστάσεως Ἰησ̃ Χριστ̃ ⸀ἐκ νεκρῶν, Εἰς 4
κληρονομίαν ἄφθαρτον ⸀καὶ ἀμίαντον ⸀καὶ ἀμάραντον,
τετηρημένην ⸀ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς. Τοὺς ⸀ἐν δυνά- 5

μῃ

μὴ Θεοῦ φερομένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν
6 ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν
ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυ-
7 πηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δο-
κίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυ-
σίου, τοῦ διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζο-
μένου, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν,
8 ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃν οὐκ ἰδόντες
ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύοντες
δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασ-
9 μένῃ· Κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑ-
10 μῶν, σωτηρίαν ψυχῶν· Περὶ ἧς σωτηρίας
ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς
11 εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες· Ἐρευνῶν-
τες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐ-
τοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς
Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας·
12 Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διη-
κόνουν αὐτὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν
εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἀπο-
σταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι
13 παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας
τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε
ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύ-
14 ψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ
συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ
15 ὑμῶν ἐπιθυμίαις· Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα
ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστρο-
16 φῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γένεσθε,
17 ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖ-
σθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ

ἑκάστου

ἑκάστῳ ἔργον, ἐν φόβῳ τ̃ τ̃ παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τ̃ ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου· Ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου ⸀ ἀσπίλου Χριστοῦ· Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τ̃ χρόνων δι' ὑμᾶς, Τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν τ̃ ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν ⸀ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τ̃ ἀληθείας διὰ πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς· Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ ⸀ μένοντος εἰς τ̃ αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, ⸀ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τ̃ αἰῶνα· τοῦτο δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

ΚΕΦ. β'. II.

Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις ⸀ φθόνους ⸀ πάσας καταλαλιάς, Ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε· Εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι

θοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς,
ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσί-
ας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν
Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον·
καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.
7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπιστοῦσι δὲ,
λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ λίθος προσ-
8 κόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου· οἳ προσ-
κόπτουσι τῷ λόγῳ, ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθη-
9 σαν. Ὑμεῖς δὲ, γένος ἐκλεκτὸν, βασίλειον ἱε-
ράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν·
ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑ-
μᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς·
10 Οἱ ποτὲ οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ
11 ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες. Ἀγαπητοὶ, παρα-
καλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχε-
σθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύον-
12 ται κατὰ τῆς ψυχῆς· Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν· ἵνα ἐν ᾧ καταλα-
λοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων
ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ
13 ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ
κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερ-
14 έχοντι· Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομέ-
νοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ
15 ἀγαθοποιῶν· Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ,
ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώ-
16 πων ἀγνωσίαν· Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπι-
κάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν,

ἀλλ'

ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε· τὴν 17
ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν
βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν 18
παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς
ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.
Τοῦτο γάρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑπο- 19
φέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ 20
κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι
ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχον-
τες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς 21
τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ
ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα
ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρ- 22
τίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοι- 23
δόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει· παρεδίδου δὲ τῷ
κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐ- 24
τὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύ-
λον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δι-
καιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθη-
τε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπε- 25
στράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν
ψυχῶν ὑμῶν.

ΚΕΦ. γ'. III.

Ὁμοίως αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς 1
ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι
τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ
λόγου κερδηθήσονται· Ἐποπτεύσασαι τὴν ἐν φό- 2
βῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν, Ὧν ἔστω οὐχ ὁ 3
ἔξωθεν

17 ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυ-
4 σίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμου· Ἀλλ' ὁ
18 κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρ-
τῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν
5 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε καὶ
19 αἱ ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν,
20 ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀν-
6 δράσιν· Ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ,
κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα,
21 ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν
7 πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ
γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ
2 ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοις χά-
ριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσ-
3 8 ευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρο-
4 νες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι,
9 φιλόφρονες· Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ,
ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον δὲ, εὐ-
λογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα
10 εὐλογίαν κληρονομήσητε. Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν
ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω
τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη αὐ-
11 τοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινάτω ἀπὸ κα-
κοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην,
12 καὶ διωξάτω αὐτήν. Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου
ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν·
13 πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. Καὶ
τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ
14 γένησθε; Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιο-
σύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φο-
15 βηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε. Κύριον δὲ τὸν Θεὸν
ἁγιάσατε

ἁγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. ἕτοιμοι δὲ
ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς
λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ πραΰτητος
καὶ φόβου· συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν· ἵνα ἐν 16
ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν
Χριστῷ ἀναστροφήν. Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, 17
εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦντας. Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπα- 18
θεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ
τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ, ζωοποιηθεὶς δὲ
τῷ πνεύματι· Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύ- 19
μασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν, Ἀπειθήσασί ποτε, 20
ὅτε ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν
ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς
ἣν ὀλίγαι (τουτέστιν ὀκτὼ) ψυχαὶ διεσώθησαν
δι' ὕδατος. Ὃ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώ- 21
ζει βάπτισμα, (οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεὸν)
δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὃς ἐστιν ἐν δεξιᾷ 22
τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν ὑποταγέντων
αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

ΚΕΦ. δ'. IV.

Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ, καὶ 1
ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι
ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας, Εἰς 2
τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι
Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον.
Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ 3
βίου

βίᾳ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ κατεργάσασθαι, πεπο-
ρευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυ-
γίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολα-
4 τρείαις· ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑ-
μῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν,
5 βλασφημοῦντες· οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοί-
6 μως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· εἰς τοῦτο
γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν
κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν
7 πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε· σωφρο-
8 νήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς. Πρὸ
πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ
ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρ-
9 τιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν.
10 Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς
αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικί-
11 λης χάριτος θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ ὡς λόγια
θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ
ὁ θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ θεὸς διὰ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς
12 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Ἀγαπητοὶ, μὴ
ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν
ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος·
13 Ἀλλὰ καθὼ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθή-
μασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς
14 δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι. Εἰ ὀνειδίζε-
σθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς
δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀνα-
παύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται,
15 κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. Μὴ γάρ τις ὑμῶν
πασχέτω ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς,

ἢ

ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος· Εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ. Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρῖμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ; Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; Ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

16 17 18 19

ΚΕΦ. ε'. V.

Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, Ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἑκουσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως· Μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποιμένος, κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ· Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν

1 2 3 4 5 6 7 8

9 πῶν τίνα κρίσιν. Ὦ ἀνθίστησθε στερεοὶ τῇ πίστει,
εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ
10 ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς
πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὸν αἰώ-
νιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον πα-
θόντας, αὐτὸς καταρτίσει ὑμᾶς, στηρίξει, σθε-
11 νώσει, θεμελιώσει. Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ
12 κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Διὰ
Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ (ὡς λογίζομαι)
δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυ-
ρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς ἣν
13 ἑστήκατε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι
14 συνεκλεκτὴ, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου. Ἀσπάσασθε
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν
πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀμήν.

ΠΕΤΡΟΥ
Τοῦ Ἀποστόλου
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΕΦ. α'. I.

1 ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦ-
σι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ σω-
2 τῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη

πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν· Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνά- 3
μεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδω-
ρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος
ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς· Δι' ὧν τὰ μέγιστα 4
ἡμῖν καὶ τίμια ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα
διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀπο-
φυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς.
Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισε- 5
νέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν
ἀρετήν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, Ἐν δὲ 6
τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ
τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβει-
αν, Ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν 7
δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. Ταῦτα γὰρ 8
ὑμῖν ὑπάρχοντα, καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργοὺς
οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν. Ὧ γὰρ μὴ πά- 9
ρεστι ταῦτα, τυφλός ἐστι, μυωπάζων, λήθην λα-
βὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρ-
τιῶν. Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βε- 10
βαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι·
ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε· Οὕτω 11
γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς
τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σω-
τῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς 12
ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας,
καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. Δί- 13
καιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ
σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει· Εἰ- 14
δὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός
μου

μιν, καθὼς ☩ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
15 ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑ-
μᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην
16 ποιεῖσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακο-
λουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν ☩ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπό-
πται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.
17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν,
φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγα-
λοπρεποῦς δόξης· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀ-
18 γαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. Καὶ ταύτην τὴν
φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν,
19 σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχο-
μεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς
ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐ-
χμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ
φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.
20 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφη-
21 τεία γραφῆς, ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται. Οὐ γὰρ
θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία,
ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματος ☩ ἁγίου φερόμενοι ἐλάλη-
σαν οἱ ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

ΚΕΦ. β'. II.

1 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ,
ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι,
οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν
ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπά-
2 γοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. Καὶ πολλοὶ
ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, δι' οὓς

ἡ ὁδὸς τ ἀληθείας βλασφημηθήσετ. Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, & ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους· Καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας· Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας πυρώσας κατεστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς· Καὶ δίκαιον Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ τ τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρύσατο· (Βλέμμασι γὰρ & ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν.) Οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν· Μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμοῦ πορευομένους, & κυριότητος καταφρονοῦντας· τολμηταί, αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσι βλασφημοῦντες· Ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες, οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν. Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ, γεγεννημένα εἰς ἅλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ φθαρήσονται· Κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφήν, σπίλοι & μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευωχούμενοι ὑμῖν, Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος, & ἀκατα-

παύστους

παύσεως ἁμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔ-
15 χοντες, κατάρας τέκνα· Καταλιπόντες τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ
4 ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσὸρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας
16 ἠγάπησεν· Ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν.
6 17 Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους
18 εἰς αἰῶνα τετήρηται. Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἐν ἀσελγείαις, τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν
19 πλάνῃ ἀναστρεφομένους. Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γάρ τις ἥττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται.
20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων.
21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ
22 τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς. Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα· καί· Ὗς λουσαμένη, εἰς κύλισμα βορβόρου.

ΚΕΦ. γ'. III.

1 Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοὶ, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν

ὑπομιμνήσκειν τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν· Μνησθῆναι 2
τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προ-
φητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς, τοῦ Κυρίου
καὶ σωτῆρος· Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσον- 3
ται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς
ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι· Καὶ λέ- 4
γοντες· Ποῦ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐ-
τοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάν-
τα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. Λανθάνει 5
γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκ-
παλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνε-
στῶσα, τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ· Δι' ὧν ὁ τότε κόσ- 6
μος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· Οἱ δὲ νῦν 7
οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμέ-
νοι εἰσὶ, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ
ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων· Ἓν δὲ τοῦτο 8
μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ, ὅτι μία ἡμέ-
ρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη
ὡς ἡμέρα μία. Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς 9
ἐπαγγελίας, (ὡς τινες βραδυτῆτα ἡγοῦνται) ἀλ-
λὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινας
ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.
Ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, 10
ἐν ᾗ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ
καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ
ἔργα κατακαήσεται. Τούτων οὖν πάντων λυομέ- 11
νων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις
ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις· Προσδοκῶντας καὶ 12
σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, ἐν
ᾗ οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα
καυσούμενα τήκεται; Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ 13
γῆν

γῆν καινὴν καθ' τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διὸ, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι & ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ· Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, Ὡς & ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν οἷς ἐστι δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες, φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ. Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἰ Ω Α Ν Ν Ο Υ
Τοῦ Ἀποστόλου
Ἐ Π Ι Σ Τ Ο Λ Η
ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΦ. α'. I.

1 Ὃ Ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα

μεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ 2
ἑωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν.) Ὃ ἑωράκαμεν καὶ 3
ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα 4
ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἐστὶν 5
ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστι, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι 6
κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, 7
ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς 8
πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός 9
ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐὰν εἴ- 10
πωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

ΚΕΦ. Β'. II.

ΤΕκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ 1
ἁμάρτητε· καὶ ἐάν τις ἁμάρτῃ, παράκλη-

τον

ζεν ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν
2 δίκαιον. Καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον,
3 ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐν-
4 τολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστί,
5 καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν. Ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ τετελείωται. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν
6 αὐτῷ ἐσμεν. Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτως
7 περιπατεῖν. Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν, ἣν εἴχετε ἀπ'
ἀρχῆς. ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἠ-
8 κούσατε ἀπ' ἀρχῆς. Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν·
ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν
9 ἤδη φαίνει. Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως
10 ἄρτι. Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φω-
11 τὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ,
καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ
ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλ-
12 μοὺς αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται
13 ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε
τὸν πονηρόν. γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκα-
14 τε τὸν πατέρα. Ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι

κατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι,
ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν
μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. Μὴ ἀγαπᾶτε 15
τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· ἐάν τις
ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς
ἐν αὐτῷ· Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυ- 16
μία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ
ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς,
ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί. Καὶ ὁ κόσμος παρά- 17
γεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Παιδία, ἐσχάτη ὥρα 18
ἐστί· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχε-
ται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν
γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. Ἐξ ἡμῶν ἐξ- 19
ῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν
ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν, ἀλλ' ἵνα
φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν. Καὶ 20
ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε
πάντα. Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν 21
ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτὴν, καὶ ὅτι πᾶν
ψεῦδος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι. Τίς ἐστιν ὁ ψεύ- 22
στης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ
Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος
τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν 23
υἱὸν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. Ὑμεῖς ὃ ἠκούσατε 24
ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν
μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ
υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐ- 25
παγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν
τὴν αἰώνιον. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν 26
πλανώντων ὑμᾶς. Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλά- 27
βετε

θετε ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ὃ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν
28 ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ. Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παῤῥησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἐν
29 τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

ΚΕΦ. γ'. III.

1 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος
2 οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. οἴδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα· ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν
3 καθώς ἐστι. Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ᾽ αὐτῷ, ἁγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος
4 ἁγνός ἐστι. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.
5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ
6 οὐκ ἔστι. Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων, οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν, οὐδὲ
7 ἔγνωκεν αὐτόν. Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι,
8 καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ᾽ ἀρ-

χῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, 9
ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ 10
Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ 11
ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ 12
ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, δίκαια.
Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς 13
ὁ κόσμος. Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν 14
ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς. ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ. Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, 15
ἀνθρωποκτόνος ἐστί· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι 16
ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι. Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, 17
καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; Τεκνία μου, 18
μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ 19
τῆς ἀληθείας ἐσμὲν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν

20 σμεν τὰς καρδίας ἡμῶν. Ὅτι ἐὰν καταγι-
νώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς
21 τ καρδίας ἡμῶν, & γινώσκῃ πάντα. Ἀγαπη-
τοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡ-
22 μῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τ Θεόν· Καὶ ὃ
ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι
τὰς ἐντολὰς αὐτ τηροῦμεν, & τὰ ἀρεστὰ ἐνώ-
23 πιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ
αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τ υἱοῦ αὐ-
τοῦ Ἰησ Χριστ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους,
24 καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐ-
τῷ· & ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν,
ἐκ τοῦ πνεύματος ὃ ἡμῖν ἔδωκεν.

ΚΕΦ. δ'. IV.

1 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε,
ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τ
Θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύ-
2 θασιν εἰς τ κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ
Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ
3 Θεοῦ ἐστι. Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τ
Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ
Θεοῦ οὐκ ἔστι· & τοῦτό ἐστι τὸ τ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκη-
κόατε ὅτι ἔρχεται, & νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.
4 Ὑμεῖς ἐκ τ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, & νενικήκατε αὐτούς·
ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.
5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ
κόσμου λαλοῦσι, & ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.

Ημεῖς ἐκ τ̃ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τ̀ Θεὸν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τ̃ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τ̃ πλάνης. Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τ̃ Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τ̀ Θεόν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τ̀ Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τ̃ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τ̀ κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεὸν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τ̀ υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τ̃ ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τ̃ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τ̀ υἱὸν σωτῆρα τ̃ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τ̃ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τ̃ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ̃ κρίσεως,

6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

ως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν
18 τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀ-
γάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν
φόβον· ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβού-
19 μενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς
ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπη-
20 σεν ἡμᾶς. Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν,
καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ
μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν
Θεὸν ὃν οὐκ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν;
21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐ-
τοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ε'. V.

1 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ἐκ
τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν
γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐ-
2 τοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ
τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ
3 τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ
ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶ-
μεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.
4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν
κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν
5 κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν
κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς
6 τοῦ Θεοῦ; Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ
αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι
μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ
τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά
ἐστιν

ἐστιν ἡ ἀλήθεια. Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρ- 7
τυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος,
καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἕν εἰσι.
Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ 8
πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς
τὸ ἕν εἰσιν. Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων 9
λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων
ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἣν
μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων 10
εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν
ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποί-
ηκεν αὐτὸν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυ-
ρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐ-
τοῦ. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰ- 11
ώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ
υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν. Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν, ἔχει τὴν ζωήν· 12
ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.
Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνο- 13
μα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον,
καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐ- 14
τὸν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα
αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν. Καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει 15
ἡμῶν, ὃ ἂν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ
αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν παρ' αὐτοῦ. Ἐάν τις 16
ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν
μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν,
τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον, ἔστιν ἁμαρ-
τία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα
ἐρωτήσῃ. Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστί· καὶ ἔστιν 17
ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. Οἴδαμεν ὅτι πᾶς 18

ὁ

ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐχ ἁμαρτάνει·
ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ
19 ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ. Οἴδαμεν ὅτι ἐκ
τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ
20 πονηρῷ κεῖται. Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ
ἥκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν, ἵνα γινώσκω-
μεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν
τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀλη-
21 θινὸς Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος. Τεκνία, φυλάξατε
ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

Ἰωάννου
Τοῦ Ἀποστόλου
Ἐπιστολὴ
Καθολικὴ Δευτέρα.

1 Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς
τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν
ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ
2 καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν· διὰ
τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ'
3 ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα. Ἔσται μεθ' ὑμῶν χά-
ρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρὸς, καὶ
παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πα-
4 τρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. Ἐχάρην λίαν ὅτι

ἐυρηκα

εὕρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀλη-
θείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πα-
τρός. Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντο- 5
λὴν γράφων σοι καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἴχομεν ἀπ'
ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. Καὶ αὕτη ἐστὶν 6
ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ, καθὼς ἠκούσατε
ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. Ὅτι 7
πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ
ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρ-
κί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. 8
Βλέπετε ἑαυτούς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργα-
σάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν.
Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδα- 9
χῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ
διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ
τὸν υἱὸν ἔχει. Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ 10
ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε
αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε·
Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔρ- 11
γοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. Πολλὰ ἔχων ὑμῖν 12
γράφειν, οὐκ ἠβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλα-
νος· ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν
ᾖ πεπληρωμένη. Ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα τῆς 13
ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

ΙΩΑΝ-

Ἰωάννου Τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Τρίτη.

1 Ὁ πρεσβύτερος Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν
2 ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. Ἀγαπητέ,
περὶ πάντων εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι
καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή.
3 Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν, καὶ μαρ-
τυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀλη-
4 θείᾳ περιπατεῖς. Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω
χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ
5 περιπατοῦντα. Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐρ-
6 γάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους, οἳ
ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλη-
σίας· οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ
7 Θεοῦ. Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθον,
8 μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. Ἡμεῖς οὖν
ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συν-
9 εργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. Ἔγραψα τῇ ἐκ-
κλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρε-
10 φὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω,
ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πο-
νηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ
τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς, καὶ
τοὺς

τὺς βλομένυς καλύφ, καὶ ἐκ τ ἐκκλησίας
ἐκβάλλφ. Ἀγαπητὲ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν, ἀλλὰ 11
τὸ ἀγαθόν· ὁ ἀγαθοποιῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσὶν·
ὁ δὲ κακοποιῶν, οὐχ ἑώρακε τ Θεόν. Δημη- 12
τρίῳ μεμαρτύρηϑ ὑπὸ πάντων, & ὑπ' αὐτῆς
τ ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶ-
δας ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθής ἐσι. Πολ- 13
λὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλα-
νος & καλάμυ σοι γράψαι· Ἐλπίζω δὲ εὐ- 14
θέως ἰδεῖν σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν.
Εἰρήνη σοι. ἀσπάζονταί σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζε 15
τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ
Τ̃ Ἀποστόλυ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελ- 1
φὸς δὲ Ἰακώβυ, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγι-
ασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις
κλητοῖς· Ἔλεος ὑμῖν & εἰρήνη & ἀγάπη πλη- 2
θυνθείη. Ἀγαπητοὶ, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος 3
γράφειν ὑμῖν περὶ τ κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην
ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν, ἐπαγωνίζεσθαι
τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. Παρέσ- 4
ἐδυσαν

ἐδυσιν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μεταθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον
5 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν.
6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχήν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς ἀϊδίοις
7 ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας, πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰ-
8 ωνίου δίκην ὑπέχουσαι. Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότη-
9 τα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ Διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος.
10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ
11 ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ
12 τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, δὶς

ἀπο-

ἀπθανόντα, ἐκριζωθέντα· Κύματα ἄγρια θα- 13
λάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας·
ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς
τὸν αἰῶνα τετήρηται. Προεφήτευσε δὲ καὶ τού- 14
τοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ, λέγων· Ἰδοὺ,
ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ, Ποι- 15
ῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελέγξαι πάντας
τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων
ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων
τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτω-
λοὶ ἀσεβεῖς. Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοι- 16
ροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι·
καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερογκα, θαυμά-
ζοντες πρόσωπα, ὠφελείας χάριν. Ὑμεῖς δὲ, 17
ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημέ-
νων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ· Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ 18
ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας
πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορί- 19
ζοντες ἑαυτοὺς, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.
Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοί, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει 20
ἐποικοδομοῦντες ἑαυτούς, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ
προσευχόμενοι, Ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τη- 21
ρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ 22
οὓς μὲν ἐλεᾶτε διακρινόμενοι· Οὓς δὲ ἐν φόβῳ 23
σώζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάζοντες, μισοῦντες καὶ
τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. Τῷ 24
δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους, καὶ
στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν
ἀγαλλιάσει Μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν 25
δόξα

δόξα & μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν & εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

ΚΕΦ. α'. Ι.

1 ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ
2 δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ· Ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε.
3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν
4 αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν & εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Ὢν & Ὁ ἦν & Ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ
5 ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ· Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς· τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν
6 ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ· Καὶ ἐποίησεν

ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ
πατρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. 7 Ἰδοὺ, ἔρχεται
μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλ-
μὸς, καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν· καὶ κόψονται
ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· ναὶ, ἀμήν.
8 Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέ-
γει ὁ Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ
παντοκράτωρ. 9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς
ὑμῶν, καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ
βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγενόμην
ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. 10 Ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυρια-
κῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγά-
λην ὡς σάλπιγγος· 11 λεγούσης· Ἐγώ εἰμι τὸ Α
καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ· Ὃ βλέ-
πεις γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ
ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἔφεσον, καὶ εἰς Σμύρ-
ναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρ-
δεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν. 12 Καὶ
ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλησε
μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας
χρυσᾶς· 13 καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον
υἱῷ ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περιε-
ζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσῆν. 14 Ἡ
δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡσεὶ ἔρι-
ον λευκὸν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
ὡς φλὸξ πυρός· 15 καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι
χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι· καὶ
ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν· 16 Καὶ
ἔχων

ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χειρὶ ἀστέρας ἑπτά· καὶ
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκ-
πορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαί-
17 νει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν,
ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ
ἔθηκε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ, λέ-
γων μοι· Μὴ φοβοῦ· ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ
18 ἔσχατος· Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρὸς, καὶ ἰδοὺ ζῶν
εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. καὶ ἔχω
19 τὰς κλεῖς τοῦ ᾅδου καὶ τοῦ θανάτου. Γράψον οὖν
εἶδες, καὶ ἃ εἰσι, καὶ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα.
20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς
δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς.
οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰ-
σι· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι ἃς εἶδες, ἑπτὰ ἐκκλη-
σίαι εἰσί.

ΚΕΦ. Β'. II.

1 ΤΩ ἀγγέλῳ τῆς Ἐφεσίνης ἐκκλησίας γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέ-
ρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ
2 τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· Οἶδα τὰ ἔργα
σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ
ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακούς· καὶ ἐπείρασω τοὺς
φάσκοντας εἶναι ἀποστόλους, καὶ οὐκ εἰσί· καὶ εὗρες
3 αὐτοὺς ψευδεῖς· Καὶ ὑπομονὴν
ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας, καὶ οὐ
4 κέκμηκας. Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγά-
5 πην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας. Μνημόνευε οὖν
πόθεν ἐκπέπτωκας, καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶ-

τὰ ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, 15
καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, 16
ἐὰν μὴ μετανοήσῃς. Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μι- 6
σεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ. 17
Ὁ ἔχων ὦς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς 7
ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ
τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου
τοῦ Θεοῦ. Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Σμυρ- 8
ναίων γράψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχα- 18
τος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς, καὶ ἔζησεν· Οἶδά σου 9
τὰ ἔργα καὶ τὴν θλῖψιν καὶ τὴν πτωχείαν,
(πλούσιος δὲ εἶ) καὶ τὴν βλασφημίαν τῶν λε-
γόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ εἰσὶν, 19
ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ. Μηδὲν φοβοῦ ἃ 10
μέλλεις πάσχειν· ἰδοὺ, μέλλει βαλεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ
διάβολος εἰς φυλακὴν, ἵνα πειρασθῆτε· καὶ
ἕξετε θλῖψιν ἡμερῶν δέκα· γίνου πιστὸς ἄχρι 20
θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. Ὁ 11
ἔχων ὦς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις· Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θα- 21
νάτου τοῦ δευτέρου. Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περ- 12
γάμῳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων 22
τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν· Οἶδά 13
τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος 23
τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ
ἠρνήσω τὴν πίστιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν
αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκ-
τάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς. 24
Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρα-
τοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκε τὸν
Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ,

15 Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα, καὶ πορνεῦσαι. Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν
16 Νικολαϊτῶν ὁ μισῶ. Μετανόησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν
17 τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. Καὶ
18 τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ οἱ πόδες αὐ-
19 τοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ
20 τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων. Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἐᾷς τὴν γυναῖκα Ἰεζαβὴλ, τὴν λέγουσαν ἑαυτὴν προφῆτιν, διδάσκειν καὶ πλανᾶν τοὺς ἐμοὺς δούλους, πορνεῦσαι καὶ εἰδωλόθυτα
21 φαγεῖν. Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς.
22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλῖψιν μεγάλην,
23 ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐραυνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν ἑκάστῳ
24 κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, καὶ οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ

βάθη τ σαταναᾶ, ὡς λέγουσιν· ὐ βαλῶ ἐφ' ὑμᾶς
ἄλλο βάρ. Πλὴν ὃ ἔχετε, κρατήσατε ἄχρις ὗ 25
ἂν ἥξω· Καὶ ὁ νικῶν, κ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους 26
τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τ ἐθ-
νῶν· Καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ 27
ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντρίβε), ὡς κἀ-
γὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός μου· Καὶ δώσω 28
αὐτῷ τ ἀστέρα τ πρωϊνόν. Ὁ ἔχων οὖς, ἀκου-
σάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγ ταῖς ἐκκλησίαις.

ΚΕΦ. γ'. III.

ΚΑὶ τῷ ἀγγέλῳ τ ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας 1
γράψον· Τάδε λέγ ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ
πνεύματα τ Θεοῦ, ἑ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά
σου τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῇς, καὶ
νεκρὸς εἶ. Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήριξον τὰ λοι- 2
πὰ ἃ μέλλ ἀποθανεῖν· ὐ γὰ εὕρηκά σου τὰ
ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μνημό- 3
νευε οὖν πῶς εἴληφας ἑ ἤκουσας, ἑ τήρ, ἑ μετ-
ανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἥξω ἐπί σε
ὡς κλέπ, ἑ οὐ μὴ γνῷς ποίαν ὥραν ἥξω
ἐπί σε. Ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα κ ἐν Σάρδεσιν, 4
ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, κ περι-
πατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς· ὅτι ἄξιοί εἰσιν.
Ὁ νικῶν, οὕτ περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευ- 5
κοῖς· κ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ
τ βίβλου τ ζωῆς, ἑ ἐξομολογήσομαι τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου, ἑ ἐνώπιον τῶν
ἀγγέλων αὐτοῦ. Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ 6
Πνεῦμα λέγ ταῖς ἐκκλησίαις. Καὶ τῷ ἀγγέ- 7
λῳ

λῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν
κλεῖδα τοῦ Δαβίδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ οὐδεὶς κλείσει·
8 καὶ κλείων, καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει· Οἶδά σου τὰ ἔργα·
ἰδοὺ, δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεῳγμένην, καὶ
οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις
δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ
9 ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. Ἰδοὺ, δίδωμι ἐκ τῆς συνα-
γωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰου-
δαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ,
ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώ-
πιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπη-
10 σά σε· Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς
μου, κἀγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ
τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πει-
11 ράσαι τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς. Ἰδοὺ, ἔρχο-
μαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν
12 στέφανόν σου. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν
τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι·
καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου,
καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου τῆς καινῆς
Ἱερουσαλὴμ, ἡ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
13 τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. Ὁ
ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
14 κλησίαις. Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαο-
δικέων γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρ-
τυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ
15 Θεοῦ· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ,
16 οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς εἶης ἢ ζεστός. Οὕτως,
ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστὸς, μέλ-
17 λω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου· Ὅτι λέγεις·

Ὅτι πλούσιός εἰμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς
χρείαν ἔχω. Καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαί-
πωρος, καὶ ἐλεεινὸς, καὶ πτωχὸς, καὶ τυφλὸς, καὶ
γυμνός. Συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ 19
χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς, ἵνα πλουτήσῃς·
καὶ ἱμάτια λευκὰ, ἵνα περιβάλῃ, καὶ μὴ φανε-
ρωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου· καὶ κολλύ-
ριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.
Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλω- 19
σον οὖν καὶ μετανόησον. Ἰδοὺ, ἕστηκα ἐπὶ τὴν 20
θύραν, καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου,
καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐ-
τὸν, καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ'
ἐμοῦ. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ 21
ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθι-
σα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.
Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγῃ 22
ταῖς ἐκκλησίαις.

ΚΕΦ. δ'. IV.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεῳγμένη 1
ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκου-
σα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα·
Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ
ταῦτα. Καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ 2
ἰδοὺ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν
θρόνον καθήμενος. Καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅμοιος ὁ- 3
ράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίνῳ· καὶ ἶρις κυκλό-
θεν τοῦ θρόνου ὁμοία ὁράσει σμαραγδίνῳ. Καὶ 4
κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες· καὶ ἐπὶ
τοὺς

τοὺς θρόνους εἶδον τοὺς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ ἔχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν. Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ. Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἓν καθ' ἑαυτό, εἶχον ἀνὰ πτέρυγας ἓξ κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν γέμουσι ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. Καὶ ὅταν δώσουσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, πεσοῦνται οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες· Ἄξιος εἶ Κύριε λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἰσὶ, καὶ ἐκτίσθησαν.

ΚΕΦ. ε'. V.

ΚΑὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ 1
τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ
ὄπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτά.
Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῇ 2
μεγάλῃ· Τίς ἐστιν ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον,
καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ; Καὶ οὐδεὶς 3
ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ
ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὐδὲ
βλέπειν αὐτό. Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλά, ὅτι οὐ- 4
δεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ
βιβλίον, οὔτε βλέπων αὐτό. Καὶ εἷς ἐκ τῶν 5
πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκη-
σεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα
Δαυὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς ἑπτὰ
σφραγῖδας αὐτοῦ. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐν μέ- 6
σῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἐν
μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγ-
μένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ, καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ
οἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ τοῦ Θεοῦ πνεύματα τὰ ἀπε-
σταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ ἦλθε καὶ 7
εἴληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου
ἐπὶ τοῦ θρόνου. Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ 8
τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτερο
ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκασ κι-
θάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας θυμια-
μάτων, αἵ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων. Καὶ 9
ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες· Ἄξιος εἶ λα-
βεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας
αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡ-
μᾶς

μᾶς ἐν τῷ αἵματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς καὶ
10 γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους· Καὶ ἐποίησας
ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς· καὶ
11 βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδον, καὶ ἤκου-
σα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου
καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ
ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων,
12 καὶ χιλιάδες χιλιάδων· Λέγουσες φωνῇ μεγά-
λῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον
λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν
καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.
13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστιν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν
τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θα-
λάσσης ἅ ἐστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα
λέγοντας· Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ
ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ
14 τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ τὰ
τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσ-
σαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν, καὶ προσεκύνησαν
τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΚΕΦ. ϛ'. VI.

1 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν
σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων
ζώων λέγοντος, ὡς φωνῆς βροντῆς· Ἔρχου
2 καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευ-
κός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων τόξον·
καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν,
3 καὶ ἵνα νικήσῃ. Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν
σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος·

Ἔρχου καὶ βλέπε. Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος 4
πυρρός· καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτῷ ἐδόθη αὐ-
τῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλ-
λήλους σφάξωσι· καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα με-
γάλη. Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγῖδα, 5
ἤκουσα τοῦ τρίτου ζῴου λέγοντος· Ἔρχου καὶ
βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος μέλας, καὶ
ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσ- 6
σάρων ζῴων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, καὶ
τρεῖς χοίνικες κριθῆς δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον
καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς. Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν 7
σφραγῖδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τε-
τάρτου ζῴου λέγουσαν· Ἔρχου καὶ βλέπε. Καὶ 8
εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρὸς, καὶ ὁ κα-
θήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνα-
τος· καὶ ὁ Ἅδης ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ· καὶ
ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἀποκτεῖναι ἐπὶ τὸ τέταρ-
τον τῆς γῆς, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν
θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς. Καὶ
ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑπο- 9
κάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγ-
μένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν
μαρτυρίαν ἣν εἶχον. Καὶ ἔκραζον φωνῇ με- 10
γάλῃ, λέγοντες· Ἕως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγι-
ος καὶ ὁ ἀληθινὸς οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ
αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; 11
Καὶ ἐδόθησαν ἑκάστοις στολαὶ λευκαὶ· καὶ ἐρρέθη
αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρὸν, ἕως
οὗ πληρώσωνται καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς
καὶ

12 καὶ αὐτοί. Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα
τὴν ἕκτην, καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ
ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος,
13 καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα. Καὶ οἱ ἀστέρες
τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ βάλλει
τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, ὑπὸ μεγάλου ἀνέμου σα-
14 λευομένη. Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον
εἱλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν
15 τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ
οἱ χιλίαρχοι, καὶ οἱ δυνατοί, καὶ πᾶς δοῦλος
καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ
16 σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων· Καὶ
17 λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις· Πέσετε ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ
καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ
ἀρνίου· Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς
αὐτοῦ· καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

ΚΕΦ. ζ'. VII.

1 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους
ἑστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς,
κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα
μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θα-
2 λάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. Καὶ εἶδον ἄλ-
λον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγῖδα Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φω-
νῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη
αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,
3 λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θά-

λασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν 4
ἐσφραγισμένων· ρμδ'. χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ. Ἐκ φυ- 5
λῆς Ἰούδα, ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὶμ, ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ, ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· Ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμένοι 6
ἐκ φυλῆς Νεφθαλείμ, ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· Ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ιβ'. χιλιάδες ἐ- 7
σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευὶ, ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσσαχὰρ, ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ιβ'. 8
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσὴφ, ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν, ιβ'. χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. Μετὰ ταῦτα εἶ- 9
δον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκὰς· καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· Καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· 10
Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ ἀρνίῳ. Καὶ πάντες οἱ ἄγγε- 11
λοι ἱστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, Λέγοντες· Ἀμὴν· ἡ εὐλο- 12
γία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ

καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ
13 ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τ̃ αἰώνων. ἀμήν. Καὶ
ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τ̃ πρεσβυτέρων, λέγων μοι·
Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευ-
14 κὰς, τίνες εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθον; Καὶ εἴρηκα
αὐτῷ· Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί
εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τ̃ θλίψεως τ̃ μεγάλης·
καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν
15 στολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τ̃ ἀρνίου. Διὰ τοῦ-
το εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λα-
τρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ
αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκη-
16 νώσει ἐπ' αὐτούς. Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ διψή-
σουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος,
17 οὐδὲ πᾶν καῦμα· Ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέ-
σον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ὁδηγήσει
αὐτοὺς ἐπὶ ζωσας πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξα-
λείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τ̃ ὀφθαλμῶν
αὐτῶν.

ΚΕΦ. η'. VIII.

1 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἑβδό-
μην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώ-
2 ριον. Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἳ ἑστή-
κασιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ
3 σάλπιγγες. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν·
καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ
ταῖς προσευχαῖς τ̃ ἁγίων πάντων, ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων τῶν προσευχῶν τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸ λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι. Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης, αἷμα. Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη. Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψινθος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν. Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων· ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως. Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου πετωμένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ οὐαὶ

4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

καὶ ἐπὶ τοῖς καθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

ΚΕΦ. θ'. IX.

1 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος
2 τῆς ἀβύσσου. Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ
3 ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι
4 τῆς γῆς. Καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον· εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν
5 μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασα-
6 νισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ὁ θάνατος ἀπ'
7 αὐτῶν. Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.
8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες

ὄντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν. Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων, ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. Καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέντρα ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ, Ἀβαδδών, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων. Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετ' αὐτά. Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ ὃς εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ, δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. Ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. Αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν τοῖς

στόμασιν

9 στόματι αὐτῶν εἰσι, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν
αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσαι κεφα-
20 λάς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι. Καὶ οἱ λοιποὶ
τῶν ἀνθρώπων οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς
πληγαῖς ταύταις, οὔτε μετενόησαν ἐκ τῶν ἔρ-
γων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι
τὰ δαιμόνια, καὶ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ
τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα
21 καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται, οὔτε ἀ-
κούειν, οὔτε περιπατεῖν. Καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν
φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν,
οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν κλεμμά-
των αὐτῶν.

ΚΕΦ. ι'. Χ.

1 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαί-
νοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νε-
φέλην· καὶ ἡ ἶρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς
2 στῦλοι πυρός. Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλα-
ρίδιον ἠνεῳγμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν
δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ
3 τὴν γῆν. Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ
λέων μυκᾶται· καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ
4 ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς. Καὶ ὅτε ἐλά-
λησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνὰς ἑαυτῶν,
ἔμελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ λεγούσης μοι· Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν
5 αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ αὐτὰ γράψῃς. Καὶ
ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς, ἦρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν·

Καὶ

Καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν 6
αἰώνων, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ,
καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασ-
σαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκ ἔσται ἔτι·
Ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου 7
ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ τελεσθῇ
τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισε τοὺς ἑαυ-
τοῦ δούλους τοὺς προφήτας. Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤ- 8
κουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ'
ἐμοῦ, καὶ λέγουσα· Ὕπαγε, λάβε τὸ βιβλα-
ρίδιον τὸ ἠνεῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ
ἑστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ 9
ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ· Δός
μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ
κατάφαγε αὐτό· καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν,
ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.
Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ 10
ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦν ἐν τῷ
στόματί μου ὡς μέλι, γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγον
αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. Καὶ λέγει μοι· 11
Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθ-
νεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

ΚΕΦ. ιά'. XI.

Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ 1
ᾧ ὁ ἄγγελος ἑστήκει, λέγων· Ἔγειραι, καὶ
μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον,
καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. Καὶ τὴν αὐ- 2
λὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴ
αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν
πόλιν

πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο. Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκους. Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἑστῶσαι. Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανὸν, ἵνα μὴ βρέχῃ ὑετὸς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας· καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, ὁσάκις ἐὰν θελήσωσι. Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσει αὐτοὺς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη. Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνήματα. Καὶ οἱ καθοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἥμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ' αὐτούς· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας

ἔπεσε

ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς. Καὶ ἤκουσαν 12
φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν αὐ-
τοῖς· Ἀναβῆτε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ
ἐχθροὶ αὐτῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο 13
σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως
ἔπεσε, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόμα-
τα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτά· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμ-
φοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ
οὐρανοῦ. Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἡ οὐαὶ 14
ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ. Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος 15
ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ
οὐρανῷ λέγουσαι· Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ
κόσμου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐ-
τοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώ- 16
πιον τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐ-
τῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ
προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, Λέγοντες· Εὐχαριστοῦ- 17
μέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὤν,
καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος· ὅτι εἴληφας τὴν
δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας·
Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή 18
σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, κριθῆναι, καὶ
δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προ-
φήταις, καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις
τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις·
καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. 19
Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐρα-
νῷ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐ-
τοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ

C

ἐ φωναὶ κὴ βρονταὶ καὶ σεισμὸς ἐ χάλαζα μεγάλη.

ΚΕΦ. ϛ'. XII.

1 Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ· γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, ἐ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, ἐ ἐπὶ τῆ κεφαλῆς
2 αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα· Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, κράζει ὠδίνουσα, κὴ βασανιζομένη τεκεῖν.
3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
4 αὐτοῦ διαδήματα ἑπτά. Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· κὴ ὁ δράκων ἕστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα
5 ὅταν τέκῃ, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ. Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἐ τὸν θρόνον αὐτοῦ.
6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.
7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος, κὴ ὁ δράκων ἐπολέμησε,
8 καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· Καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὐδὲ
9 τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος, καὶ ὁ σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν

γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. 10
Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ· Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ αὐτοὶ 11
ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. Διὰ 12
τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· Οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν 13
γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἥτις ἔτεκε τὸν ἄρρενα. Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀε- 14
τοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς, καὶ ἥμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναικὸς 15
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς ποταμόν· ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. Καὶ ἐβοήθησεν 16
ἡ γῆ τῇ γυναικί, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Καὶ ὠργίσθη ὁ δρά- 17
κων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἐστάθην ἐπὶ 18
τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ιγ'. XIII.

1 Καὶ εἶδον ἐκ τ θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τ κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ πὰς κεφαλὰς αὐτῦ ὄνομα βλασφημίας.
2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλῃ, καὶ οἱ πόδες αὐτῦ ὡς ἄρκτυ, καὶ τὸ στόμα αὐτῦ ὡς στόμα λέοντ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτῦ, καὶ τ θρόνον αὐτοῦ, καὶ
3 ἐξουσίαν μεγάλην. Καὶ εἶδον μίαν τ κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάναλον· καὶ ἡ πληγὴ τ θανάτυ αὐτῦ ἐθεραπεύθη, καὶ ἐθαύ-
4 μασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τῦ θηρίυ. Καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; τίς δύναται πολεμῆσαι
5 μετ' αὐτῦ; Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλῶν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.
6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τ Θεὸν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκη-
7 νοῦντας. Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τ ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτύς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος·
8 Καὶ προσκυνήσυσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικῦντες ἐπὶ τ γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐν τῇ βίβλῳ τ ζωῆς τῦ ἀρνίυ τοῦ ἐσφαγμένυ
9 ἀπὸ καταβολῆς κόσμυ. Εἴπερ ἔχει τις, ἀκυσάτω.

Εἰ

Εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις τῇ μαχαίρᾳ ἀποκτανεῖ, δεῖ αὐτὸν τῇ μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. ὧδε ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων. Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ· καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε. Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι· Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχούς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ὧδε ἡ σοφία ἐστίν. ὁ ἔχων τὸν νοῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστί, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς'.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ιδ'. XIV.

1 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀρνίον ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος
Σιὼν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴ ἣν ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. 3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. 4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν· οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ, ὅπου ἂν ὑπάγῃ. οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ· 5 Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη δόλος· ἄμωμοι γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ. 6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐαγγελίσαι τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν· 7 Λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε τὸν Θεὸν, καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ· καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων· 8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε, λέγων· Ἔπεσεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ

θυμοῦ τ πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα ἔθνη.
Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων 9
ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις τὸ θηρίον προσκυ-
νεῖ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα
ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ· 10
Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ
Θεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτη-
ρίῳ τ ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ
καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον
τοῦ ἀρνίου. Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐ- 11
τῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ οὐκ
ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυ-
νοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ
τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
Ὧδε ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν· ὧδε οἱ τηροῦντες 12
τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ. Καὶ 13
ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης μοι,
γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ
ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι. Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα,
ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ
ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. Καὶ εἶδον, 14
καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθή-
μενον ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τ κε-
φαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλ- 15
θεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ
καθημένῳ ἐπὶ τ νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπα-
νόν σου, καὶ θέρισον· ὅτι ἦλθέ σοι ἡ ὥρα τοῦ
θερίσαι· ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τ γῆς. Καὶ 16
ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέ-
πανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

Καὶ

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ
ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.
18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστη-
ρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός· καὶ ἐφώνησε
κραυγῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ,
λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ, καὶ
τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι
19 ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. Καὶ ἔβαλεν ὁ
ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ
ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς
τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην.
20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθε
αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων,
ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

ΚΕΦ ιε'. XV.

1 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα
καὶ θαυμαστὸν, ἀγγέλους ἑπτὰ, ἔχοντας πλη-
γὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐπλέσθη
2 ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑα-
λίνην μεμιγμένην πυρὶ, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ
τοῦ θηρίου καὶ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ
χαράγματος αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ, ἑστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην,
3 ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ. Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν
Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρ-
νίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα
σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ
ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων.
4 Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ

ὄνομά σου; ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν. Καὶ μετὰ 5
ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ· Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ 6
ἄγγελοι, ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς, ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, καὶ περιεζωσμένοι πρὸς τοῖς στήθη ζώνας χρυσᾶς· Καὶ 7
ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ 8
Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν, ἄχρις τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

ΚΕΦ. ις'. XVI.

ΚΑὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ, 1
λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ὑπάγετε καὶ ἐκχέατε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεε 2
τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς τῇ εἰκόνι αὐτοῦ προσκυνοῦντας. Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν 3
θάλασσαν, καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ· καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐ- 4
τοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων·

5 ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα. Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγ-
γέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος· Δίκαιος, Κύριε,
εἶ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐσόμενος, ὅτι ταῦτα ἔκρι-
6 νας. Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν,
καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πεῖν· ἄξιοί γάρ εἰσι.
7 Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος·
Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ
8 καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου. Καὶ ὁ τέταρτος ἀγ-
γελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον·
καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν
9 πυρί. Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦ-
μα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας·
10 καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν. Καὶ ὁ
πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία
αὐτοῦ ἐσκοτωμένη· καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσ-
11 σας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου. Καὶ ἐβλασφήμησαν
τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ
τῶν ἑλκῶν αὐτῶν· καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων
12 αὐτῶν. Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιά-
λην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐ-
φράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἑτοι-
μασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν
13 ἡλίου. Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκον-
τος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ
στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία
14 ἀκάθαρτα ὅμοια βατράχοις. Εἰσὶ γὰρ πνεύματα
δαιμόνων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ
τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης,
συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκεί-

νης τ μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.
Ἰδὼ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. Μακάριος ὁ γρη- 15
γορῶν, καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην
αὐτοῦ. Καὶ συνήγαγον αὐτοὺς εἰς τ τόπον τὸν 16
καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἁρμαγεδδών. Καὶ ὁ ἕβ- 17
δομος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς
τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ
ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα·
Γέγονε. Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ, καὶ 18
ἀστραπαὶ· καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος
οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ
τῆς γῆς, τηλικοῦτος σεισμὸς οὕτω μέγας.
Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέ- 19
ρη, καὶ αἱ πόλεις τ ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ Βαβυλὼν
ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι
αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τ ὀργῆς 20
αὐτοῦ. Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐχ εὑ- 21
ρέθησαν. Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώ-
πους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τ θεὸν
ἐκ τ πληγῆς τ χαλάζης· ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ
πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

ΚΕΦ. ιζ'. XVII.

Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τ ἑπτὰ ἀγγέλων τ ἐχόν- 1
των τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ'
ἐμοῦ, λέγων μοι· Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρῖμα
τ πόρνης τ μεγάλης, τ καθημένης ἐπὶ τ
ὑδάτων τ πολλῶν· Μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ 2
βασιλεῖς τ γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν ἐκ τοῦ οἴνου

τ

3 τ παρεσίας αὐτῆς· οἱ καθεζόμενοι τὴν γῆν. Καὶ
ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶ-
δον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον,
γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς
4 ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. Καὶ ἡ γυνὴ, ἦν περιβε-
βλημένη πορφύρᾳ & κοκκίνῳ, & κεχρυσωμένη
χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ & μαργαρίταις, ἔχου-
σα χρυσοῦν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον
βδελυγμάτων καὶ ἀκαθαρσίας πορνείας αὐ-
5 τῆς· Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γε-
γραμμένον· Μυστήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη,
ἡ μήτηρ τ πορνῶν καὶ τ βδελυγμάτων τῆς
6 γῆς. Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ
αἵματος τ ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τ
μαρτύρων Ἰησοῦ· καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτὴν,
7 θαῦμα μέγα· Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διατί
ἐθαύμασας; ἐγώ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τ γυ-
ναικὸς & τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτὴν,
τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα
8 κέρατα. Θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, καὶ οὐκ ἔστι· καὶ
μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τ ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώ-
λειαν ὑπάγειν· καὶ θαυμάσονται οἱ καθεζόμενοι
ἐπὶ τ γῆς, (ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ
τὸ βιβλίον τ ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου)
βλέποντες τὸ θηρίον ὅ, τι ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καί-
9 περ ἔστιν. Ὧδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν· Αἱ ἑπτὰ
κεφαλαὶ, ὄρη εἰσὶν ἑπτὰ, ὅπου ἡ γυνὴ κάθη-
10 ται ἐπ' αὐτῶν. Καὶ βασιλεῖς ἑπτά εἰσιν· οἱ πέντε
ἔπεσαν, καὶ ὁ εἷς ἐστιν, ὁ ἄλλος οὔπω ἦλθε· καὶ
11 ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι. Καὶ τὸ
θηρίον ὃ ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός

ἐστι, καὶ ἐκ τ ἐπλά ἐστι, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. Καὶ τὰ δέκα κέρατα, ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵτινες βασιλείαν οὔπω ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τ θηρίου. Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι, καὶ τὴν δύναμιν & τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ παραδιδώσουσιν. Οὗτοι μετὰ τ ἀρνίου πολεμήσουσι, & τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι Κύριος κυρίων ἐστὶ καὶ βασιλεὺς βασιλέων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. Καὶ λέγει μοι, τὰ ὕδατα, ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι. Καὶ τὰ δέκα κέρατα, ἃ εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνὴν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί. Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τ βασιλέων τ γῆς.

ΚΕΦ. ιή. XVIII.

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τ δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἔπεσεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος

μαζες ἀκαθάρσε, κὴ φυλακὴ παντὸς ὀρνέε ἀκα-
3 θάρσε καὶ μεμισημένου· Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ
θυμοῦ τ πορνείας αὐτῆς πέπωκε πάντα τὰ
ἔθνη· κὴ οἱ βασιλεῖς τ γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρ-
νευσαν, κὴ οἱ ἔμποροι τ γῆς ἐκ τ δυνάμειας
4 τοῦ τρυφῆς αὐτῆς ἐπλούτησαν. Καὶ ἤκουσα ἄλλην
φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἐξέλθατε ἐξ
αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς
ἁμαρτίαις αὐτῆς, κὴ ἵνα μὴ λάβητε ἐκ τῶν
5 πληγῶν αὐτῆς. Ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁ-
μαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ
6 Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς
κὴ αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, κ διπλώσατε αὐτῇ
διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ,
7 ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλᾶ. Ὅσα ἐ-
δόξασεν ἑαυτὴν, κ ἐτρυφήσατε, τοσοῦτον δότε αὐ-
τῇ βασανισμὸν κ πένθος· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς λέγει· Κάθημαι βασίλισσα, κὴ χήρα οὐκ
8 εἰμὶ, κ πένθος οὐ μὴ ἴδω. Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ ἥξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ
πένθος καὶ λιμός· κ ἐν πυρὶ κατακαυθήσε-
ται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐ-
9 τήν. Καὶ κλαύσονται αὐτὴν κ κόψονται ἐπ'
αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τ γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορ-
νεύσαντες καὶ τρυφήσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν
10 καπνὸν τ πυρώσεως αὐτῆς· Ἀπὸ μακρόθεν
ἑστηκότες, διὰ τ φόβον τ βασανισμοῦ αὐτῆς,
λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλὼν,
ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ, ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρί-
11 σις σου. Καὶ οἱ ἔμποροι τ γῆς κλαίουσι καὶ
πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τ γόμον αὐτῶν οὐδεὶς

ἀγοράζῃ οὐκέτι· γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ 12
λίθου τιμίου, καὶ μαργαρίτου, καὶ βύσσου, καὶ
πορφύρας, καὶ σηρικοῦ, καὶ κοκκίνου· καὶ πᾶν
ξύλον θύϊνον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, καὶ
πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ χαλ-
κοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ μαρμάρου, Καὶ κινά- 13
μωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβα-
νον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ
σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα· καὶ ἵππων,
καὶ ῥεδῶν, καὶ σωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώ-
πων. Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου 14
ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ
τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ
μὴ εὑρήσῃς αὐτά. Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλου- 15
τήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται,
διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες
καὶ πενθοῦντες, Καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ 16
πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ
πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν
χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις· ὅτι
μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. Καὶ 17
πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ἐπὶ τὸν πλοίων ὁ ὄ-
μιλος, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν
ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν, Καὶ ἔκρα- 18
ζον, ὁρῶντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς,
λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; Καὶ 19
ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔ-
κραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Οὐαὶ,
οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπλούτησαν
πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐκ τῆς
τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη. Εὐ- 20

Φραίνου

φρασίνου ἐπ' αὐτῷ οὐρανὸ, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι
καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα
21 ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς
λίθον ὡς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται
Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ
22 ἔτι. Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν, οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι·
καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὑρεθῇ
ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν
23 σοὶ ἔτι· Καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ
ἔτι· καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ
ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐ-
24 πλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ ἐν αὐτῇ
αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων εὑρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ιθ'. XIX.

1 Καὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου
πολλοῦ μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λεγόντων·
Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ,
2 καὶ ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· Ὅτι
ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι
ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔφθειρε
τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε
τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.
3 Καὶ δεύτερον εἰρήκασιν· Ἀλληλούϊα. Καὶ ὁ καπνὸς
αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
4 νων. Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ
τέσ-

τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, ⸂καὶ⸃ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ ⸂τοῦ⸃ θρόνου, λέγοντες· Ἀμὴν· Ἀλληλούϊα. Καὶ φωνὴ ἀπὸ ⸂τοῦ⸃ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα· Αἰνεῖτε ⸂τὸν⸃ Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι. Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· Ἀλληλούϊα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος ⸂τοῦ⸃ ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν. Καὶ ἐδόθη αὐτῇ, ἵνα περιβάληται βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρόν· τὸ γὰρ βύσσινον, τὰ δικαιώματά ἐστι ⸂τῶν⸃ ἁγίων. Καὶ λέγει μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον ⸂τοῦ⸃ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί εἰσι τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν ⸂τῶν⸃ ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή· σύνδουλός σου εἰμὶ καὶ ⸂τῶν⸃ ἀδελφῶν σου ⸂τῶν⸃ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστι τὸ πνεῦμα ⸂τῆς⸃ προφητείας. Καὶ εἶδον ⸂τὸν⸃ οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος λευκὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν, καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρὸς, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ· ἔχων ὄνομα γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ αὐτός· Καὶ περιβεβλημένον ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ κέκληται τὸ ὄνομα

14 ὄνομα αὐτοῦ· Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὰ στρα-
τεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ'
ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν
15 καθαρόν. Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ
τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ
σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ
θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.
16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐ-
τοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασι-
17 λέων καὶ Κύριος κυρίων. Καὶ εἶδον ἕνα ἄγ-
γελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε φωνῇ με-
γάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις
ἐν μεσουρανήματι· Δεῦτε καὶ συνάχθητε εἰς τὸ
18 δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ, Ἵνα φάγητε σάρ-
κας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρ-
κας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθη-
μένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων, ἐλευ-
19 θέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. Καὶ
εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ
τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλε-
μον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ μετὰ
20 τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. Καὶ ἐπιάσθη τὸ θη-
ρίον, καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας
τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε
τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς
προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθη-
σαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιο-
21 μένην ἐν θείῳ· Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθη-
σαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
ἵππου, τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ·

αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. κ'. XX.

Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐ- 1
ρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τοῦ ἀβύσσου, καὶ
ἅλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Καὶ 2
ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς
ἐστι διάβολος καὶ σατανᾶς· καὶ ἔδησεν αὐτὸν
χίλια ἔτη. Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσ- 3
σον, καὶ ἔκλεισεν αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω
αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι
τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν
λυθῆναι μικρὸν χρόνον. Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ 4
ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς.
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν
μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, οὔτε τῇ
εἰκόνι αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ
τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐ-
τῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ
Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη· Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν 5
οὐκ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη
ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ 6
ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ
τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξου-
σίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.
Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ 7
σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ· Καὶ ἐξελεύσε- 8

ται

τὴν πλανῆτιν τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι
γωνίαις τ̃ γῆς, τ̃ Γὼγ ⁊ τ̃ Μαγὼγ, συνα-
γαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς
ἡ ἄμμος τ̃ θαλάσσης. Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ
πλάτος τ̃ γῆς, ⁊ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβο-
λὴν τ̃ ἁγίων, ⁊ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην·
καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τ̃ Θεοῦ ἐκ τ̃ οὐρανοῦ,
καὶ κατέφαγεν αὐτούς. Καὶ ὁ διάβολος ὁ
πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τ̃ πυρὸς
καὶ θείου, ὅπου τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης·
καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας ⁊ νυκτὸς εἰς τοὺς
αἰῶνας τ̃ αἰώνων. Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέ-
γαν, ⁊ τ̃ καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, ἀπὸ προσ-
ώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· ⁊ τόπος οὐκ
ἐυρέθη αὐτοῖς. Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, μικροὺς,
καὶ μεγάλους, ἑστῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ
βιβλία ἠνεῴχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεῴχθη,
ὅ ἐστι τ̃ ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τ̃
γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῶν. Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ
νεκροὺς, καὶ ὁ θάνατος ⁊ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς
ἐν αὐτοῖς νεκροὺς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ
τὰ ἔργα αὐτῶν· Καὶ ὁ θάνατος ⁊ ὁ ᾅδης
ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτός ἐστιν
ὁ δεύτερος θάνατος. Καὶ εἴ τις οὐχ ἐυρέθη
ἐν τῇ βίβλῳ τ̃ ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη
εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

ΚΕΦ. κά'. XXI.

1 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινήν· ὁ
γὰρ πρῶτος οὐρανὸς ⁊ ἡ πρώτη γῆ παρ-
ῆλθε·

ἦλθε ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. Καὶ ἐγὼ Ἰω- 2
άννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ
καινὴν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμη-
μένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. Καὶ ἤκουσα φωνῆς με- 3
γάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης· Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ
τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ'
αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐ-
τὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν· Καὶ 4
ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὔτε
πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται
ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον. Καὶ εἶπεν ὁ καθή- 5
μενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· Ἰδοὺ, καινὰ πάντα ποιῶ.
Καὶ λέγει μοι· Γράψον· ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀλη-
θινοὶ καὶ πιστοί εἰσι. Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε. ἐ- 6
γώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέ-
λος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ
ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. Ὁ νικῶν κληρονο- 7
μήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεὸς, καὶ
αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός. Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις 8
καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρ-
νοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ
πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ
λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὅ ἐστι δεύτε-
ρος θάνατος. Καὶ ἦλθε πρός με εἷς τῶν ἑπτὰ 9
ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γε-
μούσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων· καὶ ἐλάλησε
μετ' ἐμοῦ, λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι τὴν νύμ-
φην τὴν γυναῖκα. Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν 10
πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλὸν, καὶ

ἔδειξέ

ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν
Ἰερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
11 τοῦ Θεοῦ· Ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ
ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς
12 λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι· Ἔχουσάν τε τεῖχος
μέγα καὶ ὑψηλὸν, ἔχουσαν πυλῶνας δώδεκα,
καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ
ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἅ ἐστι τῶν δώδεκα φυ-
13 λῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Ἀπ' ἀνατολῆς, πυλῶνες
τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ νότου,
πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.
14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώ-
δεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστό-
15 λων τοῦ ἀρνίου. Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ, εἶχε
κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ
16 τοὺς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. Καὶ
ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐ-
τῆς τοσοῦτόν ἐστιν, ὅσον καὶ τὸ πλάτος· καὶ
ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίους
δώδεκα χιλιάδων. τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος
17 καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστί. Καὶ ἐμέτρησε τὸ
τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσεραικοντατεσσάρων
18 πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὅ ἐστιν ἀγγέλου. Καὶ ἦν ἡ
ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς, ἴασπις· καὶ ἡ πόλις
19 χρυσίον καθαρὸν, ὁμοία ὑάλῳ καθαρῷ. Καὶ οἱ
θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ
τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος,
ἴασπις· ὁ δεύτερος, σάπφιρος· ὁ τρίτος, χαλ-
20 κηδών· ὁ τέταρτος, σμάραγδος· Ὁ πέμπτος,
σαρδόνυξ· ὁ ἕκτος, σάρδιος· ὁ ἕβδομος, χρυ-
σόλιθος· ὁ ὄγδοος, βήρυλλος· ὁ ἔνατος, το-

πάζιον· ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἑνδέκατος,
ὑάκινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέθυστος. Καὶ οἱ δώ- 21
δεκα πυλῶνες, δώδεκα μαργαρῖται, ἀνὰ εἷς
ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου·
καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως, χρυσίον καθαρὸν,
ὡς ὕαλος διαφανής. Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν 22
αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
ναὸς αὐτῆς ἐστι, καὶ τὸ ἀρνίον. Καὶ ἡ πόλις 23
οὐ χρείαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαί-
νωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν
αὐτὴν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἀρνίον. Καὶ τὰ 24
ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περιπα-
τήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν
δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν. Καὶ 25
οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας·
νὺξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ· Καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν 26
καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν· Καὶ οὐ 27
μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινὸν, καὶ ποιοῦν
βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι
ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου.

ΚΕΦ. κβ'. XXII.

Καὶ ἔδειξέ μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος 1
ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμε-
νον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου.
Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποτα- 2
μοῦ, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποιοῦν
καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕνα ἕκαστον ἀπο-
διδοῦν τὸν καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ
ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. Καὶ πᾶν κατά- 3
θεμα οὐκ ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ
καὶ

καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ οἱ δοῦλοι αὐ-
21 4 τοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ. Καὶ ὄψονται τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώ-
5 πων αὐτῶν. Καὶ νὺξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ· καὶ χρεί-
αν οὐκ ἔχουσι λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύ-
22 ριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ βασιλεύσου-
6 σιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ εἶπέ μοι·
23 Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος
ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον
αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι
24 7 ἐν τάχει. Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τη-
ρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου
8 τούτου. Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ
25 ἀκούων· καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσον
προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου
26 9 τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. Καὶ λέγει μοι· Ὅ-
27 ρα μή· σύνδουλός σου εἰμὶ, καὶ τῶν ἀδελ-
φῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τοὺς
λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνη-
10 σον. Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους
τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὁ καιρὸς
11 ἐγγύς ἐστιν. Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ
ὁ ῥυπῶν, ῥυπωσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαι-
ωθήτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.
12 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μου
μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ
13 ἔσται. Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέ-
14 λος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. Μακάριοι οἱ
ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξου-
σία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυ-
15 λῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. Ἔξω οἱ κύ-

νες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις· ἐγώ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός. Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ. καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω, καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν. Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ἐάν τις ἐπιθῇ πρὸς ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ· Καὶ ἐάν τις ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ. Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ ἔρχομαι ταχύ· ἀμήν. Ναὶ ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

CMC
MVSEVM
BRITANNICVM

7
462.2

Locke